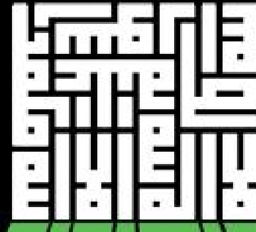

AHMED HULÛSİ

SİSTEMİN SESLENİŞİ

1

AHMED HULÛSİ

SİSTEMİN SESLENİŞİ - 1

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.
Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.
Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.
Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.
Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

SİSTEMİN SESLENİŞİ - 1

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-65-4

1. Baskı: 1999
. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Çobançeşme Cad. NO: 14
Kağıthane - İstanbul
Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334
info@ikonmatbaa.com
www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

SİSTEMİN SESLENİŞİ - 1

www.ahmedhulusi.org

“ALLÂH”ı açıklamaya çalıştım;
onlarsa “TANRI”larını update edip, “Allâh” ismiyle etiketlediler.

Ahmed HULÛSİ

“Peygamberlik” yoktur; “Nübüvvet” ve “Risâlet” vardır.
Farkını öğrenin!

Ahmed HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

◆

SUNU

Dostlarım...

Bu kitabımda okuyacaklarınız, orijin olarak internetteki web sayfamızda yayınlanan haftalık "**Sistemin Seslenişi**" köşesindeki yazılardan oluşmuştur... Bu kitapta onları yazılış tarihi yerine, birbirini takip eden konular sıralamasıyla size sunuyoruz.

Uzun yıllar yaptığım araştırmalar sonunda edindiğim kanaatler Allâh'ın lütfu inayetiyle **İslâm Dini**'ni ve Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ı bambaşka bir pencereden seyretmemi sağladı... Bu bakışla, günümüzün pek çok sorununun çözülebileceği gerçeği karşıma çıktı...

Eğer iyi niyet ve samimiyetle bu bakış açısını paylaşabilirsek, göreceğiz ki, yanlış anlama ve değerlendirmeden doğan pek çok sorun ortadan kalkacak ve biz yepyeni ve çok farklı bir **İslâmiyet ve Kur'ân** anlayışıyla yüz yüze olacağız.

"Tanrı" kavramı ile **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği anlam arasında ne kadar büyük uçurum varsa; aynı şekilde, **"PEYGAMBER" kavramı ile "RASÛL" kavramı arasında da o kadar büyük fark vardır** ki, bu kitapta okuyacağınız çok önemli konulardan biri de odur...

Bunun yanı sıra, daha birçok konuda, bugüne kadar anlatılanlardan çok daha farklı gerçeklerle yüz yüze geleceksiniz bu kitapta... Mesela, **Kur'ân-ı Kerîm'i "RUHU"**yla **"OKU"**mak kavramı gibi...

Bu kitapta bulacağınız konuların pek çoğu daha önce değinilmemiş, bana özgü değerlendirmeleri içermektedir! Belki varoluşumun özel nedeni!

Elbette ki, sizler bu değerlendirmeleri paylaşmak zorunda değilsiniz! Ama en azından, konulara böyle de bakılabiliyormuş genişliğine ve hoşgörüsüne ulaşacağınızı umarım...

Şayet anlatmak istediklerimi sizlere fark ettirebilirsem;

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"e...

"Rasûl" vasfıyla tanımlanana...

"Âhiret" kavramıyla anlatılmak istenene...

"Salât" kavramıyla yaşanılması talep edilene...

Kurân'ı "RUHU"yla **"OKU"**mak şuurunun nasıl olacağına...

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın ve getirdiklerinin nasıl **"EVRENSEL"** olabileceğine...

Evrene, uzaya, çevrenizdekilere ve özünüzdekilere umarım çok daha farklı bakacaksınız.

Bu kitapta açıklamak istediklerime ek olarak şunu da tekrar vurgulamak mecburiyetinde kalıyorum ki...

Bu konuları çok yıllardır araştıran bir **"düşünür"** olmaktan başka hiçbir vasfım ve etiketim yoktur!

Benim kendime özgü bir yolum ve takipçilerim olamaz ve olmamalıdır! Herkes kendi aklıyla -isterse belki açıklamalarımdan da yararlanarak- kendi yolunu çizip, sonuçlarına da katlanmalıdır.

Benim adıma konuşacak hiç kimse mevcut değildir; ve hiçbir zaman da olamaz!..

Benim yazdıklarımı kendi anlayışı kadarıyla çevresiyle paylaşanlar ancak kendi adlarına konuşabilirler... Kimsenin söylediği ve yazdığı beni bağlamaz! Herkes, yazdıklarımdan ancak kendi anlayışı kadarını ve yorumunu nakledebilir başkalarına; ben ise yalnızca kendi yazdıklarımdan mesûlüm!

Taklit, biline ki insanlık onurunu ve mertebesini inkâra kadar uzanan çok büyük bir yanlıştır.

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) taklit edilmek için değil, anlaşılıp gereği uygulanmak için gelmiştir! O Zât dahi taklit edilesi değilse, başkalarını taklit hepten en büyük yanlış olur!

İdrak edemediğin yerde, inandığın fikrin gereğini yap; ama onu sorgulamaktan da asla geri kalma; ki o fikrin ilmine ulaşabilesin.

Dostum...

Lütfen şunu sakın aklından çıkarma...

Yarın ölümle geçeceğin boyutta, mazeret kavramı kesinlikle mevcut değildir; ve ayrıca tekrar dünyaya dönüp, bu defa elde edemediklerini kazanma şansın da asla olmayacaktır... Yalnızca, bu defa burada yaptıklarının sonuçlarını otomatik olarak yaşayacaksın o boyutta!

Ebedî olarak burada bırakacakların ne kadar önemli senin için?..

Ebedî olarak birlikte bulundurmak istediklerin ne kadar önemli senin için?..

Tercihini bu konuyu iyi değerlendirmek suretiyle yap ki, ondan sonra geri dönülmez pişmanlıklar içinde yaşamayasın ebeden!

Umarım fıtratında-nasibinde vardır bunları değerlendirmek ve bu kitap da sana pek çok yeniliklerin, güzelliklerin ulaşmasına vesile olur.

Allâh, "Selâm" ismiyle açığa çıkarsın güzelliklerini hepimizde!

Ahmed HULÛSİ

7.1.1999

Manhattan - NY

1

AMACINIZ NE?

Gelin dostlarım, sizlerle açık açık konuşalım...

Önce, ben diyeyim diyeceklerimi...

Samimi olarak konuşalım; ilgilendiriyor mu seni **İslâm Dini** dostum?..

İlgilendirmiyorsa...

Gene de çok değerlisin benim için!..

Ben çok değişik bitkiler yetiştirdim Antalya'da iken... Konuşurdum onlarla ve çok sevinirlerdi! Kanarya da yetiştirdim, Norviç türü; çok yavrular büyüdü elimde, dolaşırlardı omuzumda, yüzümde!.. Van kedim de vardı pamuk yığını gibi!.. Bir gözü mavi bir gözü sarı; uzun yıllar hiç ayrılmadı yanımdan... Ya akvaryumumdaki dev tül kuyruklar, aslanbaşlar!.. Anlamışındır artık, Allâh adıyla bildiğimizin tüm yarattıkları çok değerli benim için...

Öyle iken...

İslâm Dini, senin bugüne kadar duyduğun *müslümanlıktan* gerçeği itibarıyla çok farklı olmasına rağmen, sen bunu hiç araştırmadığın için bilemiyorsun!.. Şekle ve lafına bakıp, mantığına yatmadığı için söylenenler; aklı olan insanın, **İslâm Dini** gerçeğini reddedemeyeceğinin farkında olamıyorsun... Olsun!

Farkında olmasan da **"yeryüzünde halife"** oluşunun anlamını, nasıl sevmem dışlarım seni!.. Bildiğim kadarıyla, her alanda yardımcı olmak isterim sana... Seve seve... Gerekenleri araştırmaman, sorgulamaman; önyargılı yaklaşımın zaten senin başına ilerde yeteri kadar belâ

olacakken, niye burada bir de ben sana yük olayım... Var hiç olmazsa, bugünlerini güzel geçir; güzel dostum... Yalnızca, ihmâl ettiklerinin ağır faturasına katlanmak zorunda olacaksın o kadar!..

Ya sen dostum, niye ilgileniyorsun Din'le?

Ölünce, paçayı cehennemden kurtarıp; cenneti kotarmak mı amacın! İki takla bir bakla namaz kılıp; arada biraz aç kalarak-oruç tutmuş olup, "*imanlıyım*" diyerek cenneti kotarabileceğini mi sanıyorsun?

Bak dostum... Kesin gerçekleri fark edelim...

İnsan dünyaya geldiği anda, onun sonuçta cennete gidip gidemeyeceği belirlenmiştir; ve bu, daha sonra da kesinlikle değişmez!

Ana (R)rahim'inde, 120. günde, beyninde açığa çıkan bir programlama sonucu olarak; ya beyninin ürettiği ve ruhuna yüklediği bir dalga türü, ruhunda bir katman oluşturarak, senin sonuçta cennet denilen boyuta geçmeni sağlayacak; ya da, bu dalga türü beyninde üretilmediği için, ruhun bundan mahrum olacak; bu yüzden cennet boyutuna geçemeyeceksin!

Bu, ben de dahil, tüm insanlar için geçerli olan SİSTEM ve mekanizmanın işleyişi sonucu! Bunun daha geniş izahı var; mekanizmanın işleyiş düzeni var; fakat konuyu dağıtmamak için detaya girmiyorum...

Diyeceksin ki; öyle ise ben niye ibadet edeyim, ne olacağım belli ise?

Bak kısaca anlatayım...

Yapacağın **tüm ibadet adı altındakiler, hep senin kendin için!** *Gökteki bir tanrıyı memnun edip gözüne girmen için değil*!..

Sağlıklı olman için, nasıl gıdana dikkat etmen zorunlu ise; bir yarış kazanman için nasıl onun antrenmanını yapmak zorunda isen; bir koltuk kapman için nasıl onun pahasını ödeyebilecek şekilde çalışmak

mecburiyetinde isen; ölüm ötesinde elde edebileceklerin de ancak bu Dünya'da, bu beyine sahip iken yapabileceğin çalışmalara bağlıdır!

Gökten ferman yollayan "*göktürk*"lerin "*göktanrısı*" var olmadığı için; her şey senin çalışmalarına kalmıştır! Tüm geleceğinde bugün ortaya koyacaklarının sonuçlarını yaşayacaksın!

Cehennemin ateşi de içinde yanıyor; cennetin güzellikleri de şuurundan kaynıyor...

Bugün hangi tür davranışları ortaya koyabiliyorsan; yarın da onların sonuçları karşına çıkacak... Yüz yüze geleceklerin senden üreyenler olacak!

Cebrâil de var hakikatinde, Azrâil de; Münker-Nekir de!.. Yarın bunlarla, çeşitli aşamalarda yüz yüze gelecek; kiminle ülfet edip kiminden de azar işiteceksin!.. Bu nasıl olacak düşündün mü hiç?

"Yöneliş"inde, **"Fâtiha"**nın anlamını tefekkür etmeden, nasıl **"FETH"** olur **gerçekler** sana?.. Yaptığın, ancak "*namaz kılmak*" olur; **"salâtı ikame"** hiç değil! **Okumadın mı;**

"Feveylün lil musalliyn; elleziyne hüm 'an Salâtihim sâhûn"

"Vay hâline o (âdet diye) **namaz kılanlara ki; Onlar,** (iman edenin mi'râcı olan) **salâtlarından** (okunanların mânâsını yaşamaktan) **kozalıdırlar** (gâfildirler)**!"** (107.Mâûn: 4-5) âyetini **Kurân**'da...

"Çok musalli vardır eline yorgunluktan başka bir şey geçmez. Çok oruç tutan vardır; açlıktan başka bir şey yaşamaz!"

Uyarı ve işaretini duymadın mı, bilmiyor musun?.. Dedikodu, gıybet ve insanları hor görmeyle, tuttuğunun **"oruç"** olmayacağını duymadın mı?

Taklitle, **âdet** diye yapılan fiiller, kesinlikle dinî uygulama olmaz!

Yaptığını bilinçli olarak yapmasan ve hikmetini kavrayamasan bile; yapılması gerekliliğine iman ederek ve HAKKINI VEREREK tatbik etmek

zorundasın; semeresini almak, neticesine ulaşmak istiyorsan!

Zira, bunları yaptın diye, sana *dışarıdan biri* bir şey vermeyecek; sen sadece, yaptığın işin hâsılasını elde edeceksin! Tıpkı, bal yiyenin, yediği baldaki özelliklerin sonuçlarını yaşaması gibi... Bal yedin diye, dışarıdan sana bir şey verilmiyor!

Allâh Rasûlü, ALLÂH Adıyla İşaret Edilen'in yaratmış olduğu **SİSTEM ve Düzenin işleyiş mekanizmasına bağlı olarak, gereken bilgileri** sana duyurmuş...

Senin, bu bilgileri değerlendirip, gereği şekilde yaşaman, sana **Allâh hidâyetinin ve Rasûl şefaatinin** ulaşması demektir... Bu **ilmin gereğini uygulaman, ilmi değerlendirmen** demektir ki, bu da **hâl ile şükür** demektir! Aksi ise nankörlüktür!..

Nankörlük, değerini bilmemek veya değerlendirmemektir!

Lütfen anla artık demek istediklerimi; ve kendini kandırmaktan vazgeç!..

Kafandaki, *Tanrı ve peygamberi sistemine dayalı atalarından gelen din* anlayışından **arın**; aklını mantığını kullanarak, Hz. **Âli**, **Abdulkâdir Geylânî, Hacı Bektaş Velî, İmam Gazâli, Mevlâna, Yunus** ve daha nice erenler gibi **"Allâh"**a, **"Rasûl"**üne iman et; **Kurân**'ın **"RUHU"**nu **"OKU"**maya çalışarak, gerçekleri gör, kavra ve gereğini yaşamaya çalış!

İki boyutlu, **"Fârisi"** kaynaklı **"namaz"**ı *kılma* kavramından; üç boyutlu, **"salât"**ı **ikame etme** yaşamına şuursal geçiş yapmaya çalış ki, **"mi'râc"**ın kapıları açılsın!.. Orucun *aç kalmak* demek olmadığını fark et ki, hakikatinden zâhir olsun **"Samediyet"** nûrları!..

Somut âlemin sistem ve düzenini, hikmetini fark et ki, **"Bâtın"** olanın, nasıl **"Zâhir"** olmakta oluşunu değerlendirebilesin... **"Zâhir", "Bâtın"**ın ne olduğunu kavramana vesile olsun!..

Ben tasavvufla, sufizm ile ilgileniyorum diyen **sen dostum...**

Ömrün mecazlar, sembollerle harcanıp giderken; sen, **onların işaret ettiği gerçeklerin** hiç farkında olmadan; **"bal"** zikrini günde bin defa çekip de, ***"bal"**ı tadamamış* adam gibi geçip gidiyorsun dünyadan!.. Oysa sana, **"bal"** zikrini vermişler, ne olduğunu bilip, bulup, yiyesin de güzelliklerini yaşayasın diye! Daha nice kere tekrar edeceksin **"bal"**ı?..

Ne zaman **"OKU"**yacaksın şu âyeti; tefekkür edeceksin anlamını; kavrayacaksın **sırrını**, hissedip yaşayacaksın da, üstelik hazmedeceksin yaşadıklarını?.. Var bir düşün üzerinde istersen:

"O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm - iş) **onların ARALARINDAN sürekli - kesintisiz inzâl olur..."** (65.Talâk: 12)

21.11.1998

New Jersey - USA

2

ŞEFAAT ve ŞİRK

Junior:

– Evet, Bayram hediyesi ver de mutlu olalım...

Cemo:

– Bedenin yaşı vardır ama şuurun yaşı yoktur!.. Şuur yaşı, ilim yaşıdır!.. İlim yaşının ilerlemesi de ancak, Dünya'da sağlıklı yaşayabildiğin ve tefekkür edebildiğin kadardır...

Öyle ise ilim yaşımızı, en kısa sürede en azamiye çıkartıp da ayrılmak Dünya'dan, en akıllıca iş olur gibime geliyor!.. **"Dün dünde kaldı cancağızım"** diyordu... **Bugün yeniden başlamak lazım...**

Dün bana sordular sohbette... **"Rasûlullâh'ın şefaati, ehli kebaire imiş**; ne demek bu?" diye...

"Ehli kebair" kimdir?..

Bu açıklamada iki şeyi iyi anlamak lazım, dedik...

Bir, **"ŞEFAAT"** nedir?.. Nasıl olur?..

İki, **"Kebair"** nedir?..

Şefaat, sanılıyor ki, biri gelip koluna girip seni sürükleyecek; bir yere sokacak!..

Birisi koluna girip de, seni bir yere mi götürecek!?.

Şefaat, Dünya'da var; âhirette var... Mahşerde var, cehennemde var...

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın şefaati var; evliyanın şefaati var; âlimlerin şefaati var...

Nedir bu şefaat?.. Neye dönük bir şefaattir?.. Yalnızca cehennemden çıkmaya dönük bir şefaat mi?..

Günahların en büyüğü nedir?..

"İnneş şirke le zulmün azıym" (31.Lukmân: 13)

"Kesinlikle şirk çok büyük bir zulümdür!" diyor âyet...

Yani, **"Allâh"**ı, **tanrı** mesabesine koymak!.. Şirk budur!..

"Sizin için korktuğum gizli şirktir, artık açık şirk olmaz ümmetimde" diyor...

Öyle ise **Tanrıya tapmak "kebair"**in ta kendisidir!.. Büyük günahların en başında gelen ve hepsinin kökenidir!..

Bütün günahların kökeninde de **"Şirki hafî"** yani **"tanrıya inanmak"** yatar!..

"Ey iman edenler... Allâh'a iman edin"; âyetindeki uyarı, Hz. **Muhammed** ve Kurân'a iman edip, henüz Tanrı anlayışından kurtulmamış olan **SAHABEYE gelmişti...** "Sahabe", yani **Allâh Rasûlü**'nü gören(!)ler böyle olursa... Ya bizler?!.

Allâh'a imanın yolu da, cehennemden kurtuluşun yolu da hep **şirki hafîden** kurtulmak için **ŞEFAATE NAİL OLMAKTAN GEÇER!..**

"Allâh izin vermedikçe ŞEFAAT edemez kimse..." (2.Bakara: 255)

Âyetini; **"TANRI izin vermedikçe ŞEFAAT edemez kimse"** diye anlarsak... Cehennem ateşimiz kolay kolay sönmez bizim!.. Yanarız da yanarız!

"Tanrı izin vermedikçe ŞEFAAT edemez kimse" cümlesi ile; **"ALLÂH izin vermedikçe şefaat edemez kimse"** cümlesi arasındaki fark nedir?..

Evimizdeki nesneyi, biz, Topkapı Sarayı'nın hazine dairesinde bile arasak bulamayız!.. Çünkü evimizde!..

Biz, **"şefaati reddederken"; "şefaat nasıl ulaşır"** bize?..

Basîretimizi örten perde örtülü olduğu sürece, biz nasıl şefaati görüp, şefaate ulaşabiliriz?..

"Tanrı"ya inanırken... **"Tanrı"**nın **büyükelçi**(!)sine ve **"Arapça bilen Tanrı"**nın **"Arapça yazılı gönderilmiş"** bir kitaptaki emirnamesine iman ederken!.. Türlü kerâmetleriyle âdeta bir sihirbaz gibi değneği ile bizi cehennemden kurtaracak **"Tanrının Evliyası"**na inanırken... Nasıl, **ŞEFAAT** bize ulaşır?..

Allâh (özümüzden), izin vermezken; içindeki, şefaati reddederken; kim şefaat edebilir ki!.. Basîretimizi örten perde nasıl kalkar da, şefaate ulaşırız biz!.. Ve böylece de, nasıl **şirki hafîden arınıp**; her şeyin hakikati ve varlığımızın kaynağı olan **"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"**e iman edip; **"Kur'ân"**ı **"OKU"**ruz?.. **"**(Şirkten) **arınmamışlar el sürmesin!"** dendiği hâlde...

Bize kalırsa... Önce, **Allâh**'tan (yani özünden gelen bir yolla) izin çıkıp, **ŞEFAATE** nail olmak gerek... Sonra şefaati değerlendirip, diğer âfakî perdelerden arınmak... Sonra da, nefsine bilincine-şuuruna-gerçek **"Ben"**ine zulmetmeyi terk etmek!..

Sen, nefsine sürekli zulmetmektesin; nefsinin, hakikatini yaşamasına engel olduğun sürece...

Üstelik bu gerçeği bildiğin hâlde, <u>çevrenle paylaşmıyorsan, o **"en yakınım"** dediklerine de zulmün en büyüğünü yapıyorsun!</u>

Ama ben istiyorum da olmuyor!..

Niye olmuyor?..

Muslukçuda pasta satılmaz!.. Bilgisayarcıda ayakkabı aranmaz!..

Şeytan, zâhirine bakıp Âdem'in, **"İblis"** oldu!.. Âdem'in, ilmine ve hakikatine bakıp Onu değerlendirebilseydi, bu sahnelenen oyun oynanmayacaktı zaten!..

Biz, yalnızca ilim için yaratıldık!..

İlmi de, ateşin arkasına koydu ki **Allâh**, korkaklar o ateşe **"Nefsim yanmasın, yanarak arınmasın"** diyerek yaklaşamasın da; böylece, yanma korkusuyla da lâyık olmadıklarını ele geçiremesinler diye...

Ateşte benliğini yakma korkusunu atıp, içine dalabilenler; Deccal'in sağ yanındaki ateş "cehennemi"nden geçip, ilim ve irfan "cenneti"ne girebilirler!.. Korkuyu atamayanlar ise, ateşten geçemezler ve ilme irfana ulaşamazlar... Korkuyu atmak gerek!..

Yunus Emre'nin dediği **"Ödünü sıdır"**ın açıklamasını yanındaki arkadaş yapmıştı bana... Allâh'tan yapmış... Sayesinde hep gözü kara daldım her yeni ilmin içine!..

Geldik elli küsûrlara altmış küsurlara... Ne yaşayacağımız, özellikle de aklımız başımızda, ağrısız sızısız sağlıklı olarak ne kadar yaşayacağımız meçhul!..

"Şirki hafî"den kurtulduk mu?.. Vicdanımız cevap versin!..

"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"in, bir **"Tanrı"** olmayıp; ne olduğunu fark edip; hiç olmazsa iman edebildik mi?.. **O**'nu her an ve her yerde görüp, dinleyebiliyor muyuz?.. Her dem **O**'nunla konuştuğumuzun farkında ve bilincinde miyiz?..

Şefaatin ulaşması için, önce uzatılanı geri çevirmemek gerek!

Şefaat, cehennemden kurtulmak içindir; ki bu cehennemin Dünya bölümünde de olur, Âhiret bölümünde de!..

Şefaat, Allâh'a da ermek içindir!.. Ki bu da **ancak Dünya'da iken** ilmullâhın zâhir olduğu kişiyi bulmak ve onu değerlendirmekle mümkündür!..

Şefaat, kişinin yanlışlarda ısrarına yol açan, yanlışlarından dönmesine engel olan bilgi yetersizliğini ortadan kaldırıp, kişiyi o konuda bilgilendirmektir!..

Nebi ve Rasûllerin de, evliyanın da şefaati hep bu yoldadır...

Kişi o bilgilerle kendinde arınmayı oluşturur ve yanmaktan kurtulur!.. Gereğini de yaşayarak (hem enfüsünde hem âfakında) bilinç boyutunda **"Allâh"**a erer!..

Öyle ise...

Önce, **"ötendeki TANRI"** değil, **özündeki "ALLÂH"** izin verecek ki; sen o şefaate açık hâle geleceksin!.. Şefaati, def etmeyeceksin...

Sonra o **ŞEFAAT olan bilgiyi** değerlendirecek, ilim doğrultusunda yaşayarak arınacaksın...

Sonra da **"şirki hafî"** sona erip **"ALLÂH"**a ereceksin...

Kısaca dünkü sorunun cevabı böyle idi... Bu konuyu etraflı düşünmek, tartışmak ve anlamak, **"şefaat"** kapısının açılması demektir, umarım!..

Hakkınızı helal edin bir kusur ettiysek bilmeyerek!..

Vicdanınızla başbaşasınız...

"...Bilincin bu aşamada, yaptıklarının sonucunun ne olduğunu görmeye yeterlidir." (17.İsra': 14)

Junior:

– İnşâallâh, bunlar bizim yitiğimizdi; yeniden buldurdunuz!.. Malımız olarak kullanırız; kullanmada da devamlılık için dua bekleriz...

31.1.1998

New Jersey - USA

Bir internet sohbeti

3

PERDE NE?

"Perde"miz nedir ve nerededir biliyor musunuz?..

İnsanların **"somut"** düşünmesi ne demektir biliyor musunuz?..

Önce şunu anlayalım... **"Soyut"** ve **"somut"**, içinde olduğu **boyuta** göredir!

Sizin, beyninizde, farkında olarak algıladıklarınız **"somut"**tur... Bu **"rüya"** da olabilir; **"hayal"** de!..

Burada ölçü, beş duyu ile onu algılamanız değil; beyninizin onu bir şekilde **fark edilir hâle** sokmasıdır... Yani önemli olan, o şeyi, sizin bir yolla fark etmenizdir! İşte bu fark edişle birlikte, o şey, sizin **"somut"**unuzdur!.. İsterse başkaları için o şey, hâlâ **"soyut"** hükmünde olsun!

Sizin **"soyut"**unuz ise, bilincinizde, bir sûrete, bir şekle oturtamadığınız için ne olduğunu tam bir açıklıkla fark edemediğiniz şeydir...

Bilirsiniz, öyle bir şey vardır, hissedersiniz; hatta, sanki o şeye elinizle dokunacak kadar yakınsınızdır; ama gene de, onun adını koyup, ne olduğunu tespit edemezsiniz!.. İşte bu, **"soyut"**unuzdur!

Bizim kullandığımız çoğu tâbirler, isimlendirmelerimiz, pâyelendirmelerimiz, değerlendirmelerimiz, hep **GÖRE**dir ve *kafamızdaki eskilere dayanan* kendi **"somut"**umuza işaret aracımızdır!

Beyin, biz daha fark etmeden, olayları, kendi veritabanına göre çok daha değişik şekilde değerlendirir!

Beyne bir veri gelir... Beyin gelen bu yeni veriyi-dalga boyunu, kendi eski verileriyle karşılaştırır... Eğer daha önce ona, yeni geleni andıran bir veri yüklenmişse, hemen onunla eşleştirerek sentez ve ona göre bir değerlendirme yapar. Siz, **eski veriler ışığında *o yeni veriyi* değerlendirirsiniz** böylece... Bundan da, "*Ben onu biliyordum zaten*" çıkar...

Bu, ruha da böylece yüklendiği içindir ki, cennet boyutunda yaşayanlar birtakım şeyler için, "*Bu daha evvelce tattığımız şeylere benziyor*" diyeceklerdir!.. Oysa orada tadılan, bambaşka bir şeydir!.. Ama bunu, anlatmaya çalıştığım olay yüzünden, burada fark etmiş olanlar dışındakiler, fark edemeyeceklerdir!

Bu sebepledir ki, bu Dünya'da, yepyeni ve ilk defa karşılaştığımız şeyi, hep eskiyle **kıyaslamaya** ve **eskiye GÖRE değerlendirmeye** kalkarsak; o yeni karşılaştığımızdaki ORİJİNALLİKTEN perdeleriz kendimizi!.. Sonra da deriz ki, "*Yeni bir şey yok*"!

Oysa, eski bir şey yok!..

"O", her an yeni bir yaratışta!.. *Eskiyi tekrar yaratmıyor, yeniden veya yenileyerek*!

Öyle olsaydı, reenkarnasyon olur; mesela, Abdülkâdir Geylânî yeni baştan gelirdi dünyaya bir başka resim veya isim altında!.. Ya da bir başkası!

Bilin ki...

"Düne ait ne varsa, dünde kaldı cancağızım" diyor kaç yüzyıl önce Mevlâna Celâleddin... Ama bu sözün **derinliğini ve kapsamını** hiç düşünmüyoruz!

Hep, yaşamı, eskinin veya eskilerin, veya eskiden verilmiş mertebe, değer ve pâyelerin devamı olarak kabul ediyoruz! Aklımıza gelmiyor,

yeni -*yeniden veya yenilenen değil*- **yaratış** ne demek?.. Bu neleri kapsıyor?

"Tecdid"i, **yeniyi ortaya koymak** gibi anlıyorum ben, **"**fiy halkın **cediyd"**den gelen bir şekilde; "*eskiyi yeniden*" ortaya getirmek olarak değil.

Yenileri, eskiyle değerlendirdiğimiz için de, otomatik olarak *geçmişin hayal dünyasında* yaşıyor; yarın, *geçmiştekinin değişik elbiselisini* göreceğimizi tasavvur ediyoruz!

Dünya'yı da böyle değerlendiriyoruz, Dini de, tasavvufu da, evliyayı da!..

Oysa, dün, ders almak; o dersle, **yeniyi değerlendirmek** için gereklidir; geri gidilmek ve yaşanmışı tekrar yaşamak için değil! Bu **"Allâh'ın sistem ve düzeni"**ne aykırıdır!

"Dün"ü değerlendirmek ayrı şeydir; **"dünde"** yaşamak ayrı şey!

Hayal dünyanızdaki dünden gelen değer yargılarınız, pâyeleriniz ve kurgularınızla kendinizi bağlayıp, kayıt altına aldığınızın; bu yüzden yeni yaratılmış sayısız kemâlâtı gözden kaçırdığınızın farkında mısınız acaba?

Kemâlât sahiplerinden ancak kâmil işler çıkar! Eğer sen **düne kıyaslayarak** bir eksiklik görüyorsan, ya o kişi kemâlât ehlinden değildir; ya da öyledir, kendi eksikliğinden dolayı onun yaptığını eksik görüyorsundur; onun fevkindeymiş gibi değerlendirme yaparak! Hem hikmetini bilmezsin; hem de yeniyi, **eskiye-eskilere kıyasla** yargılar, kendine göre değerlendirme yaparsın! Ama **ateşi toprakla kıyaslayan bunda yanılmıştı!**

Biz insanları değerlendirmek için değil; kendimizi tanımak, geliştirmek ve yaşamımızdan pişmanlık duymayacağımız şekilde ölüm ötesine geçmek için geldik... Bunun dışındaki yönelimler, bizim

hedefimiz yolunda hızımızı düşürtür; telâfi edemeyeceğimiz şeyleri kaybettirir!

Öyle ise tüm değerlendirmelerimizi yeni baştan gözden geçirmeyi deneyelim, eskiyle kıyaslamaksızın; önümüzdekileri, objektif olarak, bize verdikleriyle, **"yeni"** olarak fark etmeye çalışalım... Ancak bu takdirde **"yeni"** olarak karşımızdakileri değerlendirmemiz mümkün olur...

Yaşamınızdaki değerlendirmeleriniz değil, tasavvurunuzda oluşan tüm rüya ve hayalleriniz dahi böyledir!.. Onlar dahi, aynı şekilde, eski verilerinize kıyasla değerlendirilir... Bu yüzden de yorumlarınızı hep **eskiye kıyasla** yaparsınız...

Peki, karşılaştığınız şey, ya yeni bir şeyse, eskiyle alâkası olmayan!?. Ve siz, onun hak ettiğini vermemekle, ona zulmetmiş olmaz mısınız?.. Ona zulmetmekle, kendi nefsinize zulmetmiş olmaz mısınız?

Acaba yaşam, eskinin kendini yenilemesi olarak mı açığa çıkıyor; yoksa **yepyeni oluşlar var** da, beynimiz hep eskiye kıyasla değerlendirme yaptığı için, biz öyle mi kabul etmek zorunda kalıyoruz?

Baktığımızda, dün gördüğümüzün aynını gördüğümüz düşüncesini taşımamıza karşın, niye **"yeni"**yi fark edemiyoruz?..

Bunun en basit açıklaması, yazdığımız yazılardaki yanlışları, tekrar okuduğumuzda fark edemeyişimizdir... Daha detaylı anlatmak gerekirse, **"refresh"** yapmadan sayfa açmamızdır! Yani, *eski veritabanıyla* **"yeni"**ye bakmamızdır!..

Ancak gerçekten **"yeni"**yi algılamak istiyorsak, **"refresh"** de yetmeyecek, belki toptan **"format"** atmak gerekecektir!.. Bu da beyni sınırlı kapasite ile çalışanlar için fevkalâde güç, neredeyse imkânsız bir iştir!

Peki olmayacak bir işse, niye bunları yazıyorum?

En azından böyle bir olay olduğunu düşündüm; ona göre varlıkları, yaşamı değerlendirmeye çalışıyorum; sizin de bundan haberiniz olsun, diye!.. Zira, **"yeni"**leri fark etmezsek, hâlâ atamızın, babamızın veya annemizin **"yenilenmiş"**ini giymekte devam ederiz; gibime geliyor!

Öyle ise, gelin dostlar olabildiğince, eskiye veya başkalarına ***kıyaslamaları*** bir yana bırakıp, **"yeni"** olarak değerlendirmeye çalışalım her an tüm yaratılmışları!.. Bazıları **"şeriat"** sözcüğü kapsamına **"Kur'ân ve Hadis"** yanı sıra ***kıyas*** ve ***icmâı*** da koyar; ama biz, o kanaatte değiliz!.. **"Şeriat"**, bize göre, **"Kur'ân ve Allâh Rasûlü açıklamalarından"** ibarettir!..

Gerisi, herkesin yorumunda ve sorumluluğundadır!

28.11.1998

New Jersey - USA

4

SORGULAMAK

Sorgulamak; düşünebilme yeteneği olan beyinlere has bir özelliktir! Ancak bilinmeli ki, sorgulamak zeki insanlarda da olur... Sorgulamanın sonuçlarını değerlendirebilmek ise akıllı insanın başarabileceği bir iştir...

Sorulmayan sorunun cevabı olan ilim ele geçmez! İlim, soranın hakkıdır!

Cevabın getireceği ilimden, ebeden mahrum kalır, sorgulamayan!

Öyle ise, düşünen insanın ilk vasfı; sorgulamak, araştırmaktır!

Özellikle, ölüm ötesi sonsuz hayatta işine yarayacak şeyleri... Zira, yalnızca dünya yaşamında geçerli olan ilim, öte boyutta hiçbir işe yaramayacak; sonuçta burada günümüzü hoşça israf etmekten başka bir şey elimize geçmeyecektir.

Nakle, sorgulamadan körü körüne taklide dayanan **Din** anlayışı; akla mantığa, ilme ve tefekküre dayanan **Din** anlayışına her zaman çoğunlukla ağır basmıştır! Çoğunluk, kolaya kaçmış; "Beni düşündürme, ne yapacaksam onu söyle yapayım", anlayışı içinde; kendilerine düşünceden yoksun mahlûk muamelesi yapan; önderler, âlimler(!) çevresinde toplanmışlardır... Çünkü, insan topluluğu içinde, insanlıklarının liyâkatini yaşayanlar, fevkalâde azınlıktadır.

Bütün bu gerçeklere karşın da, gene aynı topluluk; inkâr ettikleri **sorgulama gerçeğinden hareketle bir yerlere gelen erenlerin, evliyanın, gerçek Din ilmini elde etmiş olanların** çevrelerinde

toplanmaktan geri kalmamışlardır, asalak olarak! Çünkü fıtratları, ötesine elvermemektedir!

Biline ki...

Sorgulayıp, tefekkür edip buna rağmen gerçeği bulamaması dolayısıyla hata eden; beynini çalıştırmayıp *taklitle isâbet edenden* daha değerlidir! Zira birincisi, öte boyutta **ruhuna yüklediği sorgulama, araştırma, yeni yeni şeyler keşfetme özelliğiyle sonsuzluğun sonsuz güzelliklerine kanat açarken**; ikincisi, eline geçenle cennetini yaşayacaktır, diğerine göre son derece kısıtlı olanaklar içinde! Cennete girmek ise, daha önce de değindiğimiz gibi, kişinin **ameline değil; yaratılışındaki takdire** bağlıdır!

İlmin, irfanın, idrakın gereğini mi hissedip yaşıyoruz; yoksa onların dedikodusuyla ömür tüketip, taklidiyle mi oyalanıyoruz?..

Öğrendiğiniz her bir bilgi, sizin düşünce ve günlük yaşamınıza yeni güzellikler eklemiyorsa; fark edelim ki kendimizi aldatmaktan başka bir şey yapmıyoruz! Diğerlerinden *daha bir seviyeli dedikoduyla* kendimizi farklı görmenin avuntusu içinde tükeniyoruz!

Sorgulamak ve tefekkür etmek suretiyle insanlığınızın şerefini yaşamak istiyorsanız önce şuna karar veriniz...

Dinin gereği olan uygulamaları, YUKARDAKİNİN gözüne girip, ondan bir şeyler kotarmak için mi uygulayacağım; yoksa, yediğim balın eserinin vücudumda açığa çıkarak bana daha yararlı işler yapma olanağı sağlaması gibi; dinin teklif ettiklerini tatbik ederek, geleceğimi kendi ellerimle yaptıklarımla mı şekillendireceğim?

Eğer doğru olan ikincisi diyebiliyorsanız ve hâlâ da bu konuda gerekeni yapmıyorsanız; *ne kadar akıllı olabilirsiniz* bunu sorgulamakla işe başlayın!

"Kimsenin kimseye fayda vermeyeceği zorlu bir süreçten" bahsedilirken, siz hâlâ falanca ya da filancanın yanında görülmek beni kurtarır zannı hayaliyle yaşıyorsanız gerekenleri uygulamaksızın; kesinlikle bilin ki vay halinize!

"Eğer benim bildiklerimi bilseydiniz, rahat yataklarınızda yatamaz, Allâh Allâh diyerek dağlara kaçardınız" diyen **Allâh Rasûlü**; acaba, algıladığı sistemin hangi gerçeği dolayısıyla bunu söylüyordu, *yalnızca para kazanıp keyif çatmak için yaşayan bizlere*?..

Elindekileri insanlarla paylaşmayı önerip; yalan, dedikodu, gıybet, kumar, içki, zina gibi şeylerin yapılmamasını teklif eden Allâh Rasûlü, niye bunlarla yetinmeyip; **salât, oruç, hac** gibi çalışmaları tebliğ etmişti?

Namaz nedir, diye sorun çevrenizdekilere... Yüzde doksan beşi *tanrıya tapınma* olarak anlatacaktır... *Bedensel bir faaliyettir! Huzuruna çıkmaktır! Önünde secde ederek tanrının büyük*(!)*lüğünü kabul etmektir*; diyeceklerdir...

Salât; yöneliştir!.. Bâtının ve hakikatin olup, özünden zâhir olanı hissedip, bunun sonuçlarını yaşamaktır!.. **O**'nun indînde hiçliğini, yok olduğunu yaşamakla başlayıp; kıyamda, kendini dillendirişinin; rükûda, kudretinin önünde yaratılmışın kulluk etmekten başka şansı olmadığını açığa çıkarmasının; secdede, **"Lillâhil Vâhid-ül Kahhar"** hükmünün eserini ortaya koyuşunun yaşanışıdır! Ve bu **salât, mi'râcın kapısı**nı açar mümine!.. Yukarıdaki *tefekkürsüz şeklî tapınmaya* verilen isim ise *namaz*dır!

İman ve gereği fiillerle cennete, düşünsel arınmayla **"Allâh"**a erersin; takdirindeki kadarıyla... Tefekkürsüz, sorgulamasız **"Allâh"**a ermiş tek bir fert yoktur, buna **Allâh Rasûlü** de dahil!

Fâtiha'sız salât olmaz, çünkü yönelişin anahtarı odur! Onun anlamının tefekkürüyle başlar **"Allâh"a yöneliş!..** Anlamını tefekkür

etmeden ister Arapça oku, ister Türkçe, yalnızca papağan gibi tekrarlamış olursun; *"bal, bal" deyip, midesi "bal"dan mahrum, bedeni onun lezzet ve enerjisini tatmamış anlayışı sınırlı gibi*! Sana **"bal"**ı öğretmişler ki, alıp yiyerek değerlendiresin, diye!

Dünya'da bırakıp gideceği para ve malı elde etmek için, tüm gününü meşru ya da gayrımeşru işler peşinde koşturarak tüketmesini bilecek kadar *akıllı olduğunu iddia eden insan*, kendi derûnundaki pahasız hazineyi ele geçirmek için hâlâ gayrete gelmiyorsa, koyverin gitsin!.. Bu Dünya'da nice kurbanlar kesiliyor da kimsenin gıkı çıkmıyor!.. **"Biri daha gitti"** derler, ne olacak!

Evet dostum, sorgulamanın daha başında bunlar var...

Daha sonrası mı?..

Kur'ân-ı Kerîm'i, "ruhu"yla **"OKU"**maktan söz etmiştik; insanın bir fizik bedeni bir de ruh bedeni var türünden bir "*mushafın ruhundan*" söz ettiğimizi sandılar!

Allâh Rasûlü'nü "OKU"maktan söz ettik; ve bu **"OKU"**ma ışığında getirdiklerini, açıkladıklarını değerlendirmenin isâbetli ve gerçekçi olacağına işaret ettik, **Rasûlullâh ruhuyla bütünleşip** hadis okumaktan dem vurdular!

Oysa **"sırrına"** ve **"hikmetine"** ermek için **Kurân**'ın ve **Allâh Rasûlü**'nün getirdiklerinin nedenini; bizim bunları hangi bakış açısıyla değerlendirmemiz gerektiğini, ciddi bir şekilde sorgulama ve araştırmamız gerekmez mi?..

Nereden, neden, nasıl gelmiş o uyarılar, ne amaçlanmış; bize ne fark ettirilmek isteniyor?..

Şimdi, ben desem ki şundan; öylece kabul edecek birileri söylediklerimi takliden!.. Bu taklitlerini kamuflaj ve **kendilerini tatmin için de, bana bir pâye veya etiket uyduracaklar**; öyle veya böyle!

Oysa... **Konmuş olan ismim Ahmed Hulûsi! Bunun dışında da hiçbir etiket, sıfat, pâyem yok!** Yalnızca, olabildiğince çok şey öğrenmek, yaşamak, hissetmek isteyen, **sıradan herkes gibi bir beşerim!** Cimri olmamak için de, düşündüklerimi yazıyorum! Kimsenin vereceği mertebe veya pâyeye de ihtiyacım yok; taş atıp suyumu dalgalandırmasınlar, yeter! Yalnız geldim ve yalnız gideceğim! **Aklı olan, beni taklit etmez, bana pâye vererek geleceğe dönük benden bir şey ummaz**; yazdıklarımı düşünüp, değerli bulursa, o fikirleri değerlendirerek, **"bal"** yer!

Sözü fazla uzatmayıp, öze gelelim... İman edebiliyorsan, iman et ve hemen sorgulamaya başla ki hikmetine eresin! Her yaptığını mutlaka neden yapıyorum diye düşünerek yapmaya çalış ki, taklitçi mahlûk türünden olmayasın! İçgüdü ve duygularıyla yaşadı; "*Dayansın şimdi ehli kubur*", demesinler!

Nasibi olan, taklidi bırakıp **tahkike yönelir!**

Nasibi olmayan da, bu işin *dedikodusuyla ömür tüketir*!..

5.12.1998

New Jersey - USA

5

MAZERET KURTARMAYACAK

Uzaydan mı geldi Allâh Rasûlü?..

Uzayda mı yaşadı?..

Uzaya mı gitti?..

Bizim geldiğimiz yerden gelmedi mi?..

Bizim yaşadığımız Dünya'da yaşamadı mı?..

Bizim kimimizin gidip, kimimizin de sırasını beklediği yere gitmedi mi?..

"Andolsun ki size Rasûl geldi içinizden, Aziyz'dir; sizin sıkıntıya uğramanız O'na ağır gelir... Size haristir! İmanlılara (hakikatine iman edene) **Raûf** (şefkatli) **ve Rahıym'dir** (hakikatlerindeki kemâlâtlarını yaşatıcıdır)**."** (9.Tevbe: 128)

Kim mi? Elbette **Allâh Rasûlü!**

Ötede, Uzay!.. Ötede, ferman yollayan Tanrı!.. Ötede, Tanrı postacısı peygamber!.. Ötede... Ötede... Ötede...

Peki ya **sizdeki**ler?

Ötelerden, karşındakine getiremezsen; **içindekini** nasıl göreceksin?

"Felçliyim, kaldır beni" diyorsun; oysa bacaklarında yürüyecek kuvvet var; kullanmıyorsun!..

"Sen, **sendekini açığa çıkar** da, aş ateşi**"**, diyorlar... "Geçir beni ateşten" diyorsun!.. **Ateş, senin kafanın içindeyken**; seni nasıl dışarıdaki, olmayan ateşten geçirebilirler?

Allâh Rasûlü'nün RAÛF ve RAHIYM olduğu belirtilirken; sen niye hâlâ **uzaydan** bir **Raûf ve Rahıym** bekliyorsun, **uzayından** beklemek yerine?

Sen ey uzayı bilmez!.. Uzayından habersiz!.. Lafta, **"ben"** deyip; öteden himmet bekleyen uzaylı...

En muhteşem örnek Allâh Rasûlü açık seçik önünde dururken; niye **O**'nun yaşantısını örnek alarak sorunlarını çözmezsin de, hâlâ birilerinden himmet bekleyerek günlerini tüketirsin?

O böyle hareketlerle yüzebiliyorsa, niye ben de aynı hareketlerle yüzmeyeyim, diyerek kendini, okyanusun olmasa da, denizin sularına atmazsın!?. Ömrün kumda oynayıp; yüzenleri seyretmekle; dedikodularını yapmakla mı geçecek?..

"OKU" diyenin mi yok, okuyamıyorsun!.. Yoksa, hâlâ harfleri heceleyip; anlamını bilmediğin kelime sesleri çıkararak, **"OKU"**duğunu mu sanıyorsun?

Hâlâ, **"oku"**nası bir sistemin karşısında olup; <u>**"OKU"**man ve gereğini yaşaman zorunluluğunu</u> fark etmeyecek misin?

Galaksinin ya da evrenin bir ucundan ferman yollayıp buradaki postacısına, onunla hükümlerini tebliğ eden; komutlarını tutanı görünmeyen uçan dairelerle cehenneme uğratmadan cennetine yollayıp; emirlerini tutmayanları da cehennemine sevkedecek olan <u>*Tanrı ve zevkleri*</u> **varsayımına** daha ne kadar şuursuzca inanıp bağlanacaksın?..

Atalarının sapık din anlayışına uymanın, insanı ne kadar büyük pişmanlıklara sevkedeceği, defalarca tekrarlanmıyor mu Kur'ân-ı Kerîm'de?

Kur'ân meâlleri; o meâli yazanın, <u>*okuduğundan anladığı kadarıdır*</u>! Kur'ân değil!

Yazdığım yazıların pek çok cümlesinde, en azından iki mânâ mevcut olduğu hâlde; üstelik pek çok cümlesi de daha fazla anlam ihtiva ettiğinden, yabancı dile çevirisi, hiçbir zaman Türkçe'de içerdiklerini içermediği hâlde; nasıl olur da, **Allâh vahyi olarak Rasûlü'nden açığa çıkan cümleler, *<u>okuyanın anlayabildiği kadarıyla ve tek bir anlamla kayıtlanmış hâliyle</u>*, "Kur'ân"** diye kabul edilebilir?.. Ve dahi bu çeviriyle, kulluk edilir?..

Arapça olmayan Kur'ân ile tapınılır!..

Arapça olan Kur'ân ile kulluk edilir...

Aradaki farkı anlayamayan *anlayışı sınırlılar* ile *anlayışı kıtlara* yeniden ortaokula başlamaları tavsiye edilir!

Asıl işareti anlamayanlar, çevirilerde, o derinliği vermeyen kelimelerle, **Kur'ân-ı Kerîm**'in fark ettirmek istediklerini, bilerek veya bilmeyerek *<u>örtmüşlerdir</u>* maalesef, günümüze kadar uzanan şekliyle...

Farsça olan "namaz" değil; Kur'ân-ı Kerîm'deki kullanımıyla; **"<u>SALÂT</u>"!**

Farsça olan "namaz" kelimesi "salât"ın vermek istediklerini içermez!..

O yüzden de "kılınır" olmuştur! "*<u>Ötedekine bir tür tapınma</u>*" anlamınadır namaz!..

Namaz kılanların(!) çoğunluğu da, esas amacın farkında olmadığından, Tanrıya tapınır!

"Salât"; yönelerek amacına ulaşmaktır!.. "<u>ALLÂH Adıyla İşaret Edilen</u>"e olur!..

<u>Allâh'a yönelişin sonunda ancak, müminin mi'râcı olan salât gerçekleşir!</u>

Allâh Rasûlü, "*namaz***"**ı değil, **"<u>salât</u>"ı tavsiye etmiş; Kur'ân, namazı değil, "<u>salât</u>"ı teklif etmiştir!**

Amaç, tanrının huzurunda başını toprağa koyarak onu şereflendirmek(!) değil...

Özünde de bulunan Allâh'a yönelerek, secde ile, indînde hiçliğini yaşamaktır...

Birincisi tapınmadır, namazdır; ikincisi kulluk ve salât! *Birincisi ötendeki* ***tanrıya****dır*; ikincisi hakikatin dahi olan **Allâh**'a... Yani, *birincisi öte**n**dekinedir*; ikincisi hakikatine!

"Lâ ilâhe"yi anlamamış olanların, **"illallâh"**ı kavrayıp; **Allâh'a, Allâh Rasûlü'ne, vahiy olan Kurân'a** iman etmeleri çok zor olup; **Allâh**'ın, **kendi Esmâsıyla yarattığı sistem ve düzene uyan-uymayan sorunu** ile karşı karşıya olduklarını fark etmelerine bile imkân yoktur!

Artık lütfen fark edin ki, tüm sorunların kökeninde, yok olduğu açıklanan **"tanrı-tanrılık"** kavramı ile **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in kendi Esmâsıyla var kıldığı "Sistem ve Düzen"** arasındaki farkın, fark edilmemesi yatmaktadır!

Sorunlarımızın hepsi, bu temeldeki farkı kavrayamamaktan kaynaklanmaktadır!

Hücrelerimize kadar işlemiş genetik veritabanlı *tanrı var kabulünden* arınıp; **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**in, hiç değilse, *tanrı olmadığını* bile anlayamamaktan ileri geliyor bu!

Ne olduğunu anlayamıyoruz; bari ne olmadığını kavrayabilsek!

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in *tanrı olmadığını* idrak edemediğimiz içindir ki, **"*Peygamber*"** düşünüyoruz; yukarıdaki tanrıdan mesaj alan! Hiç anlayamıyoruz **"Allâh"ın "peygamber"i değil, "Rasûllüğü"**nün ne olabileceğini!

Yine aynı yüzden anlayamıyoruz; **Kur'ân-ı Kerîm**'de bize teklif edilen hususların, **uygulamamız hâlinde hangi mekanizmayı devreye sokup,**

bize neler kazandıracağını; ya da uygulamamamamız hâlinde hangi sebeple nelerden mahrum kalacağımızı!

Kolayımıza da geliyor, ötede varsandığımızın üstüne yükleyivermek! O yaptı!!!

Anlama özürlülerinin "göktanrı" kavramına dayalı "meâl"leri yerine, ne zaman "OKU"yacaksınız "orijini"?

15.11.1998

New Jersey - USA

6

İMAN BİLGİSİ "İMAN" MIDIR?

Yaşamımız içinde din konusu bir hayli geniş yer kaplar...

Pek çoğumuz, hiçbir uygulaması içinde olmasak bile, dinimize sahip çıkar, hiç laf söyletmeyiz...

İyi hoş da, **"Müslümanım"** demekle, müslüman olunabilir mi?..

"Müminim" denmekle mümin olunabilir mi?..

Öncelikle şunun üstünde duralım...

"Müminim" kelimesinin anlamı nedir?..

Bu kelimeyi niçin söyleriz?..

Bu kelimeyi söylerken neyi bilmemiz; ve söylendiğinde neyi anlamamız gerekir?..

Öncelikle bilelim ki **"iman", fıtrî bir özelliktir!** Sonradan edinilmez! Sonradan açığa çıkabilir; fakat sonradan edinilmez!

"İman"ın kişide açığa çıkması ne demektir?..

Kişinin, kendisinde vehmettiği bireysel bilincin ötesindeki **TEK bir gücün**, her şeyi dilediği gibi oluşturduğunu, basîretiyle görmesinin adı **"iman"**dır...

"<u>İman</u>", cehennem boyutundan kurtulup cennet boyutuna geçmeyi sağlar; "<u>İslâm</u>" ise, cehennem boyutunun yakışından olabildiğince çabuk kurtulup, girilesi ise, cennette yüksek mertebeli bir yaşam edinmeyi getirir!

"Nebi ve Rasûllerin getirdiklerine iman" ise, bu anlattığımız **"iman"** kavramı içinde, Tek bir varlığın, **"Risâlet"** boyutu diliyle, kendi

sistemini açıklaması kapsamında mütalaa edilir...

Afrika'nın ortasındaki Rasûl duymamış bir yerli dahi, birinci şıkta anlattığımız **"iman"** kendisinde açığa çıktığında cennet boyutuna ulaşabilir...

Buna karşılık, müslüman ortamında ömrü secdede geçmiş nice kişiler, bu **"iman"** fıtratlarında olmadığı için, **"taklidî iman"**la yaşarlar; ve **"imansız"** olarak ölüm ötesi boyuta geçebilirler...

Öncelikle **"iman"**ın birinci şıkkı üzerinde biraz daha duralım...

"İman" sahibi cehennemden geçer, fakat yanmaz!.. **"Yanma"** olayı kesinlikle bilelim ki, **"imansızlıktan"**dır! **"Yanma"**; seni üzen, sıkan, bunaltan, yaşamından nefret ettiren; kurtulmak istediğin içinde bulunduğun **"hâl"**dir!

Her şeyin Tek'in takdiri, dilemesi ve yaratmasıyla meydana geldiğini; olanın, olandan başka türlü olmasının da mümkün olmadığını idrak eden basîret, bunu, kendisinde açığa çıkan **"iman nûru"** ile yaşayabilmekte ve kavrayabilmektedir! Bu **"iman"**la da, Allâh Rasûlü'nü görmemiş, duymamış olsa bile, **sonuçta** cennet boyutunun bir ferdi olur!..

"Ben müminim" sözünü, dilin söylemesi önemli değildir; **"hâl"**inin dile getirmesi, gereken sonucu getirir!

"Ben müslümanım" sözünü dilin söylemesinin değeri yoktur; tâ ki **"fiil"** bunu dillendirmedikçe!

Daha önce de çeşitli açıklamalarımızda belirttiğimiz üzere **"ALLÂH"** kelimesi bir isimden ibarettir; ve burada önemle üzerinde durulması zorunlu olan mânâ, bu ismin işaret ettiği kavramdır...

"Neye, nasıl iman?" düşüncesinin, bizden açığa çıkması önemlidir; öyleyse, bunun için de bizim **"iman"** kelimesinin mânâsını nasıl anlamamız gerektiği üzerinde durmamız gerekmektedir...

"İman", tüm insanlığı kapsayan yönüyle anlaşılır, bir...

"İman", Rasûlullâh'a tüm inananları kapsayan yanıyla anlaşılır, iki...

"İman", tüm insanları kapsayan ve sistemi en kalın çizgileriyle fark etmeye dönük şekliyle, **fıtrî bir özellik** olarak kişide açığa çıkabilir ki; bu onun, uzun arınmalardan sonra, neticede cennet boyutunu yaşamasına yol verir; **Allâh Rasûlü**'nü hiç tanımasa da!

"İman"ın **Rasûlullâh**'ı kabullenmiş olanlara taalluk eden yanına gelince...

Esas olarak Allâh Rasûlü'ne iman, "taklidî iman"ın bir koludur!..

Keza, Rasûlullâh'ın bildirdiklerine iman dahi, "B" sırrının ifade ettiği anlam kapsamında "ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"e olmadığı sürece, "taklidî" imandır!

"Taklidî iman"ın, "Tahkik" sonucu "ikân"a dönüşmesi ise yalnızca "B" sırrının kavranılıp yaşanmasıyla mümkündür!

Burada üzerinde önemle durmamız gereken husus:

"İman"ın bilgisinin yeterli olmayıp; iman bilgilerinin yüklendiği bilgisayarın cennet boyutunu yaşayamayacağı, gerçeğidir...

Hatırlayamayacağınız kadar detaylı iman bilgisini bir PC'ye yükleyebilirsiniz; ve her an o PC, bunları sesli ve yazılı olarak tekrarlamaya hazırdır... Ama o, imanlı bir insan değildir!..

Şimdi **"iman"** niçin gereklidir, sorusunun cevabına dönelim ve kısaca bunu görelim...

Az önce demiştik ki, **"iman", Tek bir Fâtır ve Yaratıcının dilediğince yarattığı olaylar içinde yaşadığımızı kabullenmektir...**

Böyle olunca...

Artık kişi yaşamda yersiz veya yanlış veya olmaması gereken etiketli hiçbir şey göremez! Çünkü Tek Bir, dilediği gibi her şeyi yaratandır, ve yarattığında dilediği gibi seyredendir!..

Bu anlayışın sonu, kişinin her şeyden razı olması sonucunu getirir ki, artık onun için **“yanma”** yani **“cehennem”** boyutu bitmiştir... Cehennem ateşi ona, **“Ey imanlı üzerimden çabuk geç, iman nûrun ateşimi söndürüyor”** demeye başlar!.. Zira cehennemin tüm ateşini söndüren nûr, iman nûrudur! Burada dikkat etmemiz gereken şey şudur;

İman bilgisi değildir “yanma”yı söndüren!.. İman yaşantısıdır!..

İman yaşantısı demek, kişinin idrak ettiği iman gerçeği istikametinde düşünüp, olayları ve yaşamı “iman nûru”nun aydınlattığı şekilde değerlendirmesidir...

Kişi yaşamı ve olayları, ya **iman nûru** ışığında değerlendirir ve **“Radiye”** nefs noktasına ulaşır; ve imanlı bir kişi olarak en azından bu mertebede yaşar... Ya da **“iman”** yetersizliğinin getirdiği ateşte yana yana, sonunda yanmaz olur!

“İman bilgisi”, iman değildir!..

Çünkü, **“iman”** getirdiği yaşantıyla;

a. İnsanın yanmaktan kurtulup cennet boyutunu yaşamasına yol açar...

b. Varlığın her zerresinde **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”**i müşahede ederek, cennet üstü, tarifi mümkün olmayan bir boyutun açığa çıkmasına vesile olur!..

İman bilgisi ise, eşeğin sırtındaki ilim kitapları yükü gibidir... İnsan hem iman bilgisini taşır beyninde ve dilinde; hem de yanmaya devam eder olaylar içinde yaşamı boyunca!.. **“Bu neden böyle oldu, keşke olmasaydı”** suçlamaları içinde ve bunun getireceği başka duygu alevleri içinde yanarak! İnsana **“iman”** bilgisinin verilmesinin amacı, onun taşınması değil, anlamının **yaşanmasıdır!**

Eğer “iman bilgisi”ni taşıyarak yaşıyorsanız, sizin yaşam boyu yanmanız asla bitmeyecek; yanarak boyut değiştirip; yaşamınızı

ebeden yanarak sürdüreceksiniz... Sizde "iman" açığa çıkmadıkça da, bu böylece sürüp gidecek!

"İman"lı iseniz, bunun da alâmeti, "yanma"nızın bitmiş olması; yaşamda olan hiçbir varlığı, hiçbir nedenle "suçlamamanız"dır!.. Artık bu idrakın gereğini sürekli yaşar; cennet boyutundaki "seyr"inizi sürdürürsünüz...

Bunun ötesinde **"B"** sırrı da açılmış ve **gereğini yaşar hâle** ulaşmışsanız; artık yalnızca şunu söyleyebilirsiniz:

"Seyreden ol kendi oldu"!..

20.6.1998

New Jersey - USA

7

“ALLÂH”A İMANLI MIYIZ?

Sahabenin bazılarına hitap eden bir âyet **Kur’ân-ı Kerîm**’den**:**

“Bedevîler (kabileler - aşiretler hâlinde şartlanmalarla cahilce yaşayanlar)**: “İman ettik” dediler... De ki: “<u>İman etmediniz! Fakat ‘müslüman olduk’ deyin! İman henüz bilincinizde açıklık kazanıp yerleşmemiştir!</u> Eğer itaat ederseniz Allâh’a ve Rasûlüne,** (Allâh) **çalışmalarınızdan hiçbir şey eksiltmez... Muhakkak ki Allâh Ğafûr’dur, Rahıym’dir. İman ehli şu kimselerdir ki, varlıklarını Esmâ’sıyla yaratan Allâh’a ve O’nun Rasûlüne iman ettiler; sonra da bunda şüpheye düşmediler; Allâh yolunda varlıklarıyla ve nefsleriyle** (canlarıyla) **savaş verdiler! İşte bunlar sadıkların** (hakikati yaşamlarıyla tasdik edenlerin) **ta kendileridir!”** (49.Hucurat: 14-15)

“Ey iman edenler... <u>Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz! Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allâh indînde çok nefret edilesidir!</u>” (61.Saff: 2-3)

“Ne akrabalarınız ne de evladınız size asla fayda sağlamaz! Kıyamet sürecinde aranızı ayırır! Allâh yaptıklarınızda olarak Basıyr’dir.” (60.Mümtehine: 3)

“Allâh’ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinen şu kimseleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne de onlardandırlar; bunu bildikleri hâlde yalan üzerine yemin ederler.” (58.Mücâdele: 14)

“Onların ne zenginlikleri ne de evlatları Allâh’tan gelecek şeyden kurtarmayacaktır! Onlar ateş ehlidir! Onlar onda sonsuza dek

kalırlar. Gün gelir, Allâh onların hepsini bâ's eder de; size yemin ettikleri gibi O'na da yemin ederler ve sanırlar ki doğru düşündüler! Dikkat edin, onlar yalancıların ta kendileridir!" (58.Mücâdele: 17-18)

İsterseniz bu âyetler üzerine düşünelim biraz...

Önce şunu fark edelim birinci âyet anlamından...

İman bilgisine sahip olması ve müslümanlığın gereği olan fiilleri uygulaması, onun imanlı bir kişi olduğunu göstermemektedir, bu âyetten çıkan anlama göre!.. Hatta, bu kişi imansız biri dahi olabilir tümüyle, gene bu âyetteki işarete göre!.. Zira, fiiller şüphe veya red düşüncesine rağmen ortaya konulabilir.

Kişi inanmadığı hâlde, menfaati gereği veya içinde bulunduğu şartlar gereği, nezaketi gereği, çevresindekilerin kalbini kırmamak için, ya da bunların çok daha ötesindeki başka düşünceleri dolayısıyla ikiyüzlülük yaparak, bazı söz ve davranışları ortaya koyabilir! Bu filleri, asla **"iman"** esaslarının sonuçlarına dayanmayan; kişisel çıkar doğrultusunda olan fiillerdir... Elbette ki burada **"kişisel çıkar"** sözünü geniş kapsamlı anlamak gerekir.

İman ve imansızlık!

İnandığını söylemek, ya da ikiyüzlülük veya sahtekârlık yaparak inanmadığı şeyleri söylemek! Ve buna kendi vicdanını tatmin edecek kılıflar bulmak!

Bu yüzden demiş Celâleddin Rûmi, **"Ya olduğun gibi görün, ya da göründüğün gibi ol"** diye...

Bu zordur! Çok zordur! İnsana çok şeyler kaybettirir böyle olmamak!

Bunu ancak, **"ALLÂH"a imanı dolayısıyla her kaybı göze alabilecek** nadir insanlar göze alabilir! Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan **"fakîr"**ler göze alabilir! Çünkü onlar Allâh için yaşarlar, kimseden bir şey

ummaksızın!.. Herkesin yarın kaybedeceklerini, onlar dünden kaybetmişlerdir!

İnsanlarla **"Allâh için = fiysebilillâh"** bir arada bulunur ve **"Allâh için = fiysebilillâh"** konuşurlar!

Bunu kaldıramayanlar da elbette onlardan uzaklaşırlar ve Rab edindikleriyle baş başa yaşarlar! Sonra o Rab edindikleri, kıyametlerinde onları terk eder gider; **"Allâh gazabı"** demek olan **"Allâh'tan uzaklıkları"** içinde, yalnızlıklarının sonucu olan azabı yaşarlar tek başlarına!

"Yapamayacağın şeyi niçin söylersin?" hitabı bunun için çok önemlidir!

"İmanlıyım" demek bunun sonuçlarını yaşamak demektir!

<u>**İman, getirisi olan fiilleri ortaya koyup, o fiillerin getirisini yaşamak içindir!**</u>

İmanın gereği olan fiilleri uygulamadan; imanın getirisi olan bakış açısını edinmeden yaşıyorsan; bil ki yalnızca kendini aldatıyorsun!

Çevrendekileri aldatman sana yarın hiçbir yarar sağlamayacaktır!

Yaptıkların, niyetinin **"Allâh için"** - **"fiysebilillâh"** olup olmadığının göstergesidir!

"Allâh için" olmayan **beraberlikler** er-geç son bulacak ve kişi bu **beraberliğinden** dolayı pişman olacaktır!

"<u>Allâh için</u> = fiysebilillâh" ne demektir?

<u>**Özündekini yaşamanın ve gereklerini ortaya koymanın yaşanmasıdır!..**</u>

Allâh ahlâkıyla yaşayıp, Allâh bakışı ve değerlendirmesiyle, yakınındakini-uzağındakini ve dahi tüm yaratılmışları değerlendirmek demektir!

Karşındakini Allâh'a erdirmek ve böylece Allâh rızasının onda açığa çıkması için tüm varlığınla çaba göstermek demektir!

"Allâh için beraberlik" demek, bu amacı paylaşan "bir aradalık" demektir!

Kişinin **özündeki Allâh**'tan ve bunun sonuçlarını yaşamaktan **"gâfil"** olması, onun **"gazaba uğramış olması"** demektir!

Gelecekte beklenen ateş ya da işkence beklentilerini **"gazap"** sanarak; insanın **yaşadığı andaki "gazap"**tan gafleti ise, **"Allâh gazabına uğramış olmasının"** açık yaşantısıdır!

"Allâh gazabına düçar olmuş" kişi, özündeki Allâh'ı tanıyamamış ve bunun gereğini hâlâ yaşayamamakta olan insandır!

Bunu idrak edememek de gazaba uğramışlığın bir başka belirtisidir!

Evet, bu anlamlar doğrultusunda, yukarıda mânâlarını nakletmeye çalıştığım âyetleri tekrar okuyup anlamaya çalışırsak...

Ne gerekçeyle olursa olsun, ne pahasına olursa olsun, **Allâh için** yaşamanın zorunluluğunun **"iman"**ın gereği ve sonucu olduğunu fark ederiz!.. **"İman"** bize nasip olmuş ise!..

Bu takdirde, en yakınımızdan en uzağımızdakine kadar, ikiyüzlülüğü bırakıp, inandığımız gerçekleri konuşur, Hakk'ı tavsiye eder, sonuçlarına da sabrederiz... Yapamayacaklarımızı söylemekten kaçınır, söylediğimizi de yaparız! Bugünü çevremizdekilerle hoş geçirmek uğruna imanımızı satmaz; yarını riske sokmayız!

Duygusal veya bedensel zevkler uğruna, **bizi tatmin edenleri Rab edinmeyip; "Allâh"a imanın gereğini yaşarız!**

"Allâh indîndeki, eğlenceden de ticaretten de daha hayırlıdır... Allâh yaşam gıdasıyla besleyen, en hayırlıdır!" (62.Cumu'a: 11)

Âyeti bize önemli bir uyarıdır **"salât"**ın ne olduğunu idrak etmiş isek!

“Allâh Rasûllüğünün” ve “Allâh Rasûlü’nün yolunda yürümenin” ne demek olduğunu hâlâ anlayamamışsak, elbetteki bu yazdıklarımın hiçbir faydası da görülmeyecektir!

Nasibi olan bunları okur ve **“bu da Allâh’tandır”** deyip **hitap edeni görür** ve gereğini yaşamaya çalışır; nasibi olmayan da “Hulûsi bu defa da bunları döktürmüş” der; kurunup yolunda devam eder!

Allâh**, “kendisine iman eden”** ve **“imanın gereği amelleri”** ortaya koyabilenlerden eylesin bizi!

12.7.1998

New Jersey - USA

8

NİYE İMAN?

"Allâh için" = "fiysebilillâh" ne demektir?

Özündekini hissetmenin; ve gereklerini ortaya koymanın yaşanmasıdır!..

Allâh ahlâkıyla yaşayıp, Allâh bakışı ve değerlendirmesiyle, yakınını veya uzağındakini ve dahi tüm yaratılmışları değerlendirmek demektir!

Karşındakini Allâh'a erdirmek; böylece Allâh rızasının onda açığa çıkması için, tüm varlığınla çaba göstermek demektir!

"Allâh için beraberlik" demek, bu amacı paylaşan "bir aradalık" demektir!

Kişinin **özündeki "Allâh"**tan ve bunun sonuçlarını yaşamaktan **"gâfil"** olması, onun **"gazaba uğramış olması"** demektir!

Gelecekte beklenen ateş ya da işkence olaylarını **"gazap"** sanarak; insanın **yaşadığı andaki "gazap"**tan gafleti ise, **"Allâh gazabına uğramış olmasının"** açık yaşantısıdır!

"Allâh gazabına düçar olmuş" kişi, özündeki Allâh'ı tanıyamamış; bunun gereğini hâlâ yaşayamamakta olan insandır! Bu açıkladığımızı idrak edememek de gazaba uğramışlığın bir başka belirtisidir!..

Evet, geçen haftaki yazımızda, bu konuya çok ağırlık vermiştik...

İnsan yaşamındaki en önemli konu bu olduğu için, bu hafta da gene bu hususu, bizden açığa çıkan kadarıyla açıklamaya devam etmek istiyorum...

Kişide, ya **iman açığa çıkmıştır** ve **bunun getirmiş olduğu bakış açısıyla yaşar** kısmetindeki kadarını; bu yüzden **"saîd"** = **"mutlu"** derler ona; çünkü ebedî yaşamında son durağı **"Cennet"** boyutu olacaktır!..

Ya da fıtratında **iman yoktur; bunun getirdiği bakış açısıyla yaşar; ve o bakışa göre fiiller, davranışlar ortaya koyar**; bu yüzden **"şakî"** = **"mutsuz"** derler; çünkü ebedî yaşamında son durağı **"Cehennem"** boyutu olup, hayatı **"yanarak"** devam edecektir!

Kişinin fıtratındaki **"iman"**, o kişiye er-geç, **olayların ve fiillerin yaratıcısının Allâh** olduğunu idrak ettirerek; kişinin o olaydan dolayı yanmasına son verir! **"Kalpler Allâh'ın hatırlanmasıyla tatmine ulaşır, yatışır"** uyarısını hatırlayalım burada...

İman veya imansızlık beyindeki bir değerlendirme merkezinin açılıp açılmamasındandır... Hatta diyebilirim ki, **iman geni** vardır kanaatimce!

Eğer beyin, **iman nûruyla olayları yorumlarsa, değerlendirmesi başka olur; iman ışığından mahrum olarak yorumlarsa, değerlendirmesi başka olur!**

Biz dışarıdan, kişinin bu geni taşıyıp taşımadığını bilmeyiz!.. Ancak davranışları, o an için bize kısmî bir gösterge olabilir...

Buna rağmen biz, fiili itibarıyla, bu iman nûrundandır, veya imansızlığın sonucudur desek dahi; onun daha sonraki bir süreçte **hangi idrak içinde boyut değiştireceğini** bilemediğimizden, kimse için **"imanlı"** veya **"imansız"** şeklinde kesin hükmü veremeyiz.

Genelde kişinin, imansız bakış açısıyla yaşamı değerlendirmesi, onun için müjdeli bir gelecek vadetmez!

İmanlı bakış açısıyla yaşayanın dahi, yaşamı sonlanmadan ne olduğu bilinemez.

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın bir uyarısı özetle ve hatırımda kaldığı kadarıyla şöyledir:

"Savaşta Allâh yolunda çarpışırken öldüğü bilinen kişiye, sen kendi güçlülüğünü ve hünerini gösterip insanlardan pâye almak için çarpışırken öldün ve şehîd değilsin, yerin cehennemdir; denir.

Büyük zekât ve sadaka dağıtan kişiye, sen insanlardan pâye almak, onları kıramadığın için gönülleri olsun diye vermek amacıyla malını dağıttığın için, yaptığın makbûl değildir; denir ve melekler onu cehenneme atarlar...

Âlime, sen insanlar ne kadar bilgili deyip sana pâye versinler ve sana hizmet etsinler diye, geçimini sağlamak için bu ilmini insanlara yaydın, yaptıkların geçerli değildir ve yerin cehennemdir; denir..."

Şimdi bu açıdan olayı değerlendirirsek...

İmanlı kişi, yaptığı her şeyi, **"fiysebilillâh"** = **"Allâh için"**; yani çevresindekilerden veya karşısındakilerden hiçbir çıkar beklemeden; sırf kendindekini onlarla paylaşmak amacıyla yapıyorsa, bunun yararını görecektir!

Bunun dışındaki tüm gerekçeler ise, **"şirk koşmak"** diye tanımlanan imansız bakış açısının sonucudur!

Eğer **"gazap"** kuşatmamışsa bizi, vicdanımız ilimle, iğne deliği kadar yerden niyetlerimizi görebiliyorsa; sorgulayalım niyetlerimizi, yaşama ve çevremize bakış açımızı!..

Yarından önce bugün hesaba çekelim kendimizi!..

Aynaya bakalım!..

"...Bilinçlerinizde (düşündüğünüz) **ne varsa, açıklasanız da gizleseniz de Allâh varlığınızdaki Hasiyb ismi özelliğiye size onun sonuçlarını yaşatır..."** (2.Bakara: 284) uyarısını iyi değerlendirelim...

Allâh için, dürüst ve açık olmak mı?

Maddi veya manevî çıkarın için, o günlük rahatın kaçmasın diye (kalp kırmama kılıfı altında) **yanlışları örtücü olmak mı?**

Unutulmasın ki, bugün elimizde ne varsa, yarın hepsini zaten yitireceğiz!

Değer mi ebedî hayatımızı cehennem etmeye üç günlük çıkar için!?.

Hele bir de, o günkü çıkarlarımızı düşünerek bildiğimiz gerçekleri söylemiyor, karşımızdakinin yanlış yolda yürümesine göz yumuyorsak?..

Bunun **vebalini** alacak kadar güçlü müyüz acaba?..

Hele hele sevdiğimizi söylediğimiz insanların, bildiğimiz gerçekleri onlarla paylaşmayarak, kangrenlerinin ilerlemesine göz yumuyorsak dünya rahatımız ve çıkarımız için; bu zulmün bedelinin faturası nasıl gelecek acaba karşımıza?

Evet, iman, insanın **"fiysebilillâh"** yaşamasını getirir sonuç olarak... Tüm dünyalığını yitirmeyi göze aldırır!.. Gerçekten sevdiklerini yarın yanacakları ateşten korumak için elinden geleni yaptırır!

Malıyla, canıyla, ilmiyle, sevdiklerinin yanan evin içine düşmemeleri için ne gerekiyorsa onu yaptırır iman...

İman nûru yoksa o kişide, gününü daha rahat geçirmek için yaşar sadece! Ölüm ötesi şartları ve karşılaşacaklarını düşünmez!

Sadece daha fazla kazanıp, daha rahat yaşamaktır amacı... En yakınlarını bile bu yolda feda eder! Dünya batağında çırpınan en yakınlarına bile bir tekmeyi de o atarak, âhiret için bir şey yapmadan **yalnızca dünya için beyinlerini çalıştırmalarına** göz yumar!

Düşünmeyiz ki, her insan Deccal fitnesiyle karşı karşıya kalır yaşamında! Bekleriz hep kıyamet öncesinde gelecek sağ gözü kör Deccalı!

"Deccal"iyetin, kişinin, **kendisini "Allâh'tan" ve "hilâfetten" alıkoyan dünyası olduğunu**; dünya zevkleri için beyin çalıştırmanın Deccal'in Cennetini seçmek; ölüm ötesi yaşama hazırlanmak, **"fiysebilillâh"** yaşamak ve **"halifelik"** sırrına ermenin de **Deccal'in Cehennemini** göze alıp, içine atlamak olduğunu fark etmeyiz bile!

Çünkü bu konuları hobi olarak veya vicdanımızı rahatlatacak kılıflar olarak ele alıp; haftada birkaç saat bu konuyla ilgilenerek muhteşem bir şekilde kendimizi aldatırız!

İman, yaşama bakış açısını oluşturur... Bu bakış açısına göre olayları ve çevresini değerlendirmeyi sağlar... Bu değerlendirmeye göre fiilleri getirir... Fiillerinin de yaptıklarına göre otomatik olarak sonuçlarını yaşarsın!

İmansızlık da böyle! O bakış açısıyla değerlendirme yapar; bu değerlendirmeye göre davranışlar ortaya koyar ve neticede bunun sonuçlarını yaşarsın!..

Yine **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın şu uyarısını hatırlayalım...

"Allâh bir kavim yarattı Cennet için... Allâh bir kavim yarattı Cehennem için... Kalem kurudu... Herkes kendisine kolaylaştırılmış olanı başaracaktır!"

Öyle ise dostlar şu gerçekleri iyi fark edelim...

Rasûlullâh'ın açıkladığı "Allâh"a iman dışındaki, bütün iman objeleri, kişinin ölüm ötesini kabule dayanan fiilleri zorunlu kılan iman objeleridir...

Kişiler bunları uygulayarak, **"eslemna" = "müslüman amelleri ortaya koyuyoruz"** derler... Ama, **Kur'ân uyarısına göre, henüz iman etmemişlerdir!**

Allâh'a 'B' sırrıyla iman edip, "hilâfetinin" gereği olan amelleri doğal olarak "fiysebilillâh" ortaya koyabilen; yaşamı bu bakış

açısıyla değerlendirenler ise "iman" ettik diyen müminlerdir; ki onlar da basîretlerine göre birkaç sınıftır... En aşağısı "mutmainne"dir!

Herkes kendi yaratılış amacına ve kemâline sağlam adımlarla yürümektedir...

Ama aramızda, kemâli, devedikeni ekip gül üreyeceğini sanmak üzere olanlar da vardır; gül tohumu ekip, gül bekleyenler de!..

Ha bir de, gül tohumu ektiğini sanarak, devedikeni tohumunu saçmaya devam ederken, uyarıldığı hâlde bunu kâle almayan anlayışı kıtlar!

Allâh sistem ve düzeninde mazerete yer yoktur; herkes bakış açısının getirdiği değerlendirmelerin ve sonucu olan davranışlarının karşılığını otomatik olarak alacaktır!

Yarındakiler, bugün bizi kara kara düşündürüyorsa; yarın da yakacaktır!

Şefaati, ne gerekçeyle olursa olsun değerlendirmeyenlerin, sonuçlarını da beklemeye hakları yoktur!

19.7.1998

New Jersey - USA

9

KURÂN'IN RUHU

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın **"Allâh Rasûlü"** olarak bize bildirdiği **İslâm Dini**'ne karşı olan bazı kişilerin, kutsal Kitabımız **Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"**nu **"OKU"**yamamaktan ileri gelen şu eleştirel sorusu, hayli sık karşıma gelmeye başladı...

Bu kişilerin eleştirel sorusu şu:

"Hz. Muhammed, 1400 küsur sene önce, yaklaşık beş bin kişinin yaşadığı ve çoğunluğunu ilkel düşünceye sahip insanların oluşturduğu bir topluluğa Peygamber olarak gelmiştir! Kız çocuğunu büyüdüğünde ar olur diye diri diri kuma gömüp öldüren; kadının bir mal gibi sayısı sınırsız ölçüde alınıp satıldığı; kadının bir insan olarak görülmediği ve hiçbir hakkının olmadığı bu toplumda; sorular ve sorunlar elbette ki, o toplumun anlayış seviyesine göre şekillenmiş; o soru ve sorunların çözümü de Kurân'ın şekillenmesine vesile olmuştur.

Eğer Hz. Muhammed, o bölgede değil de Kutuplarda dünyaya gelseydi, Nebilik döneminde tebliğ edeceği kitap, eskimoların yaşadıkları toplumsal şartlara, örf ve âdetlere göre oluşan soru ve sorunlara göre şekillenecekti...

Bu durumda, gene o Kitaba göre; yeni Nebi ve kitap gelmeyecek olduğuna göre; insanlık, bu çağda, anlayış seviyesi ortada olan o topluma göre konmuş olan kurallarla mı yönetilecektir?.. Bu kurallar, o kitabı, bırakın çağlar ötesine hitap etmeyi, düne veya bugüne göre dahi geçersiz kılmaz mı?.. Dünya genelinde yaşayan sayısız topluma 1400

küsur sene öncesinin anlayışına göre şekillenmiş kurallar ile nasıl hitap edilebilir; Kur'ân, insanları 1400 yıl öncesine mi döndürerek cennete sokacak?"

Evet, son devir ateistlerinin, kendi ilmi seviyelerine dayalı bakış açılarıyla ortaya attıkları soru bu!

Bu fakîre **göre** sorunun cevabı şöyle...

"Kur'ân-ı Kerîm'in RUHU"nu anlayanlara göre, bu **Kitap**, insanlık yaşadıkça, onlara ışık tutacak ve âhiret saadetini sağlayacak bilgileri ihtiva etmektedir!

Ayrıca, çok büyük bölümüyle, cehennem ve cennet boyutlarında dahi sonsuza dek yararlanılacak bilgi ve yaşam gereklerini kişiye açmaktadır... **Kişinin kendi hakikatini; "ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"**in ne olduğunu açıklamaktadır!

Daha önceki açıklamalarımda, **Kur'ân** içindeki bilgilerin bir kısmının **"Nübüvvet"** kemâlâtından, diğer kısmının da **"Risâlet"** kemâlâtından kaynaklandığını; **"Risâlet"** kemâlâtından kaynaklanan bilgilerin sonsuza dek gündemini koruyup, insanlara yeni açılımlar kazandırabileceğini belirtmiştim... **"Risâlet"** kemâlâtından tebliğ olunan **"İhlâs"** Sûresi, **"Fâtiha"** Sûresi gibi...

"Nübüvvet" kemâlâtından kaynaklanan ve toplumsal yaşam içinde insanların davranışlarına yön veren; evlenme, miras, şahitlik, kısas gibi konular ise, insan Dünya'da yaşadığı sürece gündeminde kalan ve kişinin ölümüyle birlikte, o kişinin gündeminden düşen hükümlerdir...

Şimdi burada, **Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"**nu fark edip; anlamaya çalışalım...

Kur'ân, insanları asırlar öncesi ilkel yaşama döndürme ve insanları geriye dönük yaşama sâbitleyip, kilitlemek için mi bize tebliğ edilmiş bir kitaptır?.. Yoksa... İnsanları geleceğe

hazırlanmaya, insanlara tekâmül-gelişme yollarını göstermeye, en mükemmele yönlenmeye mi teşvik etmektedir?..

Bu **Yüce Kitabı** en iyi anladığına inandığım kişilerin başında gelenlerden Hz. **Âli**, bu anlayışa dayalı olarak şöyle demiştir:

"Çocuklarınızı, yaşadığınız devre göre DEĞİL; yaşayacakları devre göre yetiştiriniz!"

Yani, çocukluğu ve gençliği Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın yanında geçip; **"Kur'ân RUHU"**nu **O**'ndan edinmiş olan Zâtın bakış açısıdır bu **geleceğe dönük yaşam tarzı ve bakış açısı...**

Eğer, **"Nübüvvet"** çeşmesinden kişinin çevresindekilerle ve zâhir yaşamıyla ilişkilerini sulayan hükümlere bakılırsa... Bunların hepsi, geçmişte ve o sıralarda, âdeta insan yerine bile konmayan, o güne kadar **ticari seks metaı** hükmündeki dişilere, **kadınlık haklarının** edindirilmesi amacına dönüktür! Onların, ticari mal olarak görülmeleri yasaklanmış; onlara **eş** olarak belirli haklar edindirilmiş; toplumda sözü geçmezken, **"şahit"** olma hakları teslim edilmiştir; **mirastan pay alma** hakları oluşturulmuştur!

Şimdi lütfen izan ve basîretle, anlamaya çalışarak şu gerçeği fark edin:

Kur'ân, **"RUHU"** itibarıyla; eskide kalmayı önlemek, geriye dönüşü durdurtmak, haksızlıkları ortadan kaldırmak, insanları sürekli ileriye dönük değerlendirme yapmaya teşvik amacıyla hükümler getirmiştir!

AYRICA... Benim kişisel kanaatim olarak, kimseyi bağlamaz; fakat **Kurân'ı daha gerçekçi değerlendirmeye** vesile olur diye düşünerek belirtirim ki...

Kur'ân bu hükümleri getirirken, dememiştir ki; bu hakları arttırıp eşitliği sağlamayın, burada kalın ve ileriye gitmeyin, kadınlar ikinci sınıf olarak kalsın; tekâmül etmeyin!

Sayısız **dişi alma** hakkını, bir aşama olarak, dört ile sınırlarken; **tek eşle** yaşamanın çok daha yararlı olduğu yolunda uyarısı vardır; ve bu **hedef** olarak gösterilmiştir...

Zekât, asgari insanların hakkı olarak gösterilirken, **sadaka** adı altında varlığındakileri olabildiğince insanlarla paylaşmanın faziletinden söz edilmiştir...

Yani, **kadına edindirilen haklar**, nihai son hak, son sınır değil; toplumun, erkeklerin ve kadınların tekâmülü nispetinde, geliştirilecek haklar manzumesinin temelidir...

Söz hakkı olmayan kadına, iki kadından biri olarak **"şahit"** olma hakkı kazandırılmış ise; bu ebeden bu kadardır, anlamında değil; kadının kendini geliştirmesi oranında erkekle eşit hakları olabileceğine işaret anlamındadır, kanaatimce!.. **"Söz hakkı olmayanın"**, hiç olmazsa ikisi bir arada insan olarak yaşayıp, **"şahit olmasına"** olanak sağlanmıştır... Ama zaman içinde toplum olarak, kadının değerini anladığınız zaman; **onun da sizin gibi Allâh kulu olduğunu, insan olarak ve "HALİFE" olarak yeryüzünde yer aldığını** fark ettiğiniz zaman, tek başına, erkekle aynı haklara sahip olmasını engellemeyin, anlamında olarak... Günümüzde yaşayan gelişmiş bir toplum, kadına bir erkekle beraber tek başına şahit olma hakkı tanıyorsa, bu asla **Kurân'ın "RUHU"**na ters düşmez anlayışıma göre; ve hatta evlâ olan da budur!

Mirasta payı olmayan kadına, hiç değilse erkeğin yarısı kadar hak edindirilirken o günkü şartlara göre; bu demek değildir ki, **sakın ola fazlası verilmeye!** Aksine eşit pay verilmesi, toplumun, **"Kur'ân RUHU"**na göre gelişme göstermesinin işaretidir...

Yani, "Kur'ân RUHU", geriye dönmeye ve haksız - yetersiz uygulamalarla taban sınır getirmiş bu hükümlerle; fakat ileriye doğru uygulamaları asla sınırlamamıştır; ANLAYIŞIMA GÖRE...

İşte getirdiği, ileriye dönük sınırlaması olmayan insan haklarıyla; ihtiva ettiği bu ilerisi açık anlayış dolayısıyla, artık Kurân'dan sonra yeni bir kitap gelmesine gerek kalmamış ve Hz. Muhammed (aleyhisselam), "Hâtemin Nebi" olmuştur!

Ölüm ötesi yaşam şartları ve Allâh'ı bilme yönleri itibarıyla Risâlet yollu sistemi açıklayan **Kur'ân; "Nübüvvet"** yoluyla da insan haklarını o günün şartlarında olabildiğince iyileştirmiş, geliştirmiş ve bunları asgari-taban sınır olarak tespit edip; bunun zaman içinde daha da geliştirilmesini yasaklamamıştır!

İşte bu temel prensip, anladığım kadarıyla, **"Kurân'ın RUHU"dur;**
ki, **O** Azîz Kitabın, sonsuza dek geçerliliğini; ve başka bir kitap gelmesine ihtiyaç duyulmamasını temin etmektedir!

27.09.1998

10

KURÂN'I "OKU"MAK

"Kurân'ın RUHU" başlıklı yazıda anlatmak istediklerimizi yanlış yorumlayan bazı anlayışı kıtlara, konuyu daha açıklıkla anlatmak gereği çıkınca, tekrar aynı konuya eğilmek mecburiyeti ortaya çıktı...

Arap harfleriyle (mânâsını bilmeden de olsa) kelimeleri okuyabilmek, günümüzde **"Kur'ân okumak"** zannedilmektedir... Bazıları da, meâl okumayı **"Kur'ân okumak"** diye yorumlamaktadır... Bunlar, **Kur'ân "oku"**manın ön aşamalarıdır, ancak...

Sistemi "OKU"maktan söz ettiğimiz gibi, **Kurân'ı "OKU"**maktan da söz edilebilir...

Kurân'ı "OKU"mak nasıl olur?..

Kurân'ı "OKU"mak, **"Kurân'ın RUHU"**nu algılamakla mümkündür!

"Kurân'ın RUHU"nu algılamak ne demektir?..

Kur'ân-ı Kerîm, insanlara **hangi amaçla** nâzil olmuştur?..

Kur'ân-ı Kerîm, insanlara **neler kazandırmak** için nâzil olmuştur?..

Kur'ân-ı Kerîm, insanları **nasıl bir yaşama hazırlamak** amacıyla nâzil olmuştur?..

Kur'ân-ı Kerîm, insanlara hangi özelliklerini bildirmek amacıyla nâzil olmuştur?..

<u>Kur'ân-ı Kerîm, insanları, bir yaşam biçiminde sâbitlemek, kilitlemek; onlara tekâmülün kapılarını kapatmak için mi nâzil olmuştur; yoksa sürekli gelişmenin yollarını göstermek; farkında olmadıkları, ya da ellerinden alınmış hakları edindirmek; sonunda,</u>

kadın-erkek bir arada "Halife" olmanın özelliklerini yaşamalarının çarelerini bildirmek amacıyla mı nâzil olmuştur?..

Kur'ân-ı Kerîm'in nâzil olan âyetleri, **insanlara, birbirlerinin haklarına saygılı bir şekilde fakat sürekli ileriye dönük bir biçimde yaşamayı mı amaçlayan mahiyettedir**; yoksa onları geriye döndürmek için mi gelmiştir?

İşte bu soruların cevaplarını doğru olarak verebilirsek, **"Kur'ân-ın RUHU"**nu algılamaya başlamış oluruz; bundan sonra da, bize **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"**manın kapısı açılır, kilidi çözülür!

Biz, **yanlış anlayışımız** dolayısıyla, **Kurân'ı bloke etmiş, zincirleyip kilitlemiş ve çağlar öncesinin kutsal kitabı** hâline getirmişiz!..

Oysa **Kur'ân-ı Kerîm, "RUHU" ve HEDEFLERİ" itibarıyla, insanlık yaşadıkça onlara ışık tutup, yol gösterecek özelliklere sahiptir** ki; bu yüzden de **"ZAMAN ÜSTÜ" Kitap** durumundadır!

Kur'ân-ı Kerîm'i, geldiği toplumlara yaptırttığı aşamalarla bloke edip; "insanlığa edindirdikleri orada bitmiştir; dolayısıyla o çağa ait bir kitaptır", diye kayıtlamak, **Kurân'a büyük zulümdür**; bu da **"Kur'ân RUHU"**nu **algılayamamaktan** ve **Kurân'ı "OKU"yamamaktan** kaynaklanan bir olgudur!

Kur'ân, zekât bahsinde **"Kırkta bir verin"** derken, yirmide bir vermeyi yasaklamamaktadır! Bu en alt sınır olarak, asgari-taban rakam olarak vurgulanmaktadır!..

Kadının hiç miras hakkı yokken, onlara asgari-taban pay olarak, yarım hisse kazandırılmıştır... Ama sen bire-bir erkekle eşit hisse tanırsan, bu asla **"Kurân'ın RUHU"**na ters düşmez; ayrıca **Kur'ân bunu engellemez, hatta "RUHU" itibarıyla bunu öngörür!**

Yani, **Kurân'da verilmiş bulunulan haklar, asgari, gerisine dönülmez haklar** olarak mütalaa edilir; **bunun daha arttırılamayacağı**

yolunda da ne bir âyet vardır; ne de Allâh Rasûlü'nün buyruğu!

Bizler, **Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"nu algılayamadığımız için, Kurân'ı "OKU"yamamakta**; bu yüzden de, âyetlerin lafzında kalarak, bize verilen mesajı anlayamamaktayız!

Bundan sonra da kalkıp, **Kur'ân-ı Kerîm**'i bu anlayışsızlığımızla BLOKE edip, "günümüze hitap etmemektedir", diye ahkâm kesmekteyiz!..

İnsanlar bir yasa yapmaya gerek duyduklarında, o yasayı çıkarmaya duydukları **gerekçe, o yasanın ruhudur!** O ruha göre, o düşünce tarzına göre, uygun anlatım şekli bulunur ve cümlelendirilir ve böylece yasa maddesi meydana gelir... Hâkim yasayı uygulayacağı zaman, olay ile, o olayı değerlendiren bakış açısı arasındaki bağlantıyı kurar ve yasanın oluşmasına sebep olan **gerekçeyi esas alarak**, olayı değerlendirir.

Hâkim, yasayı, **ruhuna uygun olarak değil de, lafzına göre değerlendirip** karşısındaki olaya hükmederse, büyük olasılıkla yanlış yapabilir! Çünkü değerlendirmede esas, **yasanın lafzı değil ruhu** olmalıdır.

Yasalar, ruhuyla var olan varlıklardır; yalnızca lafzıyla var kabul edildiği zaman, amaçtan SAPMA meydana gelir!!! **Hâkimin vicdanı, yasanın, ruhuyla olayı değerlendirmeyi sağlamak içindir!**

İşte **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"mak** için de, âyetlerin o olayda hangi amaçla, erkeğe veya kadına ne kazandırmak gayesiyle nâzil olduğuna bakmak ve ona göre değerlendirme yapmak gerekir!

Dünya'da, insanlık tarihinde en büyük devrimleri oluşturmuş olan **Kur'ân-ı Kerîm**'in bu **"RUHU"**nu algılayamayarak, lafzında kalıp; işte insanlara kazandırdıkları bundan ibarettir; bunun ötesini de vermemektedir, yasaklamaktadır; demek en büyük **gaflet ve zulümdür!**

Köleliğin yerleşik olduğu toplumda, insanları kölelikten azât etmenin en büyük ibadetten sayılacağını anlatan ve böylece köleliğe son vermeyi amaçlayan bir bakış açısını; İslâm, köleliği kabulleniyor, diye empoze edip, **gerçeği saptırmak, yalnızca art niyetlilikle** tanımlanabilir.

İnsan haklarına tecavüzü engelleme dışında, **hiçbir konuda zorlayıcı olmayan İslâm Dini**'ni; Rasûlü'ne dahi, **"Sen onlar üzerine zorlayıcı değilsin"** âyetine rağmen, zorlayıcı ve baskıcı bir din anlayışı diye itham etmek çok büyük bir haksızlıktır ve **"Kur'ân RUHU"**nu hiç algılamamış olmanın açık bir ifade şeklidir!

Dünya'da, en geniş şekliyle **özgürlüğe saygı**, yalnızca **İslâm Dini** prensipleri içinde vardır; çünkü hiçbir konuda **insanlara zorlama yoktur Kur'ân-ı Kerîm'de!**

Kur'ân-ı Kerîm, insanlara geleceklerinin huzur ve saadet getirmesi için **gerekli olan fikirleri TEKLİF EDER**; bunları uygulayanların kazançlı çıkacağını; uygulamayanların da karşılaşacakları şartlar dolayısıyla büyük pişmanlığa düşeceklerini ve bunu asla telâfi edemeyeceklerini bildirerek; yapmaları gerekenleri bildirir... **Bundan sonra ne bir ferdin, ne de devletin kişi üzerinde bunları uygulama konusunda ZORLAMA yetkisi yoktur, "İslâm Dini'nin RUHU"na göre...** Çünkü herkes, kendi aklı ve mantığıyla bu teklifleri değerlendirecek; dilediğini, kimsenin baskı ve zoru olmadan yapacak; sonucuna da katlanacaktır!

Gâfillerin veya cahillerin **"Kur'ân-ı Kerîm'in RUHU"**nu okuyamamaktan dolayı edinmiş oldukları yanlış kanaatler, **İslâm Dini**'ni bağlamaz!

Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"yamayanların yanlış yorumlarına kapılıp, **İslâm'dan ve Kurân'dan mahrum kalmanın mazereti olmaz!**

Ölüm ötesi yaşamda mazeret kavramı geçersizdir! Kişi yalnızca otomatik olarak Dünya'da yaptıklarının sonuçlarını yaşar. Bu yüzdendir ki tanıtmak veya her FERD, Kurân'ı "OKU"mak ve İslâm Dini'ni bizâtihi öğrenmekle mükelleftir, kendi geleceği açısından; yanlışları hakkında, "*Çevremdeki müslümanlar böyle yapıyorlardı*" mazereti asla geçerli değildir; Dini, **müslümanlara bakarak değil, Kurân'a bakarak öğrenmek** herkes için farzdır... Bunu yapmayan, sonuçlarına âhirette katlanır!

Öyle ise, artık fark etmeliyiz ki...

Kadın-erkek tüm inananlara **"Halife"** olarak yaratılmış bulunduklarını fark ettirmek ve gereğini yaşatmak için; ölüm ötesi yaşam şartlarını bildirip, ölüm ötesi yaşamın güzelliklerinin elde edilmesinin öğrenilmesi amacıyla nâzil olmuş bulunan **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"mak ve değerlendirmek**, kişinin kendisi için yapacağı en yararlı çalışmadır... Dileyen bunu yapar, semeresini elde eder; dileyen de önemsemez ve sonuçlarına âhirette katlanır!

Ne **"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"**in, ne de **Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın, bizlerin ne imanına ne de imanın gereği olan fiillerimize ihtiyacı yoktur; **her şey ferdin geleceğiyle ilgili olarak FERDE teklif edilmiştir...**

Ne mutlu **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"yup gereğiyle yaşayabilenlere...**

4.10.1998

11

DOĞRUYU ANLAMAK

Kur'ân-ı Kerîm'i anlamak istiyor muyuz?..

Kur'ân-ı Kerîm'i doğru anlamak ve değerlendirebilmek istiyorsak, öncelikle orada kullanılan kelimeleri olduğu gibi almak ve ilgili yerlerde oradaki orijinal kelimeleri kullanmak mecburiyetindeyiz.

Kur'ân tefsir veya meâllerini okurken, öncelikle şuna dikkat ediniz lütfen... Eğer bir Kur'ân meâlinde **"Allâh"** kelimesinin geçtiği yerde **"Tanrı"** kelimesi kullanılmışsa; **"Rasûl"** veya **"Nebi"** kelimesi orijinalinde mevcutken bu **"<u>peygamber</u>"** diye tercüme edilmişse; kesinlikle biliniz ki, bu meâl sizi **Kurân**'da işaret edilen hakikatlere ve sırlara erdirecek bir çeviri değildir!..

Böyle bir meâl ile asla, Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın bizlere verdiği mesajı anlamamız mümkün olmayacaktır... O çeviriyi yapan, O kitaptan daha bir şey anlamamıştır ki, bize çevirisinden hayır gelsin!

Çeşitli yayınlarımızda **"Tanrı"** kelimesinin anlamının, **"Allâh"** kelimesinin işaret ettiği anlam ile hiçbir ilgisi olmadığını; bu **"tanrı"** kelimesinin insanlara **"<u>göktanrı</u>"** dinini çağrıştırdığını açıklamaya çalışmıştık...

Bugün de **"PEYGAMBER"** kelimesini **Kur'ân** çevirilerinde kullanmanın yanlışlığına dikkati çekmek istiyorum...

Bilmeliyiz ki, **Kurân**'da kullanılan her kelime, çok özel bir seçimle ve çok kapsamlı ve derinlikli anlamlar ihtiva etmesi dolayısıyla

kullanılmıştır...

"Peygamber" kelimesi İranlıların konuştuğu **Farsça** kökenli bir kelimedir; **Pers**lerin **"tanrı"** anlayışıyla beraber kullanageldikleri çok eski bir kelimedir... Bu kelime **Farsça**'da, **Kurân**'da geçen hem **"Nebi"** hem de **"Rasûl"** kelimeleri yerine kullanılmaktadır. Dilimizde de böyle kullanılmaktadır.

"Tanrının elçisi" = **"Peygamber"** anlamında olarak kullanılan bir kelimedir bu kelime.

Uzaydaki bir Tanrı'nın ya da tanrısal gücün elçisi = postacısı anlamına "Peygamber"!!!

Oysa...

"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen", algılayabildiğimiz ya da algılayamadığımız her birimin varlığını, orijinini oluşturuyor Esmâ ve Sıfatlarıyla; Zâtına sınır getirmek de muhal!..

Bu demektir ki;

Kim **"Allâh"**a ermişse, âfaktan=dıştan değil; varlığından, özünden, derûnundan, hakikatinden ermiş; bilmiştir ki, ismiyle işaret edilen varlığı, ismi-resmi bir hayal; varlığı **"yok"**tan ibarettir; yalnızca var olan, **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**dir!

Öyle ise, anlamamız gerekir ki, **"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"**, tüm boyutlarda Esmâ ve sıfatlarıyla açığa çıkan; yanı sıra da bunlardan münezzeh ve **"Ğaniyy"** olan ve **"Nebi", "Rasûl"** ve **"Velî"**nin hakikatidir...

Bu isimlerle vasıflarına işaret edilenler de, **kendi varlıklarında, boyutsal olarak eriştikleri mertebenin hakikatini dillendirmektedirler** yani bunlar, ötedekinin postacısı değil; **hakikatlerindekinin dilleridir!**

Gerek **"Nebi"** ve gerekse **"Rasûl", "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**in Esmâsından **"EL VELİYY"** isminin zuhuru olan **"Velâyet"** kemâlâtının mazharı olarak bu mertebeye kavuşmuşlardır.

Dünya yaşamında **"Nübüvvet"** ve **"Risâlet"** işlevini yerine getiren bu zevât, bu kemâlâtlarını **"VELİYY"** isminin mânâsından alırlar ve ölüm ötesi âhiret yaşamlarında da **"Velâyet"** kapsamında olan **"Risâlet"** mertebesiyle yaşamlarına devam ederler...

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in **"Nebi"** ismi yoktur; buna karşılık **"El Veliyy"** ismi **Bâkî**dir!

"Nübüvvet", dünya yaşamı için geçerli olan bir işlevdir.

"Risâlet", hem dünya hem ölüm ötesi yaşam için geçerli olan bir işlevdir.

Her **"Nebi"**, her **"Rasûl"** ve her **"Velî"**; varlığını **"Velâyet"** hakikatinden alır.

Her **"Nebi"** zâhiri itibarıyla **"Nebi"**, bâtını itibarıyla **"Velî"**dir.

Geçmişteki her **"Rasûl"**, zâhiri itibarıyla **"Nebi"** olabilir veya olmayabilir; bâtını itibarıyla **"Velî"**dir.

Her **"Velî"** varlığını ve kemâlâtını **"Velâyet"**inden alır...

"Nübüvvet" görevi Dünya yaşamıyla ilgili bir görevdir ve **"Nebi"**nin âhiret yaşamına intikâliyle son bulur... Esasen **"Nübüvvet", "Hâtemin Nebi"** olan **Muhammed Mustafa** ile son bulmuştur; ondan sonra kıyamete kadar başka **"Nebi"** gelmez. **"Nübüvvet"** işlevi bitmiştir!

"Nebi"lerin bazıları aynı zamanda **"Rasûl"**dür... **"Risâlet"** işlevi olan **"Rasül"**lük ise, kıyamete kadar geçerli bir görevdir.

"Nebi"lik geçicidir; **"Rasûl"**lük**"** ise asâletendir ve Dünya'dan ayrılmakla son bulmaz, zira kendini tanımanın sonu yoktur ve dolayısıyla bu işlev sonsuza kadar devam eder **"Rasûl"**ler için... Bu yüzdendir ki bizler, **İslâm Dini**'ni kabul ve tasdik anlamında ifade

ettiğimiz **"Kelime-i Şehâdet"**te Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın **"Rasûl"** oluşuna **şehâdet** ederiz; ki bu O'nun **sonsuz işleviyle** ilgilidir. Bu yüzden **"AbduHÛ"**dan sonra **"NebiyyiHÛ"** değil, **"RasûluHÛ"** deriz...

"Risâlet" ve **"Nübüvvet"; "Velâyet"**in içindeki üst sınıftır... Tıpkı **"askeriye"** genel tanımı içinde **"generaller"** sınıfı gibi...

"Nübüvvet"; içinde yaşanılan topluma, onlara âhiret saadetini kazandıracak olan **asgari, en alt sınır olan** yaşam şartlarını bildirmek ve o insanları bu şartlara göre yaşamaya davet etmek işlevidir.

Nübüvvet gereği konulan kurallar geri dönülmez, asgari-taban sınırlardır. İlerisi ise açık ve sınırsızdır. Burası çok önemlidir ve iyi anlaşılmalıdır.

"Risâlet"; içinde yaşanılan topluma, kendi hakikatlerini bildirmek ve bunun gereğini yaşayabilmeleri için gerekli olan çalışmaları ve yaşam biçimini tebliğ ederek, onlara bu yolda yol göstermektir.

"Ulül Azm" ise hem **"Nübüvvet"** hem de **"Risâlet"** işlevini deruhte eden Zâtlara verilen isimdir.

"Velâyet"; hakikatini bilmek ve gereğini yaşamaktır.

Toplumla ilgili hangi işlevler **"Nübüvvet"** kapsamında ise, o işlevlere işaret edilirken **Kur'ân-ı Kerîm'de, "Nebi"** kelimesi kullanılmıştır.

Toplumla ilgili yani dışa dönük olarak hangi kemâlâtın yaşanmasına dikkat çekilmek istenmişse, orada **"Rasûl"** kelimesi kullanılmıştır...

"Allâh"a ermek ve gereğini yaşamak için nelerden söz edilmiş ise bu işleve işaret sadedinde **"Rasûl"**lükten ve **"Rasûl"**den bahsedilmiştir.

Bireyin yaşamıyla ilgili olarak hangi kemâlâtın yaşanmasına dikkat çekilmek istenmişse, orada da **"Velî"** kelimesi kullanılmıştır.

Yani **"Velâyet"** hakikatine dayalı bir şekilde, dışa dönük görev alan yüksek kemâlât sahibi zevâtın bu durumuna **"Nübüvvet"** ve **"Risâlet"**

adları verilerek, onlar, genel olarak içe yani kendilerine dönük kemâlâtı yaşayan **"Velî"**lerden ayrı bir sınıfta anlatılmışlardır.

Eğer bu tanımlamalar istikametinde yeniden okunursa ilgili âyetler, çok daha değişik boyutlarda mânâlar karşımıza çıkar...

Öte yandan...

Bir diğer tanımlama ile, şeriat getiren **"Velî"**lere **"Nebi"**; şeriat getirmeyip, insanları hakikatlerinin gereğini yaşamaya davet edenlere **"Rasûl"**; böyle bir davet görevi almamışlara da **"Velî"** denilmiştir...

"Velâyet", babadan oğula geçen saltanat değil; kişinin hakikati olan **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**i yaşamasının sonucudur.

"Velâyet" kemâlâtının dayandığı hakikatin, bir **"Nebi"** veya **"Rasûl"**de tenezzülat hükmüyle açığa çıkan ilmine **"vahiy"**, velâyet kemâlâtının urûc hükmüyle bir **"Velî"**de açığa çıkışına da **"ilham"** denilir.

"Peygamber" kelimesi kullanıldığında bütün bu işaret ettiğimiz gerçekler örtüldüğü gibi; bunların sonucu olan pek çok sırlar da ehlinden saklanmış olmaktadır...

Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçesiyle ibadet olmaz!..

Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçeye çevirisi olmaz!..

Kur'ân-ı Kerîm, anlaşılmak ve gereği yaşanmak için geldiği için de herkes anladığı kadarıyla, **"Benim anlayabildiğim kadarıyla Kur'ân"** başlığı altında anladıklarını açıklar... Buna kim ne isim verirse versin...

"Tanrı"lar **"ulu"** olabilir...

"Allâh" ise **"EKBER"**dir!

Bizim keşfimizin bildirdiği hakikat budur... Gerçeğini Allâh bilir!

Ves **Selâm...**

13.09.1998

İzmir

12

RASÛLULLÂH'I "OKU"MAK

Kur'ân-ı Kerîm'i "oku"mak çok çok önemli de...

Acaba bizi **O**'nunla yüz yüze getiren **Allâh Rasûlü'nü "oku"mak** daha mı geride?.. **Allâh Rasûlü'nü "oku"**madan, acaba **O**'nun bize tebliğ ettiği **"Kitap"**ı ne kadar ve nasıl **"oku"**yabiliriz?

Genelde insanların, müslümanların, **Rasûlullâh'ı "oku"mak** gibi bir sorunu yoktur!

Anlayışı kıt o çoğunluğa göre;

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm), sanki Sirius yıldızında oturmakta olan Tanrının, oradan tebliğ edilmek üzere emirlerini gönderdiği Dünya üzerinde seçilmiş postacısıdır!

Tanrının aklına estiği gibi yolladığı fermanları, **Cebrâil** adlı aracı kurumdan(!) alıp, insanlara tebliğ ile görevli, adli tebliğ bürosu memuru sanki! Yukarıdaki ferman buyura; postacı tebliğ ede; biz kapıkulları da buyrukları tuta! Tutmayanları da kraldan kralcı yukarkinin kulları döve, öldüre, katlede; "katli vâcip" fermanı çıkara! Yukarki adına, evlendirme, yargılama, katletme! Kısacası, **yukarıdaki Tanrının yeryüzündeki gölgesi ya da hoparlörü olan bir PEYGAMBER!**

Ve, **VEHMİYLE PEYGAMBERE tâbi** olan çoğunluk!

Tâbi olacak ki, daha az azap çeksin gelecekte, cehennemden kurtulsun; zevk ve saadet içinde bir cennet yaşasın sonsuza dek!

Sopa korkusu ve havuç beklentisiyle koşturanlar gibi... Bir yandan bu korku ve ümitle yap denilenleri yapmaya çalışırlar olabildiğince; bir

yandan da yukarıdaki görmez ya da takmaz diye olabildiğince yasakları delmeye ve bunun getirisi olan zevkleri yaşamaya çalışırlar...

Sorgulama, araştırma, tefekkür yoktur bunlarda! Beyinlerinden geçmez hiç, **"neden-nasıl-niçin"** türünden kelimeler! Böyle buyrulmuş böyle olacak! Yapmıyorsan cehennemliksin; yaparsan cennetliksin!!!

Neden cehennem, nasıl cennet, türünden soruların bırakın cevaplarını; bu soruları bile akıllarına getirmemişlerdir!.. **Peygamber**, yukarkinden öyle almış ve hoparlör olarak bize iletmiş ya! Gerisini koyver gitsin!

Namaz kıl, demiş; günde beş defa yatıp kalkıyorum ya!.. Bunu ne amaçla mı yapıyorum? Bu önemli değil; önemli olan benim yalnızca bu hareketleri yapıp, anlamını bilmediğim sözcükleri tekrar etmem! Ben mâdem yukarkinin buyruğunu tutuyorum; O da beni cennete sokacak!.. Senede bir ay aç kalıyorum ya buyruğu üzere; kâinatı Yaratan nasıl benim aç kalmamdan yarar sağlıyorsa, elbette karşılığında da bana cenneti verecek!.. Ben **PEYGAMBERİNİ** dinleyip fermanını yerine getiriyorum da, O beni niye cennetine sokmasın?.. Hem ben bu kadar **taşa-toprağa para harcayıp, DİN adına okullar-câmiler yapıp, saraylar gibi süslüyorum O'nun evlerini de**, o bana cennette niye bir köşk vermesin ki? Bu arada insanlar dinin ne olduğunu bilmiyormuş, sorularına cevap alamıyormuş; din anlayışı çağa hitap etmez hâle gelmiş; onlara parasız hiçbir din bilgisi ulaşmıyormuş, bana ne! Tonlarla insan açlıktan ölecek hâle gelmiş, ne umurum; yarattığı gibi kendisi düşünsün! Milyonlarla insan umurumda değil; ben elli-yüz çocuğa bina yapıp onları okutuyorum ya! Bunun için yüz milyarlar harcıyorum ya!

Elbette O da beni cennetine sokup yetmiş huri, yetmiş gılman, yetmiş köşk verecek!..

Evet daha nice, böylesine **gökte TANRI ve yerde hoparlörü-postacısı PEYGAMBER** anlayışından kaynaklanan bakış açısıyla yapılan değerlendirmelerle oluşmuş müslümanlık anlayışı!

VEHMİN getirdiği, Peygambere tâbiyet!

Anlayışı kıtların <u>TANRI-Din ve PEYGAMBERİ sistemi</u>; ve buna dayalı yaşam düzenleri...

Ve bir de **AKLIYLA, "ALLÂH RASÛLÜ"ne tâbi** olanlar!..

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın ashabından bazıları kendisi **"Yâ NebiyAllâh"** derlerdi, bazıları da **"Yâ RasûlAllâh"!..**

Kimse, ona **"Yâ Peygamber"** demedi! **Kur'ân-ı Kerîm**'de hiç **"Peygamber"** kelimesi de geçmedi!..

"Nübüvvet" nedir, ne işlev görür, neden Nebidir, nasıl Nebi olunur, **"Nübüvvet"** nasıl oluşur kişide, **"Nübüvvet"** varlığını nereden alır; niye Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'a **Nebilik** vasfı verilmiştir?..

Niye **Kur'ân-ı Kerîm**'de, **O Zât** için, **"Peygamber"** kelimesi kullanılmamıştır da; özellikle, belli tanımlamalara dönük olarak **"Nübüvvetin"** işlevine işaretle, **"Nebi"** ismiyle söz edilirken; başka tanımlamalar ve işlevler için **"Risâlet"** kavramından ve **"Rasûl"** oluşundan söz edilerek bu iki kavram birbirinden ayrılmıştır!

Risâlet nedir, ne işlevi vardır, kişi ne yönüyle Rasûldür, nasıl Rasûl olunur, **"Risâlet"** nasıl açığa çıkar kişide, **"Risâlet"** varlığını nereden alır; ne yönüyle ve **NASIL** Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) **"Allâh Rasûlü"** olmuştur?

Niye **Meryem** Sûresi 54'te, Kitap veya sahife getirmediği hâlde, **İsmail** (aleyhisselâm)'ın **hem Nebi hem de RASÛL** oluşu ayrı ayrı vurgulanmaktadır; yalnızca kitap getirene Rasûl denir, diyorlarsa?..

Bunlar fark edilmeden...

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın açıkladığı ve bize fark ettirmeye çalıştığı **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"** anlaşılmadan...

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in **"VELİYY"** oluşunun, ne demek olduğu kavranmadan...

"Semâ"nın **Kurân**'da pek çok yerde **"gök"** anlamından ziyade **"BOYUT"** anlamına olarak kullanılmakta olduğunu değerlendirmeden...

"NÂZİL" olmanın, gökten Dünya üzerine değil; **birimin hakikatinden bilincine doğru** olduğunu anlamadan...

"URÛC"un, **bilinçten varlığın hakikatine doğru yapılan düşünsel bir yöneliş-yükseliş** olduğunu hissetmeden...

Tüm bunları yaşamış ve sonucunda, **ALLÂH RASÛLÜ** olarak tüm insanlara gereken bildirimi yapıp, ebedî saadete ermeleri için yol gösteren bir **ZÂT**'a, nasıl **PEYGAMBER** denilir, postacı ya da hoparlör olarak bakılır?..

Aklınızı başınıza toplayın!..

Yalnız bir köşeye çekilip, SİSTEMLİ bir şekilde DÜŞÜNMEYE başlayın!

Milyarlarca GALAKSİYİ içinde barındıran bu EVRENİ, bir **NOKTA**'dan halkeden; ve indînde **sayısız NOKTA'lar** ve o NOKTA'ların her birinden sayısız evrenler yaratmış bulunan; ve dahi, her an bu işlevi devam eden **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**i; nasıl olur da Sirius yıldızında oturan bir tanrı gibi düşünür ve onun yeryüzünde hoparlör-postacı arası bir PEYGAMBERİ olabileceğini kabul edersiniz?..

Eğer hâlâ böyle düşünüyorsanız, kozanızda mutluluklar dilerim sizlere!

Yok eğer; artık böyle düşünmem mümkün değil, diyebiliyorsanız...

O zaman **"ALLÂH RASÛLÜ ve NEBİSİ MUHAMMED MUSTAFA"** isimli **"OKU"**nması gereken ve hâlâ **"oku"**nmamış olarak rafta bulunan **"KİTAP"**ı, bugüne kadarki tüm değer yargılarınızı bir yana bırakarak,

yeniden elinize alınız! (Anlayışı kıtlara; sayfaları ve cildi olan kağıttan mamûl bir kitaptan söz etmiyorum!)

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in her an yaratmakta olduğu sayısız **NOKTA**'lardan, yalnızca bir nokta olarak var olan evrenimizdeki milyarlarca galaksiden birindeki yüz milyarlarca yıldızdan birinin uydusu Dünya üzerinde, **"HALİFE"** olması amacıyla ve bu amacı gerçekleştirecek **fıtratla** Mekke'de açığa çıkmış **Bilincin**, yaşam safhalarını ve **DÜŞÜNCE SİSTEMİNİ "OKU"**maya çalışarak işe başlayın...

"Hanif"lik genetik veritabanına sahip; yıldızlardaki melekî gücü tanrı kabul etme anlayışını baltasıyla(?) yıkan ve ölü kuşu Allâh kudretiyle dirilten şuurun genetik mirasını bünyesinde bulan; ve daha başından **"halife"**lik fıtratına hâiz olarak madde dünyasında yer alan **Bilincin**, içinde bulunduğu şartları, varlığı ve kendi hakikatini nasıl değerlendirebileceğini fark etmeye, kavramaya çalışın!

O eşsiz bilinç!..

O muhteşem hüviyet!..

O harikulâde devrimci kişilik!..

Sirius ya da BETA NOVA'daki TANRI'dan mı aldı PEYGAMBERLİĞİ?..

Yoksa...

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in "RASÛL"ü ve bunun yanı sıra "NEBİ"si mi idi?..

Gökteki tanrının fermanlarını ileten yeryüzündeki vâlisi-komutanı-postacısı-hoparlörü mü idi?..

Yoksa...

İnsanlara, hakikatleri olan **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**in, fark ettirilmesi ve gereğinin yaşatılması amacıyla, teklif edilen önerileri, **kendi hakikati olan Allâh**'tan gelen bir şekilde; bu boyuta elçilik-transfer ederek açığa çıkaran **"RASÛL"**ü mü?

İnsanların sonsuz azaptan korunup, sonsuz saadete ermelerini sağlayacak dünyevî bakış açısını ve uygulama biçimlerini teklif eden **Allâh "NEBİ"si** mi?

Ciddi olarak düşünün bir; *tanrının Hz. Muhammed adlı peygamberine* mi inanıyorsunuz; "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in "Rasûl"ü ve "Nebi"si olan Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'a mı?

Eğer, ikincisine inanıyorsanız... Birincisine inanmaktan hangi farklı yönleri var bu düşüncenizin, lafzından-sözcüklerinden başka? Bunları ayırın bakalım bir yana...

Bu hususları öncelikle çok iyi anlayalım ki, ondan sonra, **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in "RASÜL" ve "NEBİ"si olan MUHAMMED MUSTAFA** isimli **"KİTAP"**ı **"oku"**maya çalışalım!

O Zât'ın, hangi olayda, neyi nasıl değerlendirdiğini; olaylara bakış açısını; sorunların çözümünü **"Allâh"**ta nasıl aradığını; sorunun çözümünün, olayları nereden nereye yönlendirilerek çözülmek istendiğini; insanların yaşamı ve olayları nasıl değerlendirmesi gerekliliğinin neden **"Allâh"** bakışına dayalı, nasıl olması icap ettiğini **"oku"**maya hazırlanalım.

Bu arada da...

Kesinlikle bilelim ki...

Dünya ve âhiret saadetini istiyorsak, **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**in son **"Nebi"**sine; **"Hakikat"**imiz olan **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**e ermek istiyorsak **"ALLÂH RASÛLÜ"**ne tâbi olmaktan başka şansımız ve çaremiz yoktur!

Allâh bu gerçeği fark ettirsin, idrak ettirsin, gereğini kolaylaştırsın ve hazmını versin!

29.10.1998

New Jersey - USA

13

EVRENSEL

Düşünmeden fark edilemez...

İslâm Dini'nin **evrensel** oluşunun anlamı!

İslâm Dini; bir kabileye gelmiş, onlara özgü bir anlayışa hitap eden, onlara yön vermek isteyen bir sistem anlatımı değildir!

İslâm Dini; Arap, Acem, Türk, Malezyalı veya bir başka topluma gelmiş, onlara münhasır bir Din anlayışı da değildir!

İslâm Dini; Allâh'ın yaratmış olduğu **"Evrensel Sistem ve Düzen"**in adıdır... İnsanlar, o sistemi ve mekanizmayı anlayabildikleri nispette, kendilerini Dünya ve ölüm ötesi yaşam boyutlarında huzur ve saadete kavuşturacak imkânları edinirler.

İslâm Dini'ne, ırksal, örfsel, kültürel, göresel değer yargılarıyla yaklaşanlar, asla orijinde anlatılmak istenen evrensel gerçekleri değerlendiremezler...

Günümüz **kavram kaosunda**, insanların tefekkürden ve sorgulamadan uzak, taklide dayanan değer yargıları ardında, **İslâm Dini**, âdeta görünmez olmuştur. *Lafzen* denmektedir ki, **İslâm Dini evrenseldir!..**

Ardından, neredeyse hemen her fikirle, bu gerçek inkâr edilmektedir farkında olunmadan!

Evrensel Din ne demektir?..

Türk'e, Arab'a, Amerikalı'ya, Meksikalı'ya, Eskimo'ya, Japon'a, Çinli'ye, kısacası **tüm toplumlara eşit mesafeden hitap eden** ve tümüne yararlı olmak isteyen **Din** demektir!

Türk'ün örf, âdet, ananesiyle kayıt altına girmeyen!..

Arab'ın örf, âdet, ananesiyle kayıt altına girmeyen!..

Uzak Doğu veya Eskimo'ların örf, âdet, ananesiyle kayıt altına girmeyen!..

Evrensel gerçeklerden kaynaklanan ve **"Evrensel Sistem"**e dayalı olan Din anlayışıdır bu!

Allâh Rasûlü Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm) Arap toplumu içinde Hz. **İbrahim** neslinden geldiği için, **tebliğ etmiş olduğu Din anlayışı, çok büyük bir yanlış değerlendirmeyle Arap toplumuna mâl edilmiş; Arap toplumunun örf, âdet ve ananeleriyle harmanlanmış** ve bu hâliyle evrensel topluma enjekte edilmeye çalışılmıştır!

İnsanlar, **İslâm Dini** adı altında ***Arap toplumunun örf, âdet, ananeleriyle harmanlanmış müslümanlığa*** davet edilmişlerdir.

Bu da **İslâm Dini**'nin, dışardan bakan toplumlarca Arabın Dini diye değerlendirilmesine yol açmıştır!

İslâm Dini; "Evrensel Sistem ve Mekanizma"nın, Allâh Rasûlü tarafından, tüm insanlığa açıklanmasıdır... Yaşamını bu gerçekleri gözönüne alarak düzenleyenlerin sonsuz huzur ve saadete kavuşacaklarının duyurulmasıdır... Tüm insanlara, ırk gözetmeksizin!

Musa (aleyhisselâm) **Yahudi ırkının Rasûlü ve Nebisidir**; bir ırka gelmiştir!..

Evrensel insan Muhammed (aleyhisselâm) ise bir ırka değil tüm insanlığa gelmiştir Allâh Rasûlü olarak; ve tümüne "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in yaratmış olduğu "Evrensel Sistem ve Düzen"i açıklamaktadır!

Hz. **Muhammed (aleyhiselâm), "EVRENSEL RASÛL"dür!** İnsanları **evrensel gerçekleri** görmeye davet etmektedir!.. Arab'ın örf, âdet ve ananelerine değil!

Arab'ın örf, âdet ve ananeleri, kendilerini ilgilendirir, doğru veya yanlış; **evrensel insanı** bağlamaz!

Türk'ün örf, âdet ve ananeleri, kendilerini ilgilendirir, doğru veya yanlış; **evrensel insanı** bağlamaz!

Uzak Doğulu, Eskimo, İnkalı'ların torunlarının örf, âdet ve ananeleri, kendilerini ilgilendirir, doğru veya yanlış; **evrensel insanı** bağlamaz!

Evrensel insanın Dini, "Evrensel Din" olan İslâm'dır! O, yöresel ve göresel değerlerle, **Evrensel Din** olan **İslâm**'ı örtmez, deforme, dejenere etmez; kadrini kıymetini bilmeyerek de olsa ayağa düşürmez!

Tüm insanlar, Evrensel Din'de anlatılan sistem ve mekanizmaya zorunlu olarak tâbidirler; yanı sıra, gereklerini uygulamadıkları ölçüde bunun pahasını ödemek mecburiyetinde olacaklardır!

Irkların kendi örf, âdet ve ananeleriyle harmanlayıp, sonra da katıksız din diye pazarladıkları müslümanlık ise, **Evrensel İslâm Dini**'nden pek çok yerde farklılıklar gösterdiği için, evrensel kabule mazhar olmaz; ve bu yüzden de reddedilir!

"Evrensel İslâm Dini" adıyla etiketlenerek empoze edilen, ne var ki ***ırksal özelliklerle harmanlanmış müslümanlık***, bugün Dünya toplumlarının çoğunluğu tarafından rağbet görmemiş ve görmüyorsa; bunun vesilesi, **İslâm Dini**'nin bu mevcut *Irk Dini* hâline getirilmiş şekliyle sunulmasındandır! İnsanlar, **"İslâm Dini" adı altında, Arap müslümanlığına** davet edilmektedir! Bunun sonucu olarak da sürekli birbirleriyle savaşmaktadırlar! Bu çok büyük bir vebaldir!

Evrenselliğe ulaşmamış insanların, **Evrensel Allâh Rasûlü**'nü değerlendirebilmesi çok güçtür!.. Dolayısıyla **Evrensel Dini** fark edebilmeleri de öyle!

Bunu kavrayabilen evrensel insanlar, tüm örf, âdet ve ananelere saygılı olmalarına rağmen, kesinlikle o **yöresel ve GÖRESEL değerlere**

bağlanarak, kayıt altına girmezler; tıpkı Celâleddin Rûmi, Şemsi Tebrizi, Yunus Emre, Hacı Bektaş Velî gibi!

Allâh Rasûlü, "Evrensel insan" Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)... Allâh'ın Evrensel Velîleri... Evrensel İnsanlar... Evrensel Kitap... Evrensel Sırlarla dolu hitap... Ve **"OKU"**yanları...

Ve de...

Irkların dinleri... Irkların peygamberleri... Mukallit din mensupları... Irkların velîleri ve her mahallenin kutup, gavs, mehdileri... <u>Saptırılmış Kur'ân meâlleri...</u> Tanrıdan, Peygamberinden, **tanrıyı erkek** (İngilizce'de 'he') **olarak tanıtan** tercüme **Kur'ân** anlayışlarından doğan totemist ya da **göktanrısal din anlayışları!**

Bunların tümünün, bir sepette, **"İslâm Dini"** diye etiketlenerek sergilenişi...

Allâh'ın **Evrensel Rasûl'ü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın bildirmiş olduğu evrensel gerçekleri açıklayan **İslâm Dini**'ni, **Evrensel Kitap Kur'ân-ı Kerîm**'i **"OKU"**mak için, önce, <u>evrensellik nedir ve nasıl olur</u> bunu fark etmek ve öğrenmek ve hazmetmek; sonra da bu bakışla o Kitaba bakabilmek gerekir!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'ın <u>sünnetinin</u>, Arap âdet ve örfleri değil; <u>Allâh sünneti</u> olup; "Allâh sünneti"nin ne olduğunu idrak ve hazmetmiş olmak gerekir!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa Aleyhisselam'ı "OKU"mak = "İKRA" gerekir!

Ki bunlardan sonra **Evrensel İslâm Dini**'nin ne olduğu fark edilebilsin... Ondan sonra da, bu fark edilen gerçek, tasdik veya reddedilsin!

"*Elhamdulillâh müslümanım*"!..

<u>İnşâAllâh müslümansın!!?</u>

Bu belirleme, eğer takliden söylenen bir lafız ise; söyleyenin hâli, yüzme biliyorum diyen fakat hayatında deniz görmemiş olan insanın vurgulamak istediği gerçeğine(!) benzer!

Evrenselliğin ne olduğunu duymamış insanın; yöresel ve GÖRESEL değerlerle şartlanmış ve bloke olmuş beynine; belirli kelimeleri yerleştirip, onları tekrar etmesinin ona ne kazandıracağı sorusu çok önemlidir.

"Evrenselliğin" ne olduğunu bilmeyen insanın, **Evrensel Din, Evrensel Rasûl, Evrensel İnsan** kavramlarını değerlendirebilmesi, hiç mümkün değildir!

Oysa Allâh'ın Rasûlü Evrensel İnsan Muhammed Mustafa (aleyhisselâm); insanları, Evrensel Din olan İslâm'ı tasdike ve gereğini yaşamaya davet ediyor!

Öyle ise, çok acil olarak, *ırksal din anlayışından arınıp*; **Evrensel İslâm Dini**'ni fark etmek ve kavramak üzere; Arap ırkından olması itibarıyla değil, **evrenselliği itibarıyla Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)**'ı "OKU"maya = "İKRA"** çalışmalıyız, ki artık bazı gerçekleri fark etmeye başlayabilelim.

1.11.1998

New Jersey - USA

14

UZAY

Hava, yoktur uzayda!..

Su da, yoktur!

Yerçekimi de!

Karanlıktır uzay!.. Soğuk!.. Duygusuz!..

"Can"lıdır uzay!..

"Şuur"lu...

"Dalga"lı!..

Kuşatmıştır cehennemi; hiç kalır indînde cennet!..

Kucaklamıştır cenneti, sütüyle besler, hünerlerini seyreder!

Uzay kapsamlıdır... Varlığıyla var etmiştir insi cinni, melâikeyi... Seyreyler onlarda kendini...

Havada, ateşte, toprakta, suda! Bunlardan meydana gelen tüm varlıklarda...

Varlığıyla **"can"**lı kılar hepsini!..

Havayla yaşarız biz; suyla yaşarız; toprakla, ateşle yaşarız biz! Beşinci elementimiz, uzaydır bizim!

Uzaydan geldik; uzaya gideriz, varabilirsek!

"Esmâ"dır uzay!.. Mazharı sıfattır uzay! Hayaldir uzay!

Sükûndur; barıştır; hoşgörüdür uzay!

Kozasız yaşayamazsın uzayda! İçinde yok olup kozasız kalamazsın uzayda!

Gerçeğiyle yüz yüze gelemezsin uzayın... Çünkü sen, insanısın dünyanın!

Çamurdan yaratıldın; toprakla gıdalandın, suyla beslendin, ateşle yaşıyorsun!

Yiyorsun, yeniliyorsun, bir fasit daire içinde yaşamını sürdürüyorsun!

Sen ey beşinci element...

Bilir misin kendini?.. Sudan, topraktan, havadan, ateşten öte benliğini? Uzay kökenliliğini!

Uzayın bölünmez parçalanmaz tekilliğini!

Sanırsın ki uzay bir havasız boşluktur... Karanlıktır... Cansız, şuursuz bir varlıktır!

Oysa uzay, nefesi Rahmân; saltanatı Subhan'dır!

Onunla vardır, boyutlar; onunla kaîmdir dünyalar... Onunla daimdir bitmez tükenmez yaşamlar!

Cennetin onunladır; kozan onunla!.. Yemeğin onunladır, suyun onunla... Nefretin onadır, sevgin onunla!

Kurtarırsan beşinci elementini dördünün kaydından; algılarsın ki, her şeyindir uzay! Dalgalarıyla kaîm her şey... Dalgalarıyla açığa çıkmada... Dalgalarıyla seyretmede... Dalgalarıyla **"ben"** olup yaşamada yine kendinde!

Ne biliriz biz kozalılar, uzayı!

Suyu biliriz... Kâh pınar olur kaynar, diplerden gelip açığa çıkar... Kâh Gayzer olur, derinliklerden, kızgın fışkırır yeryüzüne! Kâh akar yol boyuna hayat dağıtır, ırmak olup; kâh toplanır göl olur, canlı yetiştirip sular insanları... Bazen toplanır büyük büyük; deniz olur, okyanus olur; ötesinde nice bilmediklerimizi barındırır, ayrı dünyalar yaşatır... Bazen artezyenle açılmış kuyu olur, kovayla çıkıp yeryüzüne, insanlara derman olur!

Bazıları gidip okyanus ötelerine, görürler yaşarlar ayrı dünyaları; fark ederler derin sular ötesindeki bambaşka değer ve yaşamları... Bazıları, kör, sağır, mukallit, köyünde-mahallesinde, derin suların ardındaki dünyalardan bîhaber...

Ayırır insanları başka dünyalardan, sular!

Toprak suyla evlendi, sen doğdun! Bilmez misin anan topraktı, baban su!

Bedenin topraktır, içindeki su! Yaşamın topraktadır, yeşerteni su!

Ya nasıl ateşten toprak doğdu da, seni ateşle sağlıklı kodu... Organlarında, damarlarında ısısıyla seni korudu! Beyninden tüm hücrelerine akıp, onları gene sahibine bildirdi!.. Uzaya yayılıp beyninden, seni içyüzünle yüzleştirdi!

Ak ateş kara ateş birbirini dengeler!.. Sonunda, bakalım hangisi diğerini elemine eder!

Hava! Dünyanın yaşamını koruyan nesne...

Hücrelerin onunla yaşar, beynin onunla! Ateşin onunla yanar, suyun vardır onunla! O sevdiğindir duygulandığın; bazen de düşmanındır kaçtığın! Tanımadığın, ya da tapındığın!

Toprak ondan meydana gelmiştir, ateş ondan; su ondan meydana gelmiştir, varlığın ondan!

Toprağın toprağa gidecek; suyun havaya!

Ya sen nereye gideceksin, havan gidince havaya?

Tenezzül etti **hava** oldu; tenezzül **ateş** oldu; tenezzül etti **toprak** oldu, **su** oldu; tenezzül etti **"sen"** oldu; ya sen nereye gideceksin beşinci element?

Toprağı mı mekân tutacaksın, suyu mu; havayı mı mekân tutacaksın, ateşi mi?

Yoksa uzay mı mekânın olacak, **mekânsızlıktır mekânım**, diyerek!

Sen ey beşinci element...

Sen ey maddeden doğma, beşinci boyut varı!..

Bil ki, **vatan sevgisi imandandır...** Gel dön vatanına!.. **Mekânsızlık** otağına; **DOST** katına!..

"Can"la canlanmış olarak... **"Ruh"**la, ruhlanmış olarak...

Tanı kendini, aş bedenini; seviyorsan özün olan **"Ben"**ini...

Uzayı tanı, uzayı bil!

Uzaydır, Rahıym; uzaydır Haliym; uzaydır Keriym, uzaydır Aziym!

<u>Yansıdı aynaya, uzay koydu, adını</u>; yarattı mahlûkatı, "adı"yla ayrı koydu varlığını...

Gel dostum, urûc eyle... Yaşamını mi'râc eyle...

Salât eyle, selâm eyle; salât ile rahmet eyle!

Gayzer oldu **Celâli**yle, pınar oldu **Cemâli**yle; okyanustan **Kemâli**yle, ilmi irfan saçtı bize!

Değerlendirmezsek bu nimeti; aldığımız bu nefesi; dünyamızın tüm ziyneti, yarın hepten vebal bize!

Gelin canlar, **"cân"** olalım... **Hakk**'ta, hâk olalım! Varlığımızı uzaya salıp; deryada bir dalga olalım!

Sevelim, sevilelim; sevindirip, bölüşelim; yaşam **O**'nun içindir, her dem **O'**nunla seyredelim!

Kin tutma, ardından konuşma; hakkın olmayana el uzatma; yaban gözle bakıp da, **özünün-uzayın** gazabını alma!

Beden sanma boyutunu; gökte sanma konutunu; **"sen"** mekânsız varlıksın, çıkar artık, poturunu!

Rasûl gelmiş uzayından; haber verir Yâr'ından; dersin, bana Dünya gerek, neyleyeyim ben o Yâr'ı ...

Bak dostum, bunca sözün kısası...

Hep, gönüller **BİR** olası...

Uzay bağı, **HAK** bahçesi!..

Erenleri, gül goncası!

Sanma uzay gayrıdır!.. Hak ayrıdır, Uzay gayrıdır!.. Sen seni bilmezsen, HAK, zannında ayrıdır!

Bil ki sözün amacı...

TEK'liği bilmeyen; RASÛL'e kulak vermeyen; Kurân'a yönelmeyen, "uzay" nedir bilesi değil!

8.11.1998

New Jersey - USA

15

“HALİFE” OLUŞUNU FARK EDEBİLMEK

İnsanın yeryüzünde varoluşunun amacı hilâfetinin hakkını vererek yaşamasıdır...

Halife oluşunu değerlendirebilmek ise, kendi hakikat ve orijinini fark edip; gereğini hissedip, yaşamakla mümkündür...

İnsanın hilâfetini yaşayabilmesi, doğup yaşadığı bölgenin şartlanmaları, duyguları ve değer yargılarından arınıp, **“Allâh ahlâkı ile ahlâklanması”**ndan geçer...

“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in ne olduğu kavranılmadan da, **O**’nun **“ahlâkı”** hiçbir şekilde bilinemez!

Bu bilinmediği takdirde ise, kendi kafasında yarattığı tanrısını **“Allâh”** adıyla etiketleyerek; kendi şartlanma, duygu ve değer yargılarıyla tanrısını bezeyerek; onu belli bir ahlâka büründürür... Sonra da onun aynasında kendisini seyrederek, en mükemmele vardığı hayali içinde kendisini avutarak bu dünyadan ayrılır...

İlim, gereği yaşanmak için ARAÇTIR!..

Hilâfetini yaşayabilmek ise **AMAÇ**TIR!..

Halife olarak yaratılmış insan için tek amaç da bütün engelleri aşıp, bunu yaşayabilmektir...

Yarın zorunlu olarak terk edeceğin her şeyi, bugün şuur boyutunda ihtiyârınla terk etmedikçe, onlardan bağımsızlığını elde etmedikçe gerçek kimliğine ulaşamazsın!

Yaşadığımız devirde **artık tarikat olayı bitmiş; gerçek anlamıyla** şeyh-derviş ilişkisi son bulmuş; yetiştirici ve yetişecek ikilisi ortadan kalkmıştır!

Bu tür yetiştirilmenin örneği Yunus ve Taptuk olayıdır!.. Yunus yirmi yaşında tekkesine girdiği Taptuk'un yanında kırk yıl hamur gibi yoğrulmuş; oturup-kalkmasından, yiyip-içmesine, ağzından çıkan her kelimesine ve düşüncelerine kadar forme edilmiş, yontulmuş; altmış yaşında öğrendiklerinin gereğini yaşaması için dünya sahnesine salıverilmiştir...

Bugün ise böyle bir yaşam tarzı olanak dışıdır!..

Sizin her an yanında ve kontrolunda olup, her davranışınızı düzeltip yönlendirecek bir yetiştirici bulmanız imkânsızdır!

Hayali kavramlardan arınınız!..

Uzaklardan bir kontrol ile, kimse elini oynatasıya terbiye edilemez!..

İlim ötelerden, Çin'den yayılabilir; o ilme açık beyinler tarafından da alınarak değerlendirilebilir... Ama yaşam biçiminizin ve davranışlarınızdaki yanlışların kontrolu ise asla mümkün değildir!.. Bunu ancak ilminiz kadarıyla siz başarabilirsiniz!

Duyguların, yanlış değerlendirmelerin uzaktan hokus-pokusla düzeltilebileceği, ancak gerçekleşmesi mümkün olmayan bir hayaldir!..

İçinde yaşadığınız SİSTEM ve DÜZEN, Allâh ahlâkının eseridir!

Kur'ân, içinde yaşamakta olduğumuz "Allâh SİSTEM ve Düzeni"ni fark etmemiz için elimize verilmiş kitaptır!

Anladığımız Kur'ân, içinde yaşadığımız sistem ve düzen algılamamızla bütünleşmiyorsa, biz daha Kurân'ı "oku"mamışız demektir!

Kur'ân, okunduğu zaman sistem ve düzen fark edilir ki, bu da **"Allâh ahlâkı"**nın fark edilmesi sonucunu getirir...

Ne kadar **"Allâh ahlâkı"** ile bütünleşmiş ve o bakış ile varlıkları ve yaşamı değerlendirebilmiş iseniz; o nispette de **"Halife"**siniz demektir!

Gökten inecek bir hokus-pokus değneği sizi **"Halife"** ya da **"Velî"** yapmayacaktır; çünkü **bunlar bir yaşam ve bakış açısının adlarıdır...** Eğer bu yaşam ve bakış açısı sizde yoksa, altın varakla bu kelimeler yazılıp etiketlenseniz, gene de ne olduğunuz gerçeğini değiştiremezsiniz!

Lütfen kendinizi kandırarak, hayalî beklentilerle **nefsinize zulmetmeyin!..**

Size ulaşacak şey ilimdir, şefaattir!

Siz o ilmin gereğini yaşam tarzı edinerek kendinizi geliştirebilirsiniz...

Akıllı insan, kendini geliştirmeye uğraşır... Etrafla uğraşarak vaktini boşa harcamaz!.. Bildiğini paylaşmak ise farzdır!.. Tebliğ farzdır... İnsanlara bilgiyi verdikten sonra, onları herhangi bir şeye zorlamamak da öyle!..

Öyle ise, her birimize düşen, hayale kapılmadan, gerçekçi biçimde ilmi değerlendirmek; insanları putlaştırmadan, yalnızca bir dost kabul ederek, uyarıları dikkate almak; kendi mesûliyetlerimizi başkasının sırtına yükleme hayalinden vazgeçerek, kendi yolumuzu kendimizin çizerek, yalnızca yaptıklarımızın sonucuna ulaşabileceğimiz gerçeğini kabullenebilmektir...

Allâh, bizlere, ilmin gereğini yaşayabilmeyi kolaylaştırmış olsun!

14.6.1998

New Jersey - USA

16

"ANLAYIŞI KIT"IN ANLAYAMADIĞI

Hz. İsa yolda hızla yürüyormuş!..

Merak edip sormuşlar:

– Yâ İsa, niçin böyle kaçıyorcasına hızla yürüyorsun?..

Bir yandan yürümesine devam ederken, bir yandan da cevap vermiş:

– **Bir ahmak soru sormak için peşimden geliyor!..**

Ahmak olanı eleştirme, üstüne sıçrar!.. "Peki, sen..." diye sana sıvaşır, yanlışını kavramak ve düzeltmek yerine...

Kimseden çekmemiştir Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm), ahmaklardan çektiği kadar!

Anlatıldığı ve açıklandığı hâlde anlamayıp, yalnızca **<u>ezberlediğini tekrar eden</u>**; anlamına kullanılır bu kelime...

Ârif veya âlimin cehennemi, ahmaklar arasında kalmaktır diye tarif ederler...

Din anlayışında en büyük yanlış ve sapma, **"din adamı"** kabulüyle başlamıştır.

"Din"e göre **"din adamı"** sınıfı yoktur; **"Dini değerlendirebilenler"** sınıfı vardır!.. Bunlar dini değerlendirdikleri ölçüde yaşamı ve âhireti kendilerine kolaylaştırırlar.

"Din"in yani içinde yaşadıkları sistemin hakkını vermeyenler ise, bunun sonuçlarına **"cehennemi yaşayarak = yanarak"** katlanmak zorundadırlar...

Dünya'da cehennem nispeten kolay atlatılır, çünkü bir olayı başka bir olayla kapamak; ilkini böylece örterek acıyı dindirmek bir derece mümkündür... Ölüm ötesinde ise bu imkân yoktur; o olaya bağışıklık kazanana kadar o konuda yanma devam eder!

Anlayamadığımız ya da anlamakta fevkalâde zorluk çektiğimiz konu şudur...

Aramızdan bir kısım insanlar kendini dine vermiş ve dünyadan elini çekmiştir; bunun karşılığında da belli mertebelere erip, koyun gibi yaşarlar ama yüksek dereceli evliyadırlar(!!!) sanırız...

Ham hayal!

Bu düşündükleri, **"TANRI"**larının **"evliyası"**dır ancak! Gerçekte ise balon! Patladığında sahibini de hüsrana uğratacak balon!

Gerçek şudur ki, **Allâh Rasûlü**'nün açıkladığı **Sistem=Din** vardır; ve az çok bu konuya yaşamında yer veren insanlar... Bu insanlar, fıtratları kadarıyla bu konuyla da ilgilenirler...

Ama bu demek değildir ki, bu insanlar yalnızca bu konuyla ilgilenirler!

Ahmaklık; bu konuyla ilgilenen insanların, **"din adamı", "evliya"** diye sınıflandırılarak, **yaşanılan günün konularından dışlanmasıdır!**

İçinde yaşanılan günün tüm konularıyla, iğneden ipliğe, saçtan şampuana, demirden dişliye, elektrikten elektroniğe, sosyolojiden siyasete kadar tüm konular beyni üst düzeyde çalışan her insanın düşünme sahasına, ilgi alanına girer!

İlkel insan, kendi gibi sanır karşısındakini; ve kendi beyin kapasitesiyle sınırlı olarak bakıp değerlendirir... Bilmez ki, kendi bardağındaki suyla sınırlı değildir yalı sahibi!

Beyin bir alanda ne kadar araştırıcı kapasiteye sahipse, her alanda da o kadarlık araştırma kapasitesine sahiptir!

Beyin hücreleri, yaptıkları işlev dışındaki her işlevi de yapabilecek kabiliyete sahiptir; ama bunun ne mânâya geldiğinin farkında bile değiliz...

İşte bu gerçek doğrultusunda olayı ele almak gerekirse...

Hayalindeki **"din adamı", "evliya"** ve **"tanrı"** kavramından kurtulmak istiyorsa insan, önce **"Ümmül Kitap"** olan **"SİSTEM ve DÜZEN"**i okuyup; ondan sonra okuduklarının, geldiği günün şartları içinde bunun sembolik veya mecazî anlatımı olarak **"sistem manual"**i işlevini yapan **Kutsal Kitabı** değerlendirmeye çalışacaktır...

Eğer **"DİN"**i yani **"SİSTEM ve DÜZEN"**i anlamadan, **Kur'ân-ı Kerîm**'i anlamaya kalkışırsa bir kişi; bu defa oradaki mecazî anlatımları gerçek ve somuta işaret ediyor sanarak, öyle bir hayal kozası örer ki kendine, bunun içinde boğulmaktan kimse kurtaramaz kendisini!.. Şefaat bile delip giremez artık o kozanın içine!

Halkın **"evliya"**dan sandığı kişi, binde 999 çoklukla **Nefs-i levvâme** düzeyindeki **zâhit** sınıfı ile, **Nefs-i mülhime'deki "ârif"** sınıfıdır! Oysa bunlar daha hakikatin oksijeni ile nefes bile almamış kişilerdir... Bunlar **Hakk'a urûc** yolunda olup yüzü Hakk'a dönük kişilerdir ki, **işin mecazıyla** meşgûldürler... Seyri enfüsî ile varlığın hakikatine erme yolunda yürümektedirler...

Gerçek öze ermişler ise, **Halkta** (tüm yaratılmışlarda) **"Hak"kı seyredip**; <u>**zâhir oluşuna *göre* hakkını vererek**</u>**;** sembol ve mecazlardan kurtulmuş; **"Tanrı", "Tanrının elçisi", "Tanrının evliyası"** gibi kavramlardan geçmiş; Dünya insanı kadar Dünyalı, Allâh adamı kadar Allâh adamı, siyaset adamı kadar siyasetçi, kısacası bulunduğu ortam ve şartların adamı olarak öylesine yaşarlar ki, bu yüzden bâtın yanlarıyla insanlara karşı örtülüdürler ve onları kimse bilemez!

Onlar fark etmişlerdir, görmüşlerdir ve yaşamaktadırlar ki; **"SİSTEM"** adı altında yaşamakta oldukları boyut ve içinde olup biten her şey, yalnızca **"açığa çıkışına GÖRE"** hakkı verilmesi gereken, bir sonsuz yaşamdan ibarettir; ve bu yaşamda **beşerî değer yargıları ve duygulara yer yoktur!..**

"Beşerî değer yargıları ve kavramlar" ifadesi üzerinde iyi durmak gerek...

Bu ifade çokça tekrar edilmesine rağmen, anlam olarak hiç idrak edilmemektedir ve dolayısıyla da yaşama geçirilememektedir, gördüğüm kadarıyla...

Bunu ben de daha fazla açmak istemiyorum... Ama hakikati yaşamanın **sırrı ve anahtarı** da bu cümledir; diyebilirim... Elbette fıtratında kolaylaştırılmış olan, nasibi olan bu cümlenin üzerinde duracak, gereğini anlamaya ve yaşamaya çalışacak ve takdirinde varsa bunu yaşayacaktır.

Takdirde yoksa bunu anlamak, neye yarar zorlamak?

Öyle ise biz, takdiri bilmediğimize göre... Sanki takdirimizde varmış gibi bunu idrak edip yaşamaya çalışarak ömrümüzü değerlendirip; daha başta, **"biz anlayışı kıt olarak yaratılanlardanız"** kabulünden geçip; yaşamı kendimize ve çevremizdekilere cehennem etmekten kurtulmaya bakalım...

Allâh çilemizi tamam etmiş olsun!

5.7.1998

New Jersey - USA

17

“MEKR” ve KALPLERİN KARARMASI

İnsanların, günahları yüzünden, kalpleri kararır, Kurân’ın da işaret ettiği gibi!

Hiçbir iyilik **“ceza”**sız kalmaz!..

Hiçbir yanlış da karşılıksız kalmaz!..

Düşünülmemesi gerekeni düşünen de, bu yüzden, bunun karşılığını mutlaka alır sistem gereği!

“Bilinçlerinizde (düşündüğünüz) **ne varsa, açıklasanız da gizleseniz de Allâh varlığınızdaki Hasiyb ismi özelliğiye size onun sonuçlarını yaşatır.”** (2.Bakara: 284)

Bu âyetten sonra gelen âyetlerde, bu uyarı iptal olmamış; ancak kişinin elinde olmayandan mesûl olmayacağı belirtilmiştir... Yani, o düşüncenin ilk aklına geldiği andan değil; o düşünceyi devam ettirmeye başlamandan itibaren sorumlusun ve sistem çalışmaya başlar!

Burada enteresan olan husus şudur...

Kimse, **yaptığı yanlıştan dolayı nasıl cezalandırılmış olduğunu pek fark etmemektedir!..**

Zira yanlış yapan, yaptığı yanlıştan dolayı cezalandığını fark etse, ya da etrafındakiler anlasa, bu defa zorunlu inanca kapı açılacaktır!.. Oysa sistem, kimsenin dünya hayatı içinde, kolay kolay yaptığı yanlışların cezasını çektiğini anlamaması üzerine kurulmuştur!

Artık o kişi, **taklidî din anlayışıyla yaşar ve tüm uğraşısı Dünya’da bırakıp gideceği şeyler olur!**

Dünya'dayken, yaptığının cezasını çekmeye başlama sisteminin adı, Kur'ân dilinde **"MEKR"**dir!

Kişi, yaptığı yanlıştaki niyetine göre, kırk günden kırk yıla, ya da ömrünün sonuna kadar karşılığını alır ki, buna **kalbin kararması** denir... Eğer o kişiye **iman üzere gitmeme durumuna yol açarsa fiili, bu defa da kalbi mühürlenmiştir** (anlayışı körelmiştir) denir!

"Anlayışın körelmesi", genel olarak, basîretin gerçekleri değerlendirememesinin adıdır!

Burada eğer dikkat edilirse, yasaklanan fiil, **"kötü düşünce"**dir = **"su-i zan"**dır; yani karşısındakinin hak etmediği şekilde, onun hakkında düşünce sahibi olmaktır!

Unutulmamalıdır ki, düşünce de beynin bir fiilidir! Ve kişi, fiilinden mesûldür, bunun sonucunu kaçınılmaz bir biçimde yaşayacaktır!

"Kötü düşünce" ilk aklına geldiği anda, kişi mesûl olmaz; ama onu devam ettirmeye başladığı andan itibaren sistem gereği, özünden gelen bir biçimde beyin kendisini o konuda körleştirmeye, kilitlemeye başlar!

Birisini suçlamanın karşılığı, Allâh takdir ve iradesini inkâr yolundan ilerleyerek, imansızlığa kadar uzanır; ve o kişi bu hâl üzere ölürse, **âhirete imansız gider! "Yuhasibküm BİHİLLÂH"** hükmünü icra etmiştir!

Kalp kararmasının veya körelmesinin işareti odur ki; kişi bilgi ezberciliği ve taklitle yaşamını sürdürüp; **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"in ahlâkıyla ahlâklanmaktan** geri kalır!.. Gününü, maddi zevklerle tüketip, taklit fiillerle kendini tatmin eder!

Erkekse günü, yatakla-işi; kadınsa günü, yatakla-mutfak arasında geçer!.. Yarın âhirette kendisine hiçbir yarar sağlamayacak dünya işleriyle ömrünü tüketir!.. Hatta dünyası eskisinden daha da mamûr olur; ki bu da **"MEKR"**in sonucudur!..

Ne var ki, o kişi bunu bir türlü değerlendiremez, **Allâh'tan lânetlenmiş** (uzaklaşmış) **olduğunu** fark edemez; ve hatta temiz kalpli(!) bir insan olduğu için Allâh'ın kendisini nimetlere boğduğunu sanır!.. Söylenir, anlamaz! Rahmet üzerine yağar, fakat içine nüfuz edip, tesirini icra etmeden, üzerinde kurur gider!

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"i idrak ve **<u>günlük yaşamda, O'nun bakışıyla yaşamak</u>** kavramından ne kadar uzak olduğunu; başta **"kader"** olmak üzere, imana taalluk eden konularda imanının gereğini yaşamaktan uzak olması yüzünden ne kadar yandığını; bunun sonucunun kendisini âhirinde de nasıl bir cehenneme ulaştıracağını idrak bile edemez!

Bilmeyerek Allâh Rasûlü'ne uzatılan dil; kişinin tüm basîretini kör eder!..

Bilinçsizce Allâh Velîsine uzatılan dil, kişinin tüm velâyet nûrlarından mahrum kalması sonucunu getirir!..

Bu sonucu da bir başkası ona hazırlamayıp; yalnızca kendi kendisini cezalandırmaktadır sistem gereği!

Düşüncenin yanlışlığı, o konuda iman esaslarına ters düşülmesi dolayısıyladır!

İman esaslarına ters düşen her düşünceyi devam ettirmenin sonucu, **kalbin biraz daha kararması** demek olarak, hakikatin gereğini yaşayamamayı getirir! Bu da, kişinin kendisini cezalandırması demektir!

Kim, ne zaman, ilminin gereğini yaşayamıyorsa, o kendi kendini perdelemeye başlamıştır... Çünkü, asla bulunulan noktada durmak mümkün değildir!

İnsan daima bulunduğu yerden ilerler bir başka noktaya doğru, düşüncesi istikametinde... Eğer düşüncesi isâbetli ise, o yolda ilerler ve **açılımları artar...**

Eğer düşüncesi yanlış ise, o takdirde de hakikatten uzaklaşarak, **taklitte kendine karargâh kurar!..** Taklitte kalmak ise, en büyük cezalanmadır İslâm'ı kabul eden için...

"Mekr"; insanın, taklitte olduğu hâlde, kendini tahkik ehli veya gerçek üzere zannetmesinin adıdır!

Eğer bir kişi, **iman bilgisiyle** yaşıyor; fakat iman esaslarının gerektirdiği şekilde yaşamı ve olayları değerlendiremiyorsa; o kişi **"mekr"**e uğramışlardandır ki; bundan kurtulması da ancak **Allâh'a tövbe** etmesine bağlıdır! Karşısındakine **"hak ettiğini"** vermesine bağlıdır!

Allâh'a tövbe ise, kişinin yanlış düşündüğünü idrak edip, bundan vazgeçmesi hâlinin adıdır! Yanlışta yürürken de bunu fark edebilmek muhakkak ki, çok güçtür!..

Önemli olan, **"mekr"**e uğramamaktır!..

Zira uğradıktan sonra, bundan kurtulabilmek fevkalâde ender sayıda insana nasip olabilen bir nimettir... Çünkü yanlış yanlışı getirirken, arada doğruyu fark edebilmek, son derece güç bir iştir...

Bunu şöyle de izah edebiliriz...

Beyinde, ilgili konudaki hücreler arasında bir faaliyet vardır; ve bu faaliyet zaman içinde kendi doğrultusunda yayılıp genişler... Dolayısıyla da yanlış günden güne artar! İşte bu gelişme ortamında iken, insanın ilâhî bir zorlama olmaksızın, düzen değiştirmesi fevkalâde güçtür!..

O sebepledir ki, bizler düşüncelerimize hâkim olmak; ve hangi konu içinde olursak olalım, o konuya **Allâh gibi bakmak ve değerlendirmek**; ya da en azından, **iman esasları noktasından o konuyu ele alarak değerlendirmek** zorundayız.

Bir insan, iman bilgisini, imanın gereği gibi yaşam hâline dönüştürmedikçe, "mekr" belâsından kendisini kurtaramaz!

"Mekr" ateşini söndürecek tek unsur ise iman esaslarına göre yaşamı değerlendirmek ve geçmişteki yanlışlarına tövbe edebilmektir.

Tövbenin kabulünün alâmeti ise, kişinin daha önceki yanlışına yol açan davranış ve değerlendirmelerinden arınmasıdır. Bu arınma kendisinde oluşmadığı sürece, o kişinin tövbesi kabul olunmuş değildir... Bu arınma, Kurân'da **"tövbe-i nasûh"** olarak anlatılır..

"Mekr"i kesen tek şey, kişideki "tövbe-i nasuh"tur!

Bunun da işareti, kişinin, **"Allâh Rasûlü"**nün yolunda yürümeye başlamasıdır...

Ne demektir **"Allâh Rasûlü"**nün yolunda yürümek?

"Allâh Rasûlü"nün yolunda yürümek, onun gibi oturup kalkmak, onun gibi yiyip içmek; onun kullandıklarını kullanıp, kullanmadıklarını kullanmamak değildir!

"Allâh Rasûlü"nün yolunda yürümek demek, **O Zâtın** beşeriyetinin ve yaşadığı devir ve ortamın şartlarının gereklerini taklit değil; **"Allâh Rasûl"lüğünün gereği olarak <u>insanlara verdiği hizmetin devamı yolunda</u>, görev yapmak** demektir! Bu husus çok iyi anlaşıla!

Allâh hepimizi **"mekr"**e uğrayacak yanlışlardan koruyacak uyanıklık içinde muhafaza eylesin!

"Allâh Rasûlü"nün yolunda hizmet vermeyi bizlere kolaylaştırsın!

28.6.1998

New Jersey - USA

18

SEVMEK

Kişi sevdiğiyle olmak ister!

Sevdiğinin hâliyle hâllenir... Sevgisi kadarıyla, onunla yaşar!

Sevginin ne olduğunu tam olarak bilemediğimiz için, çoğunlukla, **"beğeni"** ile **"sevgi"**yi birbirine karıştırırız...

"Beğeni", yanında **"sahip olma"** arzusuyla açığa çıkar!

Bir nesneden hoşlandığında, beğendiğin şeye sahip olmak ve üzerinde tasarruf edebilmek arzusuyla yaşarsın...

Bu tüm mahlûkatta çok yaygın bir duygudur!

Kimi, beğendiğini cebine sokar; kimi beğendiğine tasma takıp yanında taşıyarak onunla hava atmak ister; kimi yakalayıp inine sürükler... Her mahlûk yaradılış fıtratına göre, beğendiği üzerinde tasarruf etmek ister.

"Sevmek" ise bundan çok farklıdır...

Sevince, yalnızca sevdiğin için yaşamak istersin!

Yalnızca yanında olmak, yalnızca onun olmak, yalnızca onun zevk aldığıyla zevk alıp, sevmediğinden kaçmak istersin! Sevdiğin öylesine sarmıştır aklını, fikrini, ruhunu ki, her şey sana onu hatırlatır; yanında iken bile onun içinde olmak istersin!.. Yakınlık bile uzak gelir sana!..

Sen kaybolursun, sende; sevdiğin kalır yalnızca, beyninde!

Onun bakışıyla bakar, onun değerlendirmesiyle değerlendirir, onun diliyle konuşmaya başlarsın! Gözün ondan başkasını görmez, kulağın ondan başkasını duymaz, elin ondan başkasına uzanmaz olur!

Her an sana sahip olmasını; varlığının, tasarrufunun her an üzerinde olmasını, her an seni kucaklamasını istersin!.. Bedensel yakınlık bile, korkunç uzaklık gibi gelir sana; ve onunla tek bir beden, tek bir ruh, tek bir şuur olmayı dilersin!

Sevgi, fıtratın müsait ise, sevdiğinde yok edesiye yakar seni; ve gün gelir kaşında-gözünde, yüzünde-dilinde sevdiğini görürler de, "Sen o olmuşun" derler!

Beğenen sahip olmak ister...

Seven ise sevdiğinde yok olur; feda eder her şeyi sevdiği uğruna!

Bazılarının da sevgi kokusu sürülür üstüne; "aşığım" sanır! Ama sevdiği uğruna, fedakârlık etmeye gelince sıra, o koku siliniverir üzerinden **"kopamama"** sabunuyla!

Parasından kopamaz... Mevkînden kopamaz... Yakınlarından kopamaz... İçinde yaşadığı ortamın güzelliklerinden kopamaz... **"Etraf"**tan kopamaz!

Derken kusurlar belirmeye başlar sevdiğini sandığının üzerinde... Eksiklikler görmeye başlar, yetersizlikler görmeye başlar... Bunlar önce acıma duygusuna dönüştürür sevgisini; uzaktan acıyarak seyretmeye başlar... Sonra tatlı bir anıya dönüşür, sevgi sandığı duyguları! Bu tecrübe gösterir ki, onun fıtratında sevgi programı yoktur! Beğeniyi, sevgi sanmıştır!

Uzaklaşma ondan gelmemiş de, karşısındakinden gelmişse, bu defa **"nefret"**e döner **"beğeni"**; ondan intikam alma duygusu gelişir içinde; ve vicdanla intikam dalgaları arasında bir o yana, bir bu yana sürüklenir durur; terk edilmişliğin, uzaklaşmanın, lâyık olmadığını yaşamanın sanısı içinde!

Oysa yalnızca, fıtratında olmayan gerçek sevginin sonuçlarını yaşamaktadır! Cüzdanı için, güzelliği-yakışıklılığı için, kendisine hoş

gelen huyları için, mevkî-koltuğu için, ilmi için beğenmiştir; sevdiğini sanmış; sahip olamayınca da arzusuna erişememenin düş kırıklığı içinde kopmuş; yalnızca çıkarları doğrultusunda yaşamayı tercih etmiştir...

Seven ise göze almıştır kopmayı... Dışlanmayı... Paradan-puldan, namdan nişandan, dosttan akrabadan uzak kalmayı...

Fıtratından gelir sevgi! Kulluğu sevmek üzeredir! Onunla, sevmeyi yaşamak istediği için yaratmıştır onu Yaratan... O yüzden kopar anadan-babadan; dünyadan paradan!

Seven, karşılıksız sever!..

Beğenen karşılığını ister!

Benim istediğim gibi yaşarsan seni boğarım sahip olduklarıma, der beğenen!

Onun zaten fıtratında yoktur sevgi, bilmez aşkın ne olduğunu! Ne üzere yaratılmışsa, odur tüm meşgalesi... Karınca gibi çalışır; maymun gibi çiftleşir; aslan gibi yavrularına sahip çıkar... Ama pervane gibi sevemez! Atamaz kendini ateşe!

Sevgi sonunda yanmayı getirir! Beğeni ise sonunda kaçmayı!

Beğenen mahlûkat çoğunluğuna göre, **"sevgi"** delilikten bir türdür! Anlamazlar onlar, sevdiği uğruna, etraf ne derse desin deyip, her şarta katlanmayı! Ve **"delillik bu"** derler...

Beğenme bir tür **"hobi"**dir!.. Bazen ömür boyu sürer, bazen birkaç yıl, bazen birkaç ay!

Sevgi bir ömür boyudur!.. Bitmez, tükenmez, bazen durulur, bazen coşar ama hiç gerilemez!

İçinde, özünde hissedilip açığa çıkaramadığını karşısındakinde bulduğun anda onu sevmeye başlarsın... Özünde sevgin kadardır karşısındakine aşkın!

Çoğunlukla karşısındakinden, ondakinin yüzünü **göstermesinden** gelir sevgi insana!

Bazen de özünden gösterir yüzünü O!.. O zaman onlar için derler ki, **"Allâh'a âşık** oldu"!

"Kendine seçtikleri"dir sevenleri bir çehreden!.. Özünden sevgiyi yaşayanlardır, **"mukarreb"**leri!..

Hünerlerini sergilemek için yaratmıştır her şeyi...

Sevmek için yaratmıştır sevilenleri!

Gözlerinde seyretmek için gözleri olarak yaratmıştır **"aşk"**ı yaşattıklarını!

Avam anlamaz ve bilmez bu aşkı! Bunun aşk olduğunu!

Oysa gerçek **"aşk", O**'nun ateşine pervane gibi atılıp; varlığını **O**'nda yitirip; **O**'nun **"Bâkî"**liğini yaşattıklarıdır gerçek **"âşık"**lar!

Özel bir fıtratla gelmişlerdir onlar, **"âşık"** olmak için! Yaşamları boyunca bir değer taşımamıştır Dünya ve içindekiler! Parmaklarını bile kıpırdatmamışlardır Dünya için! **"Allâh de ötesinde bırak onları hevâlarıyla oyalansınlar"** hitabına maruz kalmıştır programları; ve hücrelerine nüfuz etmiştir bu hitap!

Gerçek anlamıyla onlar **"yaşarlar aşkı"; "Yaşar onlarda aşkı"**; sever, acır, merhamet eder onlarda kullarına; çünkü bu sıfatlar için yaratmıştır onları!

Var gel dostum, biz dönelim dünyamıza; bu masal gibi gelen sözler yeteri kadar ıslattı bizi!.. Şimdi kurulanmak zamanı!

Dönelim dünyamıza, koşalım, çalışalım, didinelim; insanları sevindirmek için onlara bir şeyler verelim; ve gönüllerini hoş etmek için güllâbicilik eyleyelim!

Sonra da, bunları hep **"Tanrı -pardon Allâh- için yapıyoruz!"** diyerek vicdanlarımızı tatmin edelim!

Gönül **“aşk”** için yaratılmamışsa, neye yarar bunca demek!..

İyisi mi, **“hobi”** kabilinden **“dinle ilgilenip”**, günümüzü gün eylemek!

2.8.1998

New Jersey - USA

19

GÖRMEK!??

Yaşamımızda en önemli fonksiyonlarımızdan biridir görmek!

Nedir **“görmek”**?..

Ne görüyoruz?..

Nasıl görüyoruz?..

Neyi görüyor, neyi görmüyoruz?..

İnsanların hepsi aynı şeyleri mi görüyor?..

Bir kısmının gördüğünü, bir kısmı niçin göremiyor?..

Rüyada gördüklerimiz nedir?..

Cinleri görenler nasıl görüyor?..

Melekler görülür mü, görülürse nasıl görülür?..

Vechullâh (Allâh’ın vechi) görülür mü? Görülürse nasıl görülür?..

Halüsinasyon nedir?..

Kâbus nedir? Nasıl oluşur?..

Kabir âlemindeki görüş nedir, nasıldır?..

Mahşer görüşü nasıldır?..

Cehennem boyutunda görüş nasıldır?..

Cennet boyutunda görüş nasıldır?..

Evet sualler böylece uzayıp gider düşünen beyinler için… Ancak bunlardan bir çoğunun cevabı tam bir açıklıkla duyulmamıştır pek!

İsterseniz beraberce düşünmeye başlayalım bu konuda…

Önce **“görmek”** nedir; görüyorum, dediğimiz nedir bunu hatırlayalım…

Karşımızdaki bir objeden bizim gözümüze yansıyan dalgalar, eğer santimetrenin on binde dört ile yedisi arasında ise, gözbebeğimiz bunu biyoelektrik dalgalara dönüştürerek göz siniri dediğimiz hat üzerinden beyne ulaştırır...

Beyinde bu dalgalar, daha önceden yüklenmiş veritabanına GÖRE, onlarla birleştirilerek bir sentez oluşturmak suretiyle değerlendirilir; sonra da hayali oluşturan görme grubu içinde, bir hayalî imaj oluşur. İşte bu hayalî imaja, biz, **"görüyoruz"** lafzını kullanırız.

Beyin, esas olarak ana rahminden itibaren sürekli dış verileri alır, tasnif eder ve depolar... Her yeni gelen dış veri, yani bizim algıladığımız veya algılayamadığımız her dalga, beyinde, kendi frekansına uygun veya yakın dalga boylarına programlanmış hücre grupları içine depolanır.

Beyinde depolanmış veri dalgaları, genellikle, hayal oluşturan bölüme girmeden, kendi içinde sentezler oluşturarak sürekli yeni tasnifler oluştururken... Bu fikir ihtiva eden dalgalar, bazen de kişinin isteğine bağlı olarak, beynin hayal oluşturan merkezine yönlendirilerek, orada kendi anlamlarına uygun veri dalgalarıyla birleşmek suretiyle, hayalî görüntüleri meydana getirir. Bu bazen de istek dışı olarak meydana gelir, kişinin genel beyin çalışma programına bağlı olarak... İşte o zaman biz hayal görmeye başlarız... Bunun bazı türlerine **halüsinasyon** da denilir...

Halüsinasyon ile Velîlerin, Rasûllerin, Nebilerin görüşleri arasında çok önemli bir fark vardır...

Çeşitli uyuşturucu kullananlar ile cinnî etki altında olanların halüsinasyonlarının arkasında, gerçekte sistemde var olmayan veya sistemin işleme düzeninde yer almayan; temeli olmayan fikirlerin, vehim tesiriyle oluşturduğu temelsiz, asılsız görüntüler vardır...

Halüsinasyon denen bu görüntülerin dayandığı fikirlerin, içinde yaşadığımız sistemin işleyiş ve düzeniyle hiçbir ilgisi yoktur.

Buna karşın **Velîlerin, Rasûllerin, Nebilerin hayal yollu değerlendirdikleri müşahede** ve **keşifler** ise, **sistemin işleyişine temel oluşturan boyuttaki prensiplere, realitelere ve bunları ihtiva eden dalgalara dayanır...**

Şimdi burada bir kere daha vurgulayalım... Şunu çok iyi anlayalım;

"Yukarıdan, tanrının ruhundan, belli özelliklere sahip bir ruh kopup geldi, bizim bedenimize girdi; o kendisindeki tanrısal güçle görüp biliyor; bedende terbiye oluyor; sonra çıkıp onun huzuruna gidecek; o da onu yargılayıp cehennemine atacak, ya da cennetine sokacak; işte bu yüzden biz o ruhla görüp işitiyoruz" görüşü, sembolik anlatımların yanlış deşifresinden doğan bir ham hayalden başka bir şey değildir!

Aklımızı başımıza alıp, **"OKU"**mayı öğrenip; fark edelim ki...

Rasûl ve Nebiler **"OKU"**muş olarak, bize **"ALLÂH Adıyla İşaret Olunan"**ın yaratmış olduğu, içinde yaşamakta olduğumuz sistem ve düzeni **"İslâm Dini"** adı altında açıklamışlardır. Zorlandıkları yerlerde de bunu sembol ve benzetmelerle açıklamaya çalışmışlardır. **Kur'ân, içinde yaşadığımız "Sistem ve Düzen"i bize anlatan bir kitaptır.**

Öyle ise, her şeyi, ötelerde ve asılsız hayallerde değil; içinde yaşadığımız boyut ve sistemde bulmaya çalışırsak isâbet etmiş oluruz...

İşte bu anlayışla beynimizi değerlendirirsek...

Beyin; gerek göz görme sınırları içinde kalarak kendisine ulaşan dalgaları ve gerekse de bunun dışında, direkt olarak aldığı dalgaları değerlendirerek düşünür, hisseder, ve gerekirse hayal merkezini devreye sokarak görür!

Bu arada, her an, üretmekte olduğu ruh adı verilen dalga bedene de bu verilerini anında yükler!..

Bu arada hemen şu soruya cevap verelim...

"Ruh", dalgalardan oluşuyor ise, bu dalgalar nasıl havada dağılıp gitmiyor da, bir arada kalıp, bir beden hâlini koruyor?

"Ruh" adı verilmiş bulunan beyin dalgaları hatırlayalım ki beynin ürettiği dalgalardan meydana gelmiştir. Beyindeki tüm özellikler, **"ruh"** adı verilen dalga bedene yüklenmektedir. Vücutta hücrelerin bir arada tutulmasını sağlayan **"çekme"** elektriği ve özelliği, aynıyla beyinde de vardır; ve beyin bu özelliği, gücü aynıyla ürettiği dalgalara yükleyerek, ürettiği dalgaların otomatik olarak bir arada bulunmasını temin etmektedir, dalgalarda oluşan o özellikle! Bu yüzdendir ki, insanın ölüm ötesi boyut bedeni olan **dalga bedeni=ruhu**, bir tekil yapı olarak, cennet boyutuna kadar devam edecektir.

Evet, konuyu fazla dağıtmadan gene gelelim görmenin göze dayanmayan bölümüne; hayaller kısmına...

Rüyalar buna girer... Halüsinasyonlar buna girer... Keşifler buna girer... Vahiyler buna girer... Yani, göz aracılığı olmadan görme türüne...

Rüyalar... Beynin veritabanının, gecenin içinde bulunulan saatlerindeki melekî=astrolojik tesirler altında, o tesirlerle ilgili konularına göre irrite edilmesi... Bunun sonucunda belli bir sentezin oluşması... Bu sentez sonuçlarının peyderpey, belli bir siklusla hayal merkezine ulaştırılması... Bu dalgaların, konuyla ilgili veri sûretleriyle birleşmesiyle de rüya yani görüntünün beyinde oluşması...

Rüyalar daima, beyin sentezlerinin sonuçları ve rü'yet merkezinde açığa çıkan beynin veritabanına GÖRE görüntü sembolleri olduğu için, konunun ehli kişiler tarafından yorumlanmasını yani sembollerin deşifre edilmesini gerektirir.

Halüsinasyonlar... Uyuşturucu kökenli veya cin kökenli olabilir... Kişinin beynindeki vehmi oluşturan devrenin, küçüklükten itibaren o kişinin beynine yerleşmiş yerel kültürle alâkalı verileri, uygun sûretlerle sembolleştirmesi sonucu olarak, o kişinin hayal merkezinde oluşan görüntülerdir. Beyindeki **vehim** (varı yok sayma, yoku var sanma) devresinin, bir uyuşturucuyla kimyasal yoldan, ya da dışardan gelen cin kökenli dalgalarla irrite olması sonucu, kişinin gerçek sandığı asılsız görüntülerle başbaşa kalması **halüsinasyon**dur.

Keşifler... İki türlüdür; görüntülü veya görüntüsüz...

Genetik istidadın oluşturduğu veritabanının, sistemi okumaya yönelik bir şekilde çalıştırılması sonucu olarak; kişinin, yaşamında edindiği veritabanıyla da birleştirilmek suretiyle, sistemi **"OKU"**yabildiği oranda değerlendirebilmesi, keşiftir.

Eğer bu değerlendirmeler, kişinin beyninde, veritabanına, kültürüne **GÖRE** ve dayalı olarak, hayal merkezine transfer edilirse, bu tespitler sembollerle, hayal sûretleri şeklinde görülür; ki bu, yorumlanması gerekli olan **keşif** türüdür...

Hayal merkezine girmeden değerlendirme olursa, o zaman yoruma gerek kalmayan değerlendirmeler olarak, direkt **keşif** diye algılanır... Buna, **"hissî müşahede"** de denilir. Bu **keşfin** sonucunda, kişide, **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**in yaratmış olduğu, **"Sistem ve Düzen"**in işleyişine dair bilgiler elde edilir ve yaşanır.

Vahiyler... Ana olarak, görüntülü ve görüntüsüz diye ikiye ayrılır; görüntüsüz olanın da birkaç yan kolu vardır...

Vahiy, melek aracılığıyla oluşur... Bilinir ki, melekler aslında şekil ve sûretten berî varlıklardır. Ama buna karşın **vahiy** alan Nebiler; kimi zaman melekleri, örneğin Cebrâil'i bir insan sûretinde görmüşlerdir...

Bunun sebebi bize açıldığı kadarıyla şudur...

"OKU"ma sırasında, sisteme dair gerçekler, bazen, kişinin beyninde açığa çıkarken, o kişinin beyin gücüne ve veritabanına GÖRE, hayal merkezine yansıyıp; orada onun **veritabanına göre** sembollerle oluşmakta; böylece o kişi, bir sûret aracılığıyla o veriyi aldığını düşünmekte ya da işin gerçeğini bilmesine karşın, insanların anlayışına ters düşmemek için böyle açıklama yapmaktadır... Ve yine bu beyin, bazen **aldığı veriyi ve beyninde oluşan bu sûreti o kadar güçlü olarak dışa yaymaktadır** ki, çevresinde bulunanlar dahi, o dalgaları alarak aynı şeyi **"görür"** olmaktadırlar... Nitekim günümüzde, bunun değişik bir türü **"UFO"** görenlerde açığa çıkmakta; birinin beyninde oluşan görüntü, onun beyninden yayılan dalgalarla, aynı anda çevresindekileri etkilemekte; böylece hepsi de, dışarıda aynı şeyi gördüklerini sanmaktadırlar...

Keza, **"OKU"**yan Nebi ve Rasûller, bunu yaşadıkları o anlar içinde, genellikle, veritabanlarına uygun bir sûretle sembolleştirerek melekleri görmüşlerdir... Oysa biliriz ki, ne Cebrâil'in, ne Azrâil'in ne de diğer meleklerin somut bir varlığı ve sûreti yoktur, mücerred varlıklardır; yalnızca **görenin veritabanına GÖRE** sûretlenmiş olarak görülürler...

İşte bütün bu kısa bilgilerden sonra, fark edebiliyorsak eğer, önemli olan, görmek değil; ilmin beynimizde değerlendirilmesi; onun sonuçlarının hazmedilmesi; sonuçta, gereklerinin yaşanmasıdır.

Esasen bu konuda yazılacak çok daha incelikler, cevaplanabilecek çok daha sorular var; fakat bizim önce bu kadarını fark etmemiz gerekir... Ki bu da inşâAllâh daha yeni ufuklara ulaştırır bizleri.

20.9.1998
Antalya

20

"BÂTIN" NEREDE?

Lafını çok yapıyoruz, **"Zâhir"** veya **"Bâtın"** diye de... Nerede **"Bâtın"**, düşündünüz mü bu konuyu hiç, derinlemesine?..

"Bâtın", neresinde **"Zâhir"**in?..

"Zâhir", neresinde **"Bâtın"**ın?..

"Zâhir" ile **"bâtın"** arasındaki sınır nerededir?..

Bilelim ki, **"Bâtın"**ı bir mekân olarak düşünmek, son derece yanlıştır!

"Bâtın", mekân olarak, **"zâhir"**in ötesinde veya ardında; ya da *bir başka boyutta* değildir!..

"Bâtın"; gördüğünün, algılayamadığın yanıdır!

Yani, görüş alanın içinde olmasına, görmene rağmen, görmekte olduğunun **"algılayamadığın yanı"**dır **"bâtın"!**

Nasıl oluyor, görüş alanı içinde olup da, bakmaya rağmen, algılayamamak?..

Beyin veritabanının, dışardan veya içerden beyne ulaşan verileri, onları deşifre edecek kadar yeterli verisi olmaması yüzünden, gelen veya gelmekte olan verileri değerlendirememesi, tanımlayamaması suretiyle...

Dışardanı anladık da, peki **"içerden"** ne demek oluyor?

"İçeriden" demek, beş duyu ile beynine ulaşmayan verilerin tüm türleri demektir...

Beynine ulaşan veriler dört yoldan olabilir;

a. Beş duyudan...

b. “Cin” ismi ile işaret edilen kapsam içindeki, gerek Dünya’da ve gerekse diğer planetlerde yaşayan, çeşitli bilinç sahibi varlıklardan...

c. Astrolojik etkilerden...

d. Şuur boyutun itibarıyla, **uzayın hakikatinden...**

Bunlardan son ikisi, senin, **“içerden”** kelimesiyle işaret ettiklerindir.

“Cin” isminin işaret ettiği varlıklar ikiye ayrılır;

1. Benim, **“RUH İNSAN CİN”** adlı kitabımda bahsettiğim tür...

2. Bu türün dışında kalan; fizik bedenleri olmayan, gerek Güneş sistemi içindeki planetlerde -Güneş dahil- ve gerekse galaksi içi diğer yıldızlarda yaşayan, dalga yapılı bilinç varlıklar!.. Bu türlerle, ancak keşf veya feth hâlini yaşayanlar iletişim kurabilir... Bunların dışındakiler, bir üstteki türle -Cin- iletişim kurup; onların takdimi dolayısıyla da, cinlerle değil bu türle görüştüklerini sanırlar.

Uzayından alınanlara gelince...

Buna, Rasûl ve Nebilerde olursa, vahiy; Velîlerde olursa, ilham denilir... Bunların dışında, ender olarak, bazı çok hassas kişilerde de olması imkân dışı değildir.

Esas itibarıyla, en zor anlaşılabilecek boyut burasıdır...

Bu boyutta, **“Tek”**lik bilinci geçerlidir!

Bu boyut itibarıyla, **“Evren” – “Ruh-u Â’zâm”**, tek bir yapı-birim-beden hâlindedir; ve **O**’nun, o boyutu itibarıyla, tek bir bilinci söz konusudur!

Evren içre evrenler, **“Ruh-u Â’zâm”** indînde, âlem içre âlemlerdir!

Bedeni, **“uzay”** adıyla tanıdığımızdır!.. Bizler ve var olan her birim, **Uzayımız**dan gelen bir şekilde fışkırırız, toplu varlığımız itibarıyla! Bilincimiz ise, açığa çıktığı katmanın şartları altında düşünür...

O, “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in, **“NOKTA”**dan yarattığı ilk varlıktır; **“Nokta”**dır!

Sonluluğu, **hükmî**dir! Âlemlerinin sonu yoktur!.. Ehline malûmdur...

Aklı itibarıyla, **"Hakikat-i Muhammedî"** adı verilir...

Ruhu itibarıyla, **"Ruh-u Â'zâm"** denilir...

"Esmâ ül Hüsnâ", O'nun **"Ruhu"**dur!

"Mi'râc"ın ereni, **O**'na erer!..

"Salât"ın amacıdır!

"Vâhidiyet" mertebesidir...

"Vitriyet" sahipleri, **O**'nu yaşar!

"O"nda kendini bulanlar -ki dünyamızdan olmaları şart değil-, **"Refîk-i Â'lâ"** ehli olarak tanınır...

"Makâm-ı Mahmud", O'nunla zâhir olur!

"Melekül mukarreb", O'nun emrindedir!

"Tek bir nefs olarak gelirsiniz" işareti, **O**'nun yaşamının işaretidir...

Âlemler, **O**'nun indînde bir **hayal**dir!

"Hologram" bedendir, bedeni... Yani, **Uzayın, algılayamadığımız yanı!**

"Gökte Ay'ın on dördü gibi" sembolüyle anlatılan; Cennet ehlinin göreceği **"Rabbi", O**'dur!

O'na erenin, **O**'nunla arasına, **"ne bir Melekül Mukarreb ne de bir Nebiyyi Mürsel"** girer!

"Mukarreb" olmayanlar, **"O"**nu, **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"** sanır!

Kesinlikle sanmayın ki, **"Allâh", O**'nunla kayıtlanır!

"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen", âlemlerden **"Ğaniyy"**dir! **"Leyse kemislihi şey'a"!**

Özür dilerim, neyi anlatmak isterken, söz başını alıp nerelere gitti... Haddimizi aşıp, okyanusa atladık; farkında olmadan dibe daldık! Acilen çıkmazsak su yüzüne, **yakîn** galebe çalacak bize! Hemen dönelim

kaldığımız yere!.. Zira, bu şartlanma ve duygusallıkla varamayız o mübarek illere...

Nerede kalmıştık...

İnsanın, **algılayamadığının adının, bâtın** olmasında!

Esasen **"Bâtın"**, tamamıyla **"Zâhir"** olanın ta kendisidir!

Esasen **"Zâhir"**, tamamıyla **"Bâtın"** olanın ta kendisidir!

"Bâtın", algılayabildiğin anda, **"Zâhir"** olur...

"Zâhir", algılayamadığın süreçte **"Bâtın"**dır!

Yani değişen, **"Zâhir"** ve **"Bâtın"** değil; senin **algılaman**dır!

Beynindeki veritabanında bulunan ve gerçekte **"zâhir"** olan, o şeye verdiğin isim, veya o şey hakkındaki şartlanmaya dayanan **zannın-tasavvurun**, seni, o şeyin hakikatinden perdeleyip; o şeyin sana, **"bâtın"** olarak kalmasına yol açar!

Kavradığın, **"zâhir"**dir; kavrayamadığın ise **"bâtın"!**

Karşındakinin veya yöneldiğinin hakikatini seyredebiliyorsan, **"bâtın"**ı artık **"zâhir"**dir sana! Seyredemediğin sürece hakikatini, **"Zâhir", "Bâtın"**dır sana!

Gel dostum, gayrı formatla şu PC'ni de; işletim sistemini ve programlarını yeniden düzenle! Sonra da her şeyi yerli yerince oluşturup, CD veya DVD'ni ona göre doldur!

Zira gittiğin yerde, yeni bir CD-DVD rewriter'ın olmayacak; yazılmışınla başbaşa kalacaksın ebeden; **"Zâhir"**in *zâhir* ve **"Bâtın"**ın *bâtın* olarak!

Ve sen sonsuza dek, ötelerde, göklerde aramaya devam edeceksin, aradıklarını!

Allâh bilir doğrusunu!

New Jersey - USA

Mi'râc Gecesi, 1998

21

SONRA

Namaza durduktan **sonra** Allâh'ın huzuruna çıkacağız!??

Öldükten **sonra**; kabir âleminden sonra mahşerde Rabbimizi göreceğiz!??

Dünya'dan **sonra** âhireti göreceğiz!??

Nasıl bir kelime bu **"sonra"** ki, bizi alıp alıp bir yerlere götürüyor!!?

Ve bizler, Sistem içinde pek çok önemli konuyu, **"sonra"** kavramı yüzünden, ötelerde hayal balonu içinde aramaya başlıyoruz!..

"SONRA" kavramı yüzünden neler gelecek başımıza!?.

"Semâ" kelimesini Kurân'da geçtiği yerlerde, nasıl yukarıda Dünya'nın üstündeki **"Gök"** diye anlayarak; **melekleri de uzaya oturttuysak!!!**

Nasıl ki **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**i, gökte bir yerde yaşayan; oradan bizi seyredip zaman zaman da yanındaki melekler aracılığıyla yaşamımıza müdahale eden bir Tanrı diye kabullendiysek!!!

"SONRA" kelimesini de, Sistem'i (dini) anlamada kullanırken; zamana dönük anlamıyla değerlendirerek anlıyoruz... Yedikten **sonra** su içmek, gibi...

Oysa, dinsel kavramlar içinde **"sonra"** kelimesini **üstten sonraki alt boyut** olarak algılasak...

Beden boyutunu dünya (dış-üst boyut)**, âhiret boyutunu şuur** (alt-iç boyut) **olarak algılasak..?**

Şuurda Rabbini görmeyi, âhirette Rabbini görmek olarak değerlendirip bunun anlamını fark etsek…

Yaratılanın ortadan kalktıktan **"sonra"**, yalnızca Yaratanın kalacağının, mânâsını anlasak… **"Her şey helâk olur vechi Rabbin Bâkî'dir"**in nerelerde, ne zaman, nelerden **"sonra"** oluşacağının; ne demek olduğunu fark edebilsek…

"Allâh dilediğini yapar" uyarısının, **"Tanrı dilediğini yapar"** anlamına gelmediğini fark edebilsek…

Fâtır'ın, uzayda mı, nerede; fıtratın neresinde olduğunu görebilsek!

"Ben", öldükten **"sonra"** her şeyin **ölüp**(?), Rasûllerin baygınlık geçirip, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın dahi arşın direğine sarılıp yarı kendinden geçik bir hâlde bulunacağı, meâlindeki hadisin neyi anlatmak istediğini fark edebilsek..?

Kısacası pek çok "sonra"nın; bu kelimenin boyutsallık anlamına kullanılmasıyla oluşacak yeni bakış açısında; anlamını yeniden değerlendirmeye tâbi tutabilsek..?

Acaba neler olurdu?..

Nasıl bir dünya ve âhiret anlayışı karşımıza çıkardı?..

Nasıl bir dünya ve kabir âlemi anlayışı önümüze açılırdı?..

Nasıl bir cennet ve cehennem kavramı önümüzde sergilenirdi? **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**i, nelerden **"sonra"** nerede ve nasıl görebileceğimizi fark ederdik!

Kusura bakmayın dostlar, üzerinize afiyet biraz üşütmüşüm!.. Ateşim çıkmış; Cemile dünden beri Lincosin yapıyor… Ve o ateşin de tesiriyle köşe boş kalmasın diye bunları yazdım…

Hatalarım varsa, ateşime bağışlayın!..

İnşâAllâh ateşim düşünce, daha aklıbaşında bir şeyler yazarım sizlere…

Bugünkü sohbet de böyle yapılmış olsun...

9.8.1998

New Jersey - USA

22

ÇOK MU ZOR?

Çok mu zor geliyor bize, bazı gerçekleri anlayabilmek?..

Okuduğumuz, ezberlediğimiz ve defalarca konuştuğumuz bazı gerçekleri **görüp**; gereği gibi değerlendirmek o kadar çok zor mu?

Dünya'ya ve devlete **"selâm olsun size"** deyip; yalnız başımıza gideceğimiz ölüm ötesine ve **"Allâh"a yönelmek** o kadar mı zor?

Gelin bir defa daha tekrarlayalım...

Devlet; insanların haklarını korumak ve insanlara hizmet etmek amacıyla insanlar tarafından kurulmuş bir organizasyondur; kutsal değildir, toplum tarafından her türlü düzenlemeye tâbi tutulabilir bir kuruluştur.

Devletin dini olmaz! Dinin devleti olmaz!

İnsanların bir araya gelerek oluşturduğu, insanları yönetim kadrosu olan devlet; yalnızca o insanlara hizmet amacıyla oluşturulmuş bir kuruluştur ki, görevi insanlarının hayatını ve haklarını korumak; onlara din, dil, ırk, renk farkı gözetmeksizin eşit hizmet götürmektir.

Bu organizasyon içinde bulunanların hiçbir kutsallıkları ve dokunulmazlıkları olamaz; bunların yönetim gücünü kendi çıkarları (maddi-manevî) yönünde kullanmaları ise, topluma ve tevdi edilmiş bulunan emanete ihanettir.

Devletin, topluma din empoze etmeye ve uygulatmaya kalkışmaya hiçbir şekilde hakkı ve yetkisi yoktur.

Devlet, insanlarının her türlü inancına karşı eşit mesafede olmak zorundadır.

Devletin, insanlarına, inançları istikametinde özgürce yaşamaları; yanı sıra, birbirlerinin inançları üzerinde baskı kurmamaları için, hizmet verme zorunluluğu vardır.

Devlet, her kademesiyle, insanların inançları gereği olup, başkalarının haklarına tecavüz etmeyen bütün davranışlarına saygı göstermek zorundadır!

Devletin varoluş hikmeti topluma hizmettir!

Devlet, topluma hizmet organizasyonudur; topluma baskı ya da bir kesime çıkar sağlama amacıyla faaliyet geliştiremez.

Tüm topluma hizmet amacından uzaklaşmış devlet, varoluş meşruiyetini yitirir!

Devlet, kişilerin inançlarına ters düşen şeyleri, ne olursa olsun, onlardan talep edemez.

Din; **"ALLÂH adıyla anılan"**ın yaratmış olduğu **"Sistem ve Düzen"dir!**

İnsanlara bu değişmez **"Sistem ve Düzen", Nebiler ve Rasûller** aracılığıyla haber verilmiş; **"ölüm ötesi"** yaşam gerçeğine inanırlarsa, buna göre o boyuttaki ebedî yaşama kendilerini hazırlamaları uyarısı yapılmıştır.

Kur'ân tarafından yapılan açıklamalara göre insan, **"iman edip gereği olan sâlih fiilleri ortaya koyarsa"** ölüm ötesinde rahat edecek, aksi hâlde davranışlarının sonucu olarak azap çekecektir.

Ayrıca bildirilen **Din'e göre, kişi yeryüzünde "Halife" olarak yaratıldığı için, ötede bir tanrı aramaktan vazgeçmeli, "<u>ALLÂH Adıyla İşaret Edilen</u>"i kendi derûnunda keşfederek bunun sonuçlarını yaşamalıdır.**

Din, insandan, başkalarına baskı yapmasını istemez! Din, her aklı olan insana **Allâh Rasûlü** tarafından yapılmış olan bir teklif ve uyarıdır. Dileyen ciddiye alır, üstünde düşünüp gereğini uygular; dileyen de ciddiye almaz ve ölüm ötesi yaşamda bu davranışının sonuçlarına katlanır!

Dinin muhatabı devlet değil, fertlerdir!

Ölüm ötesinde yaşamı devam eden tek başına ferttir; ölüm ötesi yaşama hazırlanması gereken de, tek başına o boyuta geçecek olan ferttir!

Devlet, dinin muhatabı değildir; buna karşın devlet, dine inananlara da ayırım yapmadan hizmet vermek zorundadır!

Devlet, ferdin inançlarına hiçbir şekilde müdahale etmek hakkına sahip değildir; ancak uygulamalarını toplumun genel isteği doğrultusunda, kişilik haklarına da tecavüz etmeden düzenlemek zorundadır.

İnsanlar ve devlet bilmelidirler ki, bir başkasına baskı uygulayarak yaptırılan her hareket, sonuçta ters tepecek ve baskı uygulayanı vuracaktır!

İnsanlara dinin orijinali anlatılmalı ve gereklerini uygulayıp uygulamamaları, kişinin kendi insiyatifine terk edilmelidir.

Herkes ölecek ve kabir âleminde kıyamete kadar yaşamına devam edecek; kıyamette yeni bir boyut yaşamı başlayacak, bundan sonra herkes cehennem boyutundan geçecek ve sonuçta imanı olan bir kısım insan bu boyuttan kurtularak cennet boyutu yaşamına geçecektir **İslâm Dini** verilerine göre!

Kişinin cennete gitmesi, ameline değil, imanına ve bu imana dayalı düşünce ve uygulamasına bağlıdır! Uygulamasındaki eksiklik onu imansız yapmaz. Kişi, elinde olmayan şartlar dolayısıyla

yapamadığından hesaba çekilmez fakat **yapmamasının sonuçlarına katlanır!**

Baskıyla yapılan her uygulama münafıklıktır. İslâm Dini insanların samimiyetle inandıkları fiilleri **"fiysebilillâh"** yapmalarını önerir! **Dinî konuda baskı uygulayanın imanı tehlikeye girer ve imansız ölme riskini göze almış olur!**

İmanın, müslümanlar (İslâm Dini'ni kendi anlayışları kadarıyla kabul edenler) için, iki mertebesi vardır...

a. Ölüm ötesi yaşamın getireceği azaplardan en az zararla kurtulmak ve ölüm ötesi ebedî rahata kavuşmak...

b. Hakikatindeki "ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"e ererek, "<u>O'nun ahlâkıyla ahlâklanmış olarak</u>" ebedî yaşama kavuşmak!

Bunların ikisi de kişinin Dünya'da yapacağı çalışmaların sonucu olarak gerçekleşecektir. Ölüm ötesinde bu konuda yapılacak hiçbir şey sözkonusu değildir. <u>Burada yapılmayan hiçbir çalışmanın karşılığını</u> orada hiçbir Rasûl veya Velî veremez. Âhirette, mertebenin şefaatle yükseleceğine dair hiçbir dinî bilgi yoktur!

Kişi, ölüm ötesi boyuta geçtiği anda, o boyuta göre, tüm Dünya yaşamının birkaç dakika veya çok daha az sürmüş olduğunu fark edecek; sonra da her şeyi yalnızca Dünya yaşamında iken temin etme imkânına sahip olduğunu ve bunu yapmadıysa, artık orada hiçbir şey yapma imkânı kalmadığını görerek bundan büyük pişmanlık duyacak; Dünya'ya geri dönmek isteyecek; ne çare ki bunun imkânsız olduğunu da fark edecektir.

Kişi işte bu yüzden, Dünya'da yaşamını kimseye muhtaç olmayacak şekilde sürdürürken; iman ediyorsa, **<u>ölüm ötesi yaşamda sahip olmak istediklerine göre</u>** çalışma yapmak zorundadır! <u>Kişi ne yaparsa, yaptığı kadarının karşılığını alacaktır.</u>

Öyle ise iman edenler; Dünya saltanatı, rejimi, hükmetme arzularını tatmin veya insanlardan pâye beklemek uğruna yapılan çalışmalardan uzak durup; kendilerini ölüm ötesi ebedî saadete hazırlamak; çevrelerine de bu yolda hizmet vermek için çalışmalı; insanlara barış ve esenlik ulaştırmalıdır.

Mümin, Dünya'ya "Allâh"ı tanıyıp gereğini yaşamak; ölüm ötesi ebedî yaşama hazırlanmak ve bu arada bildiklerini insanlarla paylaşmak için geldiğini bilmelidir. Onun kavgaya ayıracak boş vakti yoktur!

Din'de, din adamı ve sınıfı yoktur! Yalnızca din konusundaki bilgisini **"fiysebillâh"** (hiçbir maddi veya manevî çıkar beklemeden) insanlarla paylaşan kişiler olabilir...

Bunun dışındaki tüm değerlendirme ve sınıflandırmalar insanların uydurmalarıdır... Velîleri, ancak Allâh bilir; bu konuda biz sadece zan üretiriz!

Bu yüzdendir ki, bizi ilgilendiren yalnızca ilim ve istikamettir!

İnsanlar yalnızca kendi çalışmalarının kendilerini kurtaracağını anlamadıkları için, asırlardır Mehdi beklentisi içinde yaşamlarını ve ebedî hayatlarını mahvetmişlerdir...

Kurtarıcı beklemek yerine, ilme sarılıp ilmi değerlendirmek, aklın gereği olan tek yoldur!

İnsana yalnızca, idrak edip gereğini uygulamak suretiyle yararını göreceği ilim fayda verir... Bunu asla aklımızdan çıkarmamalıyız.

Bırakın, insanlara **hizmet organizasyonu olan devlet**, yalnızca bu işlevini yerine getirsin...

Bırakın, insanlar, inançlarının gereğini özgürce ve başkalarının haklarına tecavüz etmeden yaşasınlar.

26.7.1998

New Jersey - USA

23

EVREN ve KOZAN

Milyarla galaksiden birinde... Yüz milyarlarca yıldızdan birinin bir uydusunda... Adı **"Dünya"** koyulmuş bir yerde, **"dünyan"** yaratıldı!

Dünya'da mı yaşıyorsun, **"dünyan"**da mı?

Ne kadarıyla yaşamın Dünya'da geçiyor; ne kadarıyla **dünyan**da?

Doğumundan ölümüne **"dünya"** adını verdiğin **kozan** içindesin! Beş duyunla, şartlanmalarınla, değer yargıların ve onların oluşturduğu duygularla ördüğün ve bunların getirisine göre içinde yaşadığın, **"kozan"** olan **"dünyan"**da!

Dünya ile **"dünyan"** arasındaki farkın, farkında mısın dostum?..

İstersen hiç okuma bu yazıyı, **"dünyan"**daki **rüyan** bir süre daha devam etsin!.. Hiç değilse ölene, boyut değiştirene kadar! Ama, okursan da, sorumluluk sana ait!

Bilemem, kozanın dışındakileri ne kadar **görebilecek** basîretin! Zira karanlıktan gün ışığına çıkan gözler, birden kamaşır ve zor görür olur!..

Şu sıralar iyi-kötü mutlusun **kozan** olan **"dünyan"**da!..

Bir tanrın var kafanda şekillendirdiğin; şartlanmalarına göre bezediğin; umutla ondan şeker beklediğin!

Sen iyisin sana göre... Evin, işin, yuvan sevdiklerinle, çoğunlukla güle eğlene, bazen de üzüle üzüle geçiyor günlerin! Yaşamının bir parçası olsa da gıybet dedikodu; ne üreteceksin ki zaten bunlardan başka? Çalıp çırpmıyorsun ya! Kimseyi öldürmüyorsun ya! Alt tarafı biraz **yamyamlık** edip, **ölmüş kardeşinin çiğ etini yemek** olan **gıybet**

yapıyorsan, kime ne zararı var ki! Nasıl olsa tanrın büyük(!), seni affeder(!)...

Kozanda mutlusun!.. İyi kötü sevenlerin var; sayanların var... Aç açık değilsin; yatağında var karın; dahi üstüne örtecek yorganın! Belki torun torba, belki daha da ötesi var! Zengin değilsen bile, zenginin malıyla yorulan bir kafan var!

Elinde iş, önünde aş, yatakta yoldaş; yetiyor, dünyana mutluluk olarak bunlar...

Yemek, doymak, sevişmek... Tanrıdan da cennet beklemek!..

"Cocoon" (kakuun okunuyor) diyorlar buralarda... **"Koza"** yani!.. İnsanın ta doğduğu günlerden yani **genetiğinden** gelen; ve de tüm yaşamınca biriken verilerle ince ince örülüp içinde hapis olunan; evrensel gerçeklerle ilişkinin kesildiği, insancığın **"dünyası"**na verilen ad **"koza"!**

Tefekkür yok bu kozalı yaşamda!.. Sorgulamak yok!.. Araştırmak yok! Dünya'da neler olup bitiyor; niye böyle oluyor; bunun sonuçları bir gün bana da yansır mı; diye hiç akla gelmiyor!

Sanki Allâh Rasûlleri hiç gelmemiş! Sanki, Allâh'ın yarattığı sistem hiç bildirilmemiş! **Sanki koza dışı, evrensel gerçeklerin yaşandığı boyuttan hiç söz edilmemiş!**

Doğada acıma duygusunun hiçbir anlam taşımadığı fark edilmiyor! Deprem ya da hortum için, insan haykırışları ya da hayvan böğürtülerinin hiçbir anlam ifade etmeyeşinin üzerinde hiç durulmuyor!

"Herkes o gün nefsinin derdine düşmüştür... Yakınlar birbirinden kaçar; kendimi nasıl kurtaracağım telaşı içinde; kimse kimseyi görmez olur!" uyarısı en fazla laklaka olarak dillerde dolanıyor!

Ne evrensel boyutların, bize göre sınırsızlığının sonsuzluğunun farkındayız; **ne de işleyen sistemdeki, acıma kavramı olamayan mekanizmanın!** Yaşamımız, yalnızca para ve cinsellik üzerine kurulmuş!

Öte boyutu da, bu rüyaya kıyaslayarak anlamaya çalışıyor; olayı büsbütün anlaşılmaz hâle getiriyoruz! Rüyalar gündüzki hayallerinizin beyninizde açığa çıkmasından başka bir şey değildir!.. **Fikri neyse zikri odur**, misali; koza yaşantı ve değerlerimizin rüyasını görüp, gerçek sanıyoruz çoğu zaman... Öyle sanıyoruz ölüm ötesini de...

Dünya'da aç açıkları seyrederken ne duyuyor; sonra yaşantınıza nasıl devam ediyorsunuz?..

Dünya'da işkence görenleri seyrederken neler hissediyor; sonra nasıl yaşantınıza devam ediyorsunuz?..

Paranız yoksa, sefilleri oynuyorsanız; sizi duyup görenler, daha sonra yaşantılarına nasıl devam ediyorlar?..

Kimler, bu sistem içinde, ne meziyetlerine rağmen, meteliksiz kalıp, hangi kişiliklere muhtaç duruma düşüyor!..

Dostum, inan ki öte boyut hiç sandığın ve hayal ettiğin gibi değil! O yüzden de anlatılamamış gerçekler senin kavrayabileceğin şekilde! Misallerle, sembollerle, **koza içi dünyandan algıladıklarına kıyasla** uyarılmak istenmişin; ama kesinlikle bil ki, çok farklı koza dışı gerçekler!

"Dünya'daki ateşlerin tamamı, cehennem ateşinin yanında binde bir kalır!" uyarısını, sen, alevler veya yangın gibi anlıyorsun!.. Oysa, cehennem ateşini, bu anlamı dışında, **kişinin yanmasına neden olan şartlar ve olaylar** diye anlasan!!? **Acaba bir zerre olsun düşündürebiliyor muyum seni?..**

İnsanı yakan tüm Dünya'daki ateşten, bin kat daha tesirli yakma gücüne sahip olaylar veya şartlar neler olabilir, bunu lütfen düşünmeye çalış...

Düşünmeye çalış; bugün **seni neler yakıyor?.. Niye yakıyor?..**

Eğer dünyandan çıkıp, burada, yanmaktan kurtaramazsan kendini...

Kelebek olup, kozandan uçma şansına erişemezsen; seni ateşe atacak **birileri var ötede!**

Senden, ipek elde etmeyi uman; ve bunu zevkle yapacak olan, **birileri var ötede!..** Tıpkı, acımadan, canlı tırtılları kozasıyla kaynar kazana atan ötekiler gibi!.. Tıpkı acımadan, zevkle yemek için canlı istakozları kaynar kazana atan ötekiler gibi!..

Sen, bu kozan içinde, parandı, seksti, pohpohlanmaktı, mertebeydi gibi hülyalarla, ömür sermayeni tüketirken; **o boyutta gerekli olanları temine gereken önem ve değeri vermeden yaşarken**; ellerini ovuşturarak, **aman biraz daha semirsin** diyerek, seyreden **ötekiler** var!

Var sen bana inanma! Var sen, çekemiyor yaşantımızı de!.. Var sen, dolduruşa getiriyorlar, de!.. Var sen, bizdeki sayısız eksik noksan kusurları görmekle ve dünyanın keyfini çıkarmakla yaşa! Ama unutma, bir gün gelecek, bu dediklerim, paşa paşa gelecek başa!

Bak bakalım, o zaman fayda edecek mi, beni eleştirmekle geçirdiğin zamanlar... Bak bakalım, fayda verecek mi zevkle yediğin aşın; seni müptela yapmış yatak arkadaşın!

Duyar gibi oluyorum; "ne yani yemeyelim mi, yatmayalım mı" dediğini...

Demiyorum ki ben sana, bunları terk et de **"Allâh, yandım Allâh" diye nâralar atarak dağlara fırla!..** Ama ne olur, gününün hiç olmazsa birkaç dakikasını **gerçekçi tefekküre** ayır; sana **sembol yollu, mecaz yollu nakledilen gerçeklerin hakikatini** kavramaya çalış!..

Belki benim yorumlarım sana, güvenilmez, inanılmaz, yanlış veya anlayışı kısıtlı gelebilir! Ama sen, beni aş ve mukallitliği bırakarak insan ol! İnsanlığının gereğini yaşa! Düşün, araştır, soruştur ve **kozandan çık!**

Fark et!.. Güneş ve evren dönmüyor **dünyanın** çevresinde!.. Yüz milyarlarca yıldızlı galakside, yaratılmış tek canlı türü Dünya adlı uydudaki **dünyasında yaşayan sen** değilsin!

Dünya'dan gelmiş geçmiş milyarlarca insanın küçücük bir koloni bile oluşturmayacağı dev bir ötekiler topluluğu içine gidiyorsun! Oranın sermayesini edinmezsen, perişan olacaksın! Yanacaksın! **Sorulmaz orada ne senin ne de başkalarının günahı!..** Yalnızca dünyandan götürdüğün benzin ayrılmaz bedeninden; ve o dünyanda yanarsın!

İnan ki bunları seni korkutmak için değil, sadece düşündürmek ve tedbir aldırmak amacıyla yazıyorum! Benden öncekilerin söylediklerinden de başka şeylerden bahsetmiyorum... Sadece, algıladığım kadarıyla ve günümüz diliyle sana bir şeyler fark ettirmeye çalışıyorum.

Benimle ya da falanca veya filancayla uğraşarak tükettiğin güne pişman olarak **ötekilerin eline** düştüğün günde... Artık ne paran sana fayda edecek, ne sevdiklerin, ne de dünyanın değerleri... **Yanıyorsan bu dünyada şu ya da bu nedenle, bil ki yanman kat be kat şiddetli olacak ötekilerin ızgarasında!**

Gel dostum, kozandan çık!.. Evrensel gerçekleri fark et!

Yanmana yol açan şartlanmalarından; şartlanmaların getirdiği değer yargılarından; bu değer yargılarının oluşturduğu duygulardan arın!

Bunlar senin hücrelerine kadar işlemiş benzin ki, her kibrit çakanla, alev alıyor ve yakıyor seni!.. Eğer bu benzinden

arınamazsan bu dünyada, yana yana kömür olur da bedenin ızgarada; sonra yeniden bedenin oluşur; ve tekrar tekrar her olayla yeniden yanarsın ötekilerin ızgarasında!

Ya aklını başına topla **insanlığını yaşa Halife olarak...** Ya da elle gelen düğün bayram de, anlayışı kıt mukallitler gibi... **Ağzından ya da beyninden çıkanın keyfini yaşamak senin bileceğin iş!** Herkes yaşamını cehennem etme özgürlüğüne de sahiptir! **Bu Allâh'ın sistem ve düzenidir ki, asla değişmez.**

7.3.1999

NJ– USA

24

ÇOK KALABALIK

Dışarısı çok kalabalık; farkında mısınız?..

Ayrıca, çok da gürültülü!..

"Dışarısı" sözcüğü ne ifade ediyor size?

Sizi bilmem ama, inanın ki algıladığım **"dışarısı"** çok kalabalık ve de çok gürültülü!

Gergedana benzer bir hayvan, fakat başı karınca yiyen gibi! Sırtı kat kat! Hayli yüksek büyütme oranlı mikroskoplar ancak görebiliyor onları! Biz normal 1 atmosfer basınç altında yaşamaktayken... Onlar şu an için bildiğimiz, yaşamlarını en yüksek basınç altında sürdürebilen canlılar... Dört bin (4000) atmosfer basınç altında yaşamlarını sürdürebiliyorlar... Canlılar okyanusunda bir damla olan tür onlar...

Kirpiğimizin altında; gözümüzün içinde, onlara benzer yaşayanları... Kulağımızın içinde, koltuk altlarımızda veya ne kadar girilebilecek yer varsa bedenimizde, bunların tümünde, kendi şehirleri olarak doğup büyüyüp ölen canlıları bir yana koyarsak...

Bakteri, virüs dediklerimizi de bir yana koyarsak...

Kısacası, beş duyu ile algıladıklarımızı bir yana koyarsak...

Bizim, hiç haberdar olmadıklarımız yanında, katında, ya bizler?

Gerçekten boşlukta, Dünya üzerinde mi yaşıyoruz? Yoksa, göremediğimiz bir başkasının gözünün ya da kulağının içinde mi!!?

En azından, görüp algılayamadığımız, ne büyüklükte, hangi hacimde ya da her ne ölçü birimi ise, onunla ölçülebilen ne kadar canlı türü var,

aralarında olduğumuzun farkında bile olamadığımız?

Yalnızca madde beden algılayıcılarıyla değerlendirme yapmamız çok kötü kesiyor bizi! **Tıbbın bilmediklerini bir bilsek!**

Mikronun mikrosu canlı-şuurlular noktasından, makronun makrosu olan galaktik canlı-şuurlular noktasına kadar uzanan skalada yerimiz neresi ve kimlerin-nelerin arasında bir yere sıkışmışız düşündünüz mü hiç?..

Kimler bize ne göz, hangi düşünceyle bakıyorlar... **Kimler-neler bizim hiç farkımızda bile değiller! Hiç farkımızda bile olmayanları, hiç fark etmemiş olanlar kimler?**

Ana rahmindeki spermi buyur etmiş yumurta denen tek hücrenin neresinde yazılı, benim gözümün, kulağımın, saçımın nasıl olacağı? Neresinde yazılı, ses tellerimin nasıl oluşturulacağı ve sesimin nasıl çıkacağı?.. Beyin hücrelerimin ne kadarının, hangi programlara göre, ne işlevler yaparak, çevresindekiler tarafından nasıl değerlendirileceğini neresine yazmışlar o tek hücrenin?..

Aptal, "kader"i kavrayamaz!..

Ahmak veya cahil ise **"kader"**i reddeder!..

"Echeli cühelâ" diye bir tâbir vardır... **"Cahillerin en cahili"** gibi bir anlam taşır... **"Kader"i inkâr edenler** için söylenmiş bir sözdür bu sanırım!

"Genetik" bilimi adı altında keşfedilen, öyle bir "yazgı" sistemi günışığına çıkmıştır ki günümüzde, "kader"i inkâr, ancak "echeli cühelâ"ya özgü inkâr kavramı olarak bu türü sergileyen özellik hâlini almıştır.

"Tanrı" kavramından arınamayan yeterince gelişmemişler, yukarda kaliteli bir tahtta oturanın; yanındakilere verdiği komutlarla; özel kalemlerle belki de sedefli(!) mürekkeple yeryüzündeki garibanların

"yazgı"sını yazdırdığını hayal etmekteler... Hatta dahası, kendilerine misal-mecaz yollu anlatılanların bu özelliğini öylesine fark etmemekteler ki; **Allâh Rasûlünün, "yazan kalemin çıtırtısı"** işaretini dahi, kalemin **"kamış"**(!?) olmasına bağlamaktalar!

Allâh Nûr'u Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) nûrumuz olsun!

Allâh Rasûlünü anlamak bize kolaylaştırılsın... İşaretlerini, misallerini, sembollerini fark edebilir hâle gelelim...

Evren içre evrenlerin **"Bâtın"**ı olan **Allâh ilminin, kuvveden fiile çıktığını mı; yoksa bu ilmin algılayanla algılandığını mı**, kavrayabilelim.

"Seyreden ol kendi oldu" işaretinin, ne anlama geldiğini düşünelim...

Beş duyuya dayalı algılamanın tespit ettiği **genetik yazgının; neyin** madde planındaki **uzantısı** olduğunu düşünelim...

Madde planındaki genetik yazgının, maddeyle tespit edilemeyen ve maddemizle algılayamadığımız, **neyin veya hangi bir tür "genetik yazgının" sonucu olduğunu** sezmeye çalışalım...

Boyutsallık derinliği nerede?..

"İlm-i ezel" nerede?..

Yazan kalem ne?..

Yazılan veya **yazılmış olan nesne** ne?..

Madde ötesi "ervâh" boyutunun, "genetik" zincir ve bu zincirin halkaları ile ilişkisi ne ve nasıl?

Nerede başlayıp nerede bitiyor bu zincir ve biz hangi halkasındayız?

Bir yumurta hücresi iken, bu yaştaki özelliklerim, orada belli de...

Peki, o hücre oluşmadan önce, tüm yazgım nerede yazılıydı ki; benden (bize göre) asırlar önce yaşamış olan biri, mesela benim,

dünyaya gelip, işlevimin ne olacağını nasıl biliyordu?

Peki ya Nostradamus bazı bilgileri nereden alıyordu?..

Kaynakları neydi veya nasıl bir şeydi; nasıl, neyle, nereden ediniyordu?..

"Dışarı"daki veya **"dışarımız"**daki **"Ötekiler"** kimler? **"Dışarısı"** nire?

Yarın bu boyutu terk edince, **"kimler"**in arasında veya içinde yer alacağız? O zaman **"dışarısı"** veya **"dışarımız"** nire olacak?

Bu **"ötekiler"**, eskiden **"cin"** diye adlandırılmış olanlar mı yalnızca?.. Yoksa, bu isimle, çok geniş bir skaladaki canlı-şuurlu varlık türleri anlatılmak isteniyor da; biz, anlayış sınırımız dolayısıyla, bu ismi, özel bir türe mi hasrediyoruz? Öyle ise **"dışarıda"** daha kimler var?

Milyonlarca dünyamızı, içine alıp buhar edecek olan cehennemin içinde yaşayan, **"ötekiler"** kimler, yapıları nasıl? Şu anda, her yönümüzle içlerinde, aralarında yaşadığımız diğer **"ötekiler"** kimler?..

Galaksideki yüz milyonlarca, cehennemde yaşayan **"ötekiler"!..**

Ve daha... İnsanların cennetleri ötesinde; bu kavramlar kendileri için bir değer ifade etmeyen **"ötekiler"!**

Dostlarım... Yarın, anı kırıntısı kadar dahi değer taşımayacak bir dünya yaşantısından geçip, hayalinizin kapsayamayacağı kadar sonsuzluğa uzanan yaşam biçimi içine doğru yolculuk etmekteyiz... Ne geldiğimiz âlemin başını kavrayabiliyoruz, ne de geçeceğimiz boyutun sonunu! Tüm bağlı oldukların, kopamadıkların uğruna tüm yaşamın boyunca her şeyini feda ettiklerinden ayrılarak, bambaşka bir boyutta, bambaşka "ötekiler" arasında yerini alıp; Dünya'da edindiğin sermayeye göre yaşamını sürdüreceksin...

Şimdi iyi düşün bu gerçekler ışığında... Ne kadar hazırsın bu yaşama?.. "Yazgın" sana neleri kolaylaştırmış? Bu şartlara

hazırlanmayı mı; yoksa aksini mi? Hazırlanmayı kolaylaştırmış ve hazırlanabiliyorsan; ne mutlu sana saîd dostum!.. Hazırlanamıyorsan; o takdire de diyecek bir sözüm yok!..

18.3.1999

25

KOZALININ TANRISI

Çok sevip büyük ders ve ibret aldığım bir olaydır...

Adaletiyle meşhur Halife Hz. **Ömer** anlatır...

"Biz İslâmiyeti OKUmadan önce, putlara tapardık! Kurabiyelerden tanrı putları yapar, yolculuğa çıkardık! Yolda o kurabiye putları karşımıza koyar tapınırdık! Sonra da acıkınca o putları yerdik!.. Şimdi bunu hatırladıkça hep gülerim..."

Kozasını delip, en azından başını çıkararak, gerçek evrenselliği göremeden dünyasını değiştirenlerin, dünyasını değiştiremeden gittiğini nasıl anlatabileceğim, bilemiyorum!

Doğuranla-doğurtanın, köyünde veya mahallesinde, kozasının içinde, tanrısı ve kurabiyeleriyle yetişmiş! Ve sen de, yetişmişsin onların ellerinde!.. Kurabiyelerle büyümüşsün! Kutsallık ninnileriyle, tanrısallık masallarıyla yetiştirmişler seni!

Önde gelen değerlerin onlarınki gibi, daha iyi nasıl yerim; daha çok ve çeşitli nasıl çiftleşirim olmuş! Korku belâsı tapınmışın; medet ummuşun kurabiyeden göğe çıkardığın tanrından!

Sonra bir gün bir bilge çıkmış karşına, tanrının olmadığını fark ettirmiş belki de sana!.. Ama anlayamamış, kavrayamamış, hissedememişin **"Allâh"ın ne olduğunu**; kendi **kozanın tanrısı olup**, yemek-içmek ve çiftleşmekten başka bir şeyi görmez olmuş gözün! **"Tanrı"** kavramından kurtulmuşun ama, yeme-içme, çiftleşmeden tut, toplumsal tanrılara kadar **binbir tanrının tutsağı olmuşun!**

Kozalı insansılar ortamlarında, tanrılar, kutsallıklar üretirler!.. Mukallit insanlar da, onları taklit edip yeni yeni tanrılar edinirler ve elleriyle ürettikleri tanrıların, kutsallıkların kulu-tutsağı olurlar!

En zararsızından, şarkıcısından; en zararlısı diktatörlere, dikta kurumlarına, dinsel yöneticilere kadar sayısız tanrılar ve kutsallar; dokunulmaz, dokunulamazlar! Ama bir gün gelir, devran geçer, o kurabiyeler de yenir!

İnsansının dünyası rabbine, tanrısına tapınmak; yemek-içmek-çiftleşmek üzere kurulmuştur. Ötesini düşünemez! Mukallit insan da ortada bilge bolluğu olmadığı için, **insansıları taklitin bir meziyet ve üstünlük olduğunu sanıp**, o ovada at koşturur!

En azından kozasından başını çıkartmış, evrensel gerçekleri, **İslâm'ı OKUmuş**, varlığın ve kendisinin hakikatini fark etmiş bir **bilgenin ise**, insansıların ya da mukallit insanların ne saygısına ihtiyacı vardır ne de değerlendirmelerine! Onlar Olimpos Dağındaki kulübelerinde, kozadışı âlemi seyirle ve **"Allâh"**ı her dem biraz daha tanımaya çalışmakla zamanlarını değerlendirirler! Zaman zaman yeni bir konukları olur... Ender de olsa civarlarına taşınan yeni bir komşuları... Ama o dağ sakinlerinin sayısı pek azdır!

Dağın tepesinde oturan kozasızların sayısı pek azdır; çünkü, insansılara ve mukallitlere tâbi olmaktan kendini arındırıp, onların (Deccal'ın) geçici cennetinden yüz çevirebilen beyinlerin sayısı çok azdır! **Bilgelerin tanrısı kalmamıştır! "ALLÂH KULU" olmuşlardır onlar!..** Toplumun tanrısal değerleri hiçtir onlar için! Kimseden saygı beklemez, huzurlarında elpençe divan durulmasından hoşlanmazlar! Mukallitlerin, onları kabul edip etmemesi umurlarında değildir! Ağaç altında kısa bir süre yorgunluk atıp, yoluna devam edecek gibidirler

onlar Dünya'da... Ünvan ve pâyelerden hoşlanmaz, mukallitlerin ürettikleri kutsallıklarla etiketlenmezler!

Köyünde, doğuran-doğurtanlarının koşullandırmasıyla yetişmiş; köyün değerleriyle beyni bloke olup, **evrensellik kavramını köyün değerleri zanneden mukallitlere** bakarlar ve şöyle derler bilgeler:

– Bunlar da olmasaydı, nice olurdu insansı ve mukallitlerin hâli!?? Toplumun başından eksik olmasınlar!

Kutsallık yaratır toplumlar; tanrılar yaratır; kanunlar, kurallar yaratır!.. Sonra da bu **kurabiyelere** kulluk etmenin faziletinden dem vurulur!

Ama bunları yaratanlar kendi başlarına kalınca gülüp geçerler; o toplumun tanrıları olarak; sonra da o toplumu, kendi çıkarlarına veya yakınlarının, kendilerini sayıp baş tacı edenlerin çıkarlarına dönük bir biçimde kullanırlar! Tanrılar ve toplumu yönlendiren rüzgârlar, o toplumun zeki veya güçlülerinin, toplumu yeme araçlarıdır!

Tanrısallıkları ve kutsallıkları üretip pompalayanlar, geçmiş bilgelerin, Rasûllerin fark ettirmeye çalıştıkları tüm gerçekleri saptırıp; kendi tanrısallık - kutsallık değerleri için malzeme yaparlar!

Para en büyük tanrı! Kulları en çok olan! Ardından gelen **cinsellik!** İkinci büyük tanrı! Her eve lazım ve her kozada var bu tanrıların putları!.. Tapınılır sürekli her koza içinde bunlara! Bunlarsız bir koza düşünülemez! Bazılarının tüm dünyasını ve vaktini bu alır kozası içinde... Kâh alışveriştedir, kâh bilgisayar başında; ama amaçları hep tapınmaktır tanrılarına!

Zor gelir; olanaksız gelir kozanın dışındaki evrenselliği kabullenmek ve kozayı delip hiç olmazsa başını dışarı çıkararak gerçekleri görmek!..

Güneş'in asla doğmadığını ve batmadığını... Zorunlu olarak bağımlı bulunduğu Dünya'nın dönmesi nedeniyle, **doğma-batma** kavramlarının yaratıldığını...

Avını yerken aslanda; ya da aynı işi yapan timsahta akan gözyaşlarının acıma duygusundan kaynaklanmadığını ve doğada acıma kavramının bulunmadığını...

Elmanın ağaçtan, yere olan aşkından düşmediğini...

Cinselliğin hormonal dürtüden gayrı bir şey olmadığını...

Sevgiyle beğeninin; sevdiğinde yok olmayla, beğendiğine sahip olma arzusunun bir olmadığını...

Tanrısallık ve kutsallıkların kozadan çıktıktan sonra hiçbir değeri ve varlığı kalmayacağını...

Toplumsal şartlandırmaların genelde, toplumdan yarar sağlamak isteyenlerin, çıkarları doğrultusunda yönlendirmelerden başka bir şey olmadığını...

"İnsan"ın koza ötesi gerçek evreninin bilinç ve bilgi boyutu olduğunu...

Bilgeliğin kula kullukla elde edilemeyeceğini...

Bilgelerin, kendi önlerinde elpençe divan duran mukallitler ordusuna değil; dediklerini anlayıp, gerçekleri fark edip, **"insan"** olmaya çalışan bilinçli mukallitlere değer verdiğini...

Bireysel ve bedensel çıkarları için yaşayan insansı ve mukallitlerin boyut değiştirdikten sonra kozalarını asla terk edemeyeceklerini...

Bilgenin bilgilerini değerlendirmenin ötesinde, şefaat olmadığını; kimsenin kimseyi kolundan çekerek bir koltuğa oturtamayacağını; ya da cehenneminden çıkartamayacağını; bunlardan kurtulup bir yerlere gelmenin tek yolunun **bilgeliği değerlendirmek** olduğunu...

Bilgeliği değerlendirmenin, bilgi ezberlemek olmadığını...

Kutsal kurabiyelere ve tanrılara tapınılarak; kozadan çıkılmadan geçirilen bir ömrün, en büyük ve telâfisiz bir zarar olduğunu...

Ancak **"insan"** olanın, **"Allâh"** için yaratılmış olup; kurabiye ve rablerden-tanrılardan yüzçevirip yalnızca **"Allâh"**a yönelmenin sadece **"insan"** olana kolaylaştırılmış olduğunu...

"İnsan" olmayanın, **paranın ve cinselliğin kulu olarak** kozasıyla birlikte -boyut değiştirse de- ebeden dünyasında yaşamını devam ettirip; bilgelik masallarıyla ömür tüketmekten başka eline geçecek bir şey olmadığını...

Yalan-dolan, dedikodu, hakaret gibi mukallitlerde görülen **hayvandan öte** davranışların bilgisayar bilgeliğiyle eşleşebilmesine rağmen; gerçek bilgelik yaşamıyla hiçbir ilgisi olmadığını...

Siyasi veya dinî veya kültürel otorite kavramının, yaratılmış kutsallık olup; kurabiyelikten öteye geçmediğini...

Bilgiyle **"ölmeden evvel ölüp" bilgeliğe doğmayanın**, koza dışı evrensellikte yer alamayacağını!..

Bilgeliğin bir yaşam tarzı olup; **bilgisayar bilgeliğiyle** karıştırılmaması gerektiğini...

"Ehlullâh" diye tanımlanan geçmişteki bilgelerin anlattıklarının, nasıl tanrısallık, kutsallık amacına dönük kullanılıp **kurabiye yapıldıklarını...**

Ve daha bir nice toplumsal ve bireysel kurabiyenin, yendikten sonra hiçbir değeri kalmayacağını; **"insan"** olmayana ya da mukallite anlatabilmek çok zordur; diye duymuştum.

Sürçi lisan ettiysek, bağışlana... Garîpliğimize verile!

5.2.1999

NJ– USA

26

OLANAKSIZ

İnsansının, **“insan”**a özgü özellikleri anlayabilmesi ve gereklerini yaşayabilmesi olanaksızdır!

İnsansı yaşamı boyunca, içgüdüleriyle veya **“insan”**ları taklit ederek yaşar... Hiç anlayamaz **“insan”**ların iç dünyalarını!.. Onları kendisi gibi sanır; ve öylece değerlendirir...

İnsansının dünyası **“ben”** üzerine ve **“beden”** üzerine kurulmuştur!.. Tüm hedefi ve amacı daha iyi yaşamak, daha güzel yemek-içmek, daha çok ve çeşitli birimle çiftleşmek; daha fazlaya sahip olmaktır. Bunun için de imkân dahilindeki her yolu mübah görür...

İnsansıları sınırlayıcı tek unsur **“korku”**dur!..

Korkusu yoksa sınır tanımaz!

Ana vasfı taklittir!..

“Allâh” adıyla işaret edileni düşünebilme ve kavrama olanağı yoktur!

Dolayısıyla yalnızca bedenine dönük yaşar!..

Yemek-içmek çok önemlidir! Hele çiftleşmek! İnsansılar bir karı ele geçirip çiftleşirler... İnsansı erkeği, sahibidir karının!.. İnsansı dişi de sahip çıkar erkeğine!

“Birleşmek” kavramı gelişmemiştir insansılarda! **“Birleşmek”**, birlikte yaşamı paylaşmak yoktur onlarda!.. İnsansı erkeğin paylaşacağı bir şey yoktur dişisiyle... Süs gibi taşır yanında dişisini!.. Mutfakta, yatakta bazen de ofisinde kullanır! Boğaz tokluğuna yaşar erkeğin yanında; ya da koltuğun veya cüzdanın yanında yerini alır dişi!

Bir şekilde **“dişi”**ye ya da **“erkek”**e **“sahip olmak”** ve çiftleşmek! Ona hükmetmek! Parasını kullanarak; bedensel özelliklerini kullanarak; mevkîni kullanarak karşısındakine sahip olmak!

Ev alır, araba alır gibi **“karı”** alırlar pahasını ödeyip; veya dişi peşinden koşarlar!

İnsansının sahip olduğu **“karı”**sı veya **“dişi”**si vardır, yaşamı mutfakla yatak arasında geçen!.. Ya da **“erkek”**i işle yatak arasında koşuşturan!..

“Dişi”, erkeğin malı olmanın acziyeti; erkeğine sahip çıkamamanın acziyeti içinde şöyle der:

– Benden bıksan da, başka dişilere sahip olsan da, beni bırakma! Dön bana gel gene! Git başkalarına zevkini tatmin et, ama bana dön gene!

Bu dişiliğin iflâsı ve acziyetin zirvesidir! Malın efendisine yakarışıdır! İnsanlık haysiyetinin olmayışıdır!

Beğenirler ve sahip olmak için ne gerekiyorsa onu yaparlar insansılar...

Beyinde, ruhta paylaşacakları bir şeyleri yoktur ki onların dişileriyle ya da erkekleriyle!

“İnsan”ın ise, yaşamını, dünyasını, kalbini-ruhunu paylaştığı **“eşi-yoldaşı”** vardır.

“İnsan”lar severler!

“İnsan”larda var olan, eli altındakileri eşit şekilde paylaşma kavramı, mevcut değildir insansılarda... Bu gelişme yoksunları, yanlızca sahip olmayı ve sahip olmak için gereken pahayı ödemeyi düşünürler!

Aslan gibi hükmetmeyi; sırtlan gibi ele geçirmeyi; karınca gibi biriktirmeyi; tilki gibi kandırmayı; maymun gibi **“insan”**ları taklit etmeyi; ayı gibi yaşamayı **“insan”**lık bilirler içinde yaşadıkları **“insan bedeni”** dolayısıyla insansılar!

İnsansı sahiplik davasındadır!..

İnsan ise, paylaşımı kadarıyla beraber yaşar eşiyle!..

İnsansılar kanun ya da kaba kuvvet yoluyla sahipliğini sürdürürler! İnsanlar ise paylaşımları olduğu sürece beraberdirler; paylaşımları sona ererse, kendi yollarına ayrılırlar...

İnsansılar **"kabile"** zihniyet ve kurallarıyla yaşarlar!..

"İnsansı"lar zorba ve zorlayıcıdırlar!..

İnsanlar ise medenî olmuşlardır...

"İnsan"larda zorlama ve zorbalık yoktur; teklif vardır...

İnsansıların yaşamlarında ana unsur **"TAKLİT"**tir! Dinle ilgilenseler, taklit yollu ilgilenirler... Tasavvufla ilgilenseler, taklit yollu ilgilenirler!

Akılları gelişmemiştir zeki olabilmelerine rağmen! Kendi akıllarıyla bir karar veremezler; doğruyu bulamazlar! Bakarlar geçmişte falancaya veya filancaya ve onu TAKLİT ederler!

"MUHAKİK"leri hiç anlayamazlar ve değerlendiremezler mukallitler! Kişiyi kendileri gibi bilirler! Kendileri gibi mukallit olmayanlar, onlara göre, **"sapıtmış"**tır! Onlara göre, herkes kendileri gibi, para için, dişiyle çiftleşmek için, mevkî için ya da başka bir dünyalık amaç için yaşarlar!

Tanrı korkusu mukallitlerde, ateş-cehennemle özleşmiştir!.. Cennetse hurilerle-gılmanlarla çiftleşme ortamıdır insansılara göre! Bu yüzden talep edilir cennet onlar tarafından!

Tanrının olmadığını anladıklarında; **"Allâh" adıyla Kurân'da işaret edileni de kavrayamadıklarından**; hepten dünyalık, bedensel ve parasal bir yaşam içine düşer; yalnızca bedensel zevkleri için yaşarlar! İnsansıların teşviki de kendileri gibi yaşamak üzeredir diğerlerine...

İnsansılar mukallit olurlar demiştik...

"İnsan"lardan da çıkar mukallitler...

Dinleri taklittir; imanları taklittir, konuştukları taklittir!..

Başkalarından aldığın cümleleri at bir yana, desen, konuşacak kelime bulamazlar!

Mantık ve akıl devreye girmemiştir mukallitlerde... Çelişki temel unsurdur konuşmalarında... Üç cümle sonra söyledikleri öncekiyle çelişki gösterir! Dün dediğini bugün inkâr eder; çünkü kabul etse çelişkide olduğunun fark edileceğini görür...

Günlük yaşarlar... Ölüm ötesi kavramı gelişmemiştir!

Mukallit çevresinde birileri olmadan yaşayamaz!.. İnsanların parasına, saygısına, ilgisine muhtaçtır daima... Vaktini oyun-eğlence ile harcar!

Muhakkik olan **"insan"** ise bunlardan hiçbirine muhtaç değildir! Özünden **"Allâh"**a ermiştir ve O yeter kendisine! Sürekli **"Allâh"**ı daha iyi tanımak için yaşar!

Muhakkikin tek kriteri vardır: **KUR'ÂN!** Kâh âfaktan okur; kâh enfüsten, kâh cilt içindeki sayfalardan!

Mukallit, almak için yaşar... Muhakkik, vermek için yaşar!

Mukallit, sahip olmak ister... Muhakkik, paylaşmayı sever!

Mukallit, dedikoduyla zamanını harcar... Muhakkik, ilimle vaktini değerlendirir...

Mukallit, dışa dönüktür, insanları eleştirmekten başka bildiği yoktur... Muhakkik ise, insanlar arasına yalnızca ilim öğrenmek-öğretmek için girer...

Mukallit, hoşgörüsüzdür... Muhakkik, hoşgörülüdür...

Mukallit, **dünyasında** yaşar... Muhakkik, dünya**NIZ**da!..

Selâm olsun muhakkiklere... Allâh selâmet versin mukallitlere, dünyalarında mübarek olsunlar!

30.1.1999

NJ- USA

27

ACI GELEN GERÇEK

Bugün, bize çok acı da gelecek olsa, iki gerçek üzerinde durmak istiyorum...

Ben yaşarken de olsa, ölümümden sonra da olsa, bunlar benim kesin olarak doğru bildiklerimdir.

1986 senesinde **"İNSAN VE SIRLARI"** kitabımda yazdığım, bugün bazı detaylarına girdiğim bu gerçekler, sistemin evrensel gerçekleridir.

Lütfen bunları iyi bilin ve arzu ederseniz yaşamınızın en değerli kıstasları olarak değerlendirin.

Yaşamının önde gelen değerleri para ve cinsellik olan kişilerin, **"HOBİ"** kabilinden tasavvufla da ilgilenerek vicdanlarını güya rahatlatma yolunu seçmeleri, hiçbir zaman onları aradıkları hedefe ulaştırmayacaktır!.. Sadece kendilerini; ve belki de bilgi birikimleri dolayısıyla çevrelerindekini aldatacaklar; ve bunun vebalini omuzlayacaklardır.

Dostlarım...

Mevlâna Celâleddin hikâye eder...

Bir gün **Musa** (aleyhisselâm) yolda giderken, ilerde bir koyun sürüsü ve ağacın altına uzanmış bir çoban görür... Yaklaşır ağacın altına doğru... Bakar çoban konuşuyor kendi kendine... Kulak verir...

– Ey ULU TANRIM!.. Sen ne güzelsin!.. Ne olur şimdi buraya gelseydin de, seni kucağıma yatırıp BİTLERİNİ AYIKLASAYDIM!..

Tırnaklarını kesseydim... Saçlarını okşayıp sana koyunlarımın sütünden içirseydim... Aklayıp, paklayıp tertemiz etseydim...

Sen ne güzelsin, ne iyisin, ne âdilsin!.. Sen olmasaydın nasıl bu dünya ayakta dururdu! Sen bizi seyrediyorsun... Yaptıklarımızı görüyorsun! Yarın senin huzuruna geleceğiz... Ne olur bizim kusurlarımızı görmezden gel; yaptıklarımızı bağışla!

TANRIM... Ne olur yanlış yaparsam beni cehennemine atma! Beni cennetine sok! Ben seni çok seviyorum ama bir türlü göremiyorum... Ne zaman seni göreceğim acaba?..

Tanrım, bütün arzum senin yanına gelip seninle olmak! Sana yaranmak için her istediğini yapmaya hazırım... Bazı emirlerini tutamıyorsam, beni bağışla ne olursun!..

Firavun'a tanrılık davasındaki yanlışından vazgeçmesi için uğraş veren **Musa** (aleyhisselâm)'ın başı çobanlarla da derde girmekten kurtulmamış sizin anlayacağınız...

Ne mi olmuş o çobana?..

O şimdi...

Şeyh efendi, tekkede!..

Hoca efendi, camide!..

Sayın Hocam, üniversitede!..

Musa (aleyhisselâm)'dan söz açılmışken devam edelim...

Firavun, eski kaynaklardan gelen gerçek bilgilere dayanarak **TANRI**'nın var olmadığını idrak etmiş olan kendinden öncekiler gibi; sadece kendisinin tanrısal gücüne inanıyordu... **"Allâh"** ismiyle işaret edilenin ne olduğunu idrak edememenin yetersizliği dolayısıyla...

"MÜLHİME" bilinci içindeydi FİRAVUN!

Kendisini **"Hak"** görüyordu, karşısındakileri ise **"yok"!**

Çevresindekiler onun kullarıydı!.. Elpençe divan dururlardı önünde hep!

Kullarının hiçbir değeri yoktu onun indînde!

Onlara hakaret eder; küfreder; her bahaneyle aşağılardı!

Kullara yalan söylemesi, mübahtı onun!..

Kullarının dedikodusunu yapıp diğerlerine onları çekiştirmesi, mübahtı!..

Kendisine pâye verenlere, saygı gösterenlere mertebeler dağıtır; en ufak saygısızlık gösterenleri sapıtmışlıkla itham edip, aşağıların aşağısına sokardı...

O dilediğini yapardı...

Çünkü Firavundu o!

Yalnızca kendisi en büyüktü...

Tüm bilgisini borçlu olduğu efsanevî mısır kitaplığı bile onun için bir değer ifade etmezdi artık ona!..

En büyük kendisi idi!..

Kullarının tek ibadeti, kendisine tapınmaları ve saygı göstermeleri olmalıydı...

Ne namazı; zikir bile yaptırmazdı kullarına!..

Yalnızca kendisi!

Kulları olmadan kendisinin bir şey ifade etmeyeceğini bildiğinden, yalnız kalmayı ve yaşamayı hiç sevmez ve katlanamazdı!

Kendisine tapınanlara bildiklerinin bazılarını aktarır ve onların da kendisinin olmadığı yerlerde tanrılık taslayarak tatmin olmalarına müsaade ederdi...

Yanındaki bazı kulları bilgisayar olmuşlardı âdeta!

İlim, kuru bilgide kalmış; yaşam para kazanıp, bilgiyle çevreye üstünlük taslama yarışına dönmüştü!

Yalan mübahtı!.. Dedikodu mübahtı!.. Gıybet mübahtı!.. Haram diye bir şey kalmamıştı artık!.. Herkes yanlızca diğerlerinden bir şeyler almak ve nasıl olursa olsun işini kotarmak için yaşar olmuştu!..

İlim ayağa düşmüş; maddi veya manevî çıkar sağlama sermayesi olmuştu!

Musa (aleyhisselâm) gerçekleri açıklayıp, insanları uyarınca, onların üzerine saldırmaya başladılar...

Musa, ilmin gereğini yaşayanlarıyla **Mülhime denizi**nde geçip giderken; Firavun da kendi kullarıyla Mülhime denizinde yürüyemeye kalktı!

Musa geçti!.. İnananları da...

Firavuna tâbi olanlar ise Mülhime denizinde, -pardon Kızıl Deniz'de- **boğulup helâk oldular!**

Ne senin yapmadıklarının hesabı bana sorulacak... **Ne de, benim yediğim elmanın vebali sana!.. Senin yaptıkların beni ilgilendirmez; benim yaptıklarım da seni hiç ilgilendirmez!..**

Sen yoluna... Ben yoluma... Herkes kendi yoluna!

Sana gerekli olan bilgileri yeteri kadarıyla ulaştırdım bugüne kadar! Yararlı buluyorsan, önce onları uygula, başkalarıyla uğraşmayı bırakıp bir yana!..

Sen bu Dünya'da, varsa öyle bir arzun, Allâh'a ermek için varsın! Başkalarının dedikodusuyla, gıybetiyle zamanını boşa harcaman, sana hüsrandan başka bir şey getirmeyecektir!

Zikrin Dünya'daki en önemli ve değerli şey olduğunu açıklamak için **"DUA ve ZİKİR"** kitabını yazdım, ilmim kadarıyla... **Hâlâ zikrin önemini ve değerini anlamıyorsan, sana söylenecek hiçbir şey yok**!

Zikir yapan her kişinin beyninde oluşan hassasiyet dolayısıyla, cinlerle farkında olarak veya olmayarak iletişim kurulabileceğini; cinlerin insanları mülhime idrakı için FİRAVUNLAŞTIRACAĞINI belirterek KORUNMA dualarına mutlaka devam edilmesi zorunluluğunu yazdım... Ama senin ilmin daha fazla, ve benim bilmediklerimi biliyorsan; elbette ki bunlara ihtiyacın olmayabilir...

Bir **anlayışı kıt** diyor ki:

– **Ben sana inandım, güvendim; korunma duasına ihtiyacım yok!..**

Anlayamıyor ki, aldığın ilaç senin virüsüne şifa olur; ilaç almaksızın doktora güvenmen değil!

Sahabe, Allâh Rasûlü'ne güvenmiyor muydu ki, onun öğrettiği dua ve âyetlere devam ediyorlardı?..

Anlayışı sınırlılar...

Anlayışı kıtlar...

Nasipsizler...

"Salât"ı ikame edemeseler dahi, **"namaz"**ın kılınmasının beyinde oluşturacağı nûraniyetin-enerjinin bilincinde olamazlar; ve onu terk ederler!.. **Getirisinden ebeden mahrum kalırlar!**

Tefekkürî zikrin ne olduğunu idrak edemeseler dahi, **Esmâ zikri**nin beynin gelişmesindeki rolünü **kavrayamayan basîretsizler**, üniversite okumayacağım ki aritmetiği niye öğreneyim anlayışıyla **zikri terk ederler!**

İLİM MEKRİNE UĞRAMIŞLAR, tasavvuf bilgisayarı hâline gelmenin kendilerini nasıl Firavunlaştırdığının farkına varamazlar "korunma" dualarına devam etmedikleri için!..

Turistik umre seyahatleriyle gösteriş, eğlence veya vicdan tatmini arayanlar hüsrana uğradıklarını anladıkları zaman hem kendileri hem de kulları için iş işten geçmiş olacaktır!

Dostlarım...

Kim size...

Namazın gereksiz olduğunu söylüyorsa...

Zikrin yapılmamasını, yararsız olduğunu söylüyorsa...

"Korunma dualarına" devam etmekten sizi caydırıyorsa...

Yalan söylüyorsa...

İnsanların arkasından konuşuyor; insanları birbirine çekiştirerek aralarını açıyorsa...

Gıybet yapıyorsa...

İnsanlara hitap ederken onları tehdit ediyorsa kendisinde bir mertebe vehmederek...

O kişiden kesinlikle uzak durun; isterse benim soframın müdavimi olsun!.. İsa (aleyhisselâm)'a ihanet eden de onun sofrasındaydı, bunu unutmayın!

Benim yayınladıklarıma ters düşeni savunan bizden olamaz!

Mukallitin muhakkikler sofrasında yeri olmayacaktır âhirette!

Hayalindeki **"TANRI"** kavramından kurtulamayıp; **"ALLÂH"** adıyla işaret edileni kavrayamayanlar, sistemi anlayamadıkları için, insanların yaptıklarının karşılığını almayacaklarını sanırlar; ve olayı gene farkında olmadan **ÖTEDEKİNE** atarlar!

Oysa herkes kendi yaptıklarının sonuçlarına katlanacaktır!

Dostum...

Sana ilim geldikten sonra hâlâ ilmin dışındaki vehim ve hayalinden kaynaklanan kendi göresel doğrularına tâbi olursan, bil ki bunun vebali çok ağır olacak ve bunun faturasını ödeyemeyecek; kendine geleceği cehennem edeceksin!

İnsanlar her zaman hata yapabilir... Tâbi olursanız insanlara, onların hatasını da paylaşmak zorunda kalırsınız...

Siz bana kalırsa, yalnızca Allâh Rasûlü Hz. Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'a ve O'nun getirdiği ilme tâbi olunuz; bizim gibi bir fâniye tâbi olmak yerine... Kendi yolunuzu bu ilim doğrultusunda kendiniz çiziniz ve sonuçlarına da katlanınız, kimseyi suçlamadan!

Allâh hepimizi firavunlaşmış şeyhlerden korusun; Hz. Muhammed'in yolundan ayırmasın!

25.1.1999

Manhattan - NY

28

ANLAMAK YA DA ANLAYAMAMAK

Fıtrattandır elbette; ama gene de insan üzülüyor, sevdiklerinin bazı şeyleri anlayamamasına...

Her boyuttaki yaşamın, tümüyle çalışan muhteşem bir mekanizma olup, Allâh'ın yaratmış olduğu bu mekanizmanın işleyiş SİSTEMinin de İSLÂM Dini adını aldığını idrak ettiremiyorum bir kısım dostlara...

Ne ekersen onu biçersin...

Yağmur eken fırtına biçer...

Türünden pek çok atasözü, bu **SİSTEMi** fark edenlerce söylenmiştir!..

Fark edenlere **muhakkik** denmiş!.. Fark ettiği **"sistem"**i **değerlendirebilenler**, geçmişte Tanrı kabul edilmiş; Olimpos dağında oturan! Günümüzde ise velî adı verilmiş; **"velîsi Allâh olan"** anlamında.. Onlar, bâtınlarında bilmişler, bulmuşlar, olmuşlar! Sonra da insan olarak, yaşamlarını bu Dünya'da devam ettirmişler yaratılış amaçlarının Dünya bölümü son bulana kadar...

Yaratan Allâh'tır!

Tüm yaratılmışlar Allâh kuludur!..

İmansızlar ise, Allâh kullarıyla mücadele ederek ömürlerini tüketirler!..

"İki müslüman birbirine kılıç çektiğinde, ölen de öldüren de cehennemdedir!" şeklindeki bir **sistem gerçeğini** açıklayan **Allâh Rasûlü** uyarısını; anlayışı kıtlar, ucu sivri, bir yanı keskin demir diye

düşünürler! **"DİL"** akıllarına bile gelmez! Dil kılıcıyla savaşıp, öldürüp; kendi zafer şarkılarını terennüm ederek leş yemeyi düşünürler; akbabalar gibi!

Cehennemi yaşarlar ve âkıbetleri de cehennem olur; çünkü kılıç çekmişlerdir bir Allâh kuluna!..

Köpeğin bile sahibi vardır da, kulun sahibi-yaratanı yok mudur?.. Bunu ancak, tahkikî iman sahibi olmayan mukallitler göremez! Zira onlar, tasavvuf hikâyeleriyle doldurulmuş bilgisayarlar gibidirler! Cahiller, o bilgisayarlardaki bilgilere bakıp, onları velî-velîye sanırlar kılıçları olan dillerinden akanlara bakıp...

Kimi, nefsinin şanı için, intikam için, fakat başkalarını bahane edip; bu Dünya'da birbirini öldürerek, cehennemi boyladı! Kimi de, Allâh size selâmet versin deyip **onlardan uzak durarak**, cennetin yolunu tuttu!

Dil, insanı cehenneme götürür... Dil, insanı cennet ehli yapar! **Dil ehli denen gönül ehli kişiler, her dem, her vecihte Allâh vechini görerek; konuşurken, düşünürken kimin hakkında konuştuğunda gâfil olmaz ve bu imanla boyut değiştirerek cennet ehli olurlar.**

Nefsiyle mücadelede âciz kalan, başkalarıyla mücadeleyle kendini tatmine uğraşır!

Nefsini terbiye ederek arındıran ise, arınmışlığı kadarıyla Allâh'ı görüp O'na teslim olur; perdeliliği kadarıyla da, yaratılmışlarla mücadele ederek ömrünü tüketir!

İnsan sistemi okur ve yanlızca tebliğ eder okuduklarını...

Yaratılanlarla mücadele yerine, nefsiyle mücahede yolunu tutar.

Bilir ki yaratılan, yaratılış amacını yerine getirecektir... Dünya; muhakkik ile mukallitin, imanlı ile imansızın, akıllı ile akılsızın hâllerinin ve yaptıklarının neticesine erme mahallidir.

Nasipsiz, o kişidir ki; Allâh Rasûlü'ne eriştiği hâlde, ondan feyiz alamayıp; nefsiyle mücahede yerine kullarla mücadele ile ömür tüketip; muhtemelen imansız olarak boyut değiştirendir!

Allâh Rasûlü'nün boyut değiştirmesinden sonra birbiriyle savaşan sahabenin hâli ortadadır!

"Ben Kevser havuzunun başındayken sizlerden bir kısmı yanıma gelmek isterler; fakat melekler onları benim yanımdan uzaklaştırırlar... Ben, onlar benim ashabımdı, nereye götürüyorsunuz; dediğimde, onlar senin yolundan gitmediler; yerleri cehennemdir derler" uyarısını çok iyi idrak etmek lazım!

Bunca yıl **Allâh Rasûlü**'ne hizmet ettikten sonra; nefis terbiyesi görmedikleri için, **nefislerine uyup birbirleriyle mücadele eden insanların âkıbeti Dünya'da da cehennemdir; âhirette de cehennem!** Onlar öylesine birbirleriyle mücadeleyi düşünürler; birbirlerine galip gelmeyi düşünürler ki; neticede **Allâh** ile aralarında kapanmayacak bir ayrılık uçurumu doğar!.. Yediği-içtiği-konuştuğu hep bu mücadele olur! **Karşısındaki beşerdir; onu ve fiillerini yaratanı da gökteki TANRI!.. Elbetteki âhiretleri de cehennem! İşte imansızlığın kökenini oluşturan fikir!**

İnsanoğlu yalnız gelir Dünya'ya, yalnız yaşar yaşamının çok çok büyük bir kısmında ve yalnız yaşar kabir âleminde..

Bakın, bir düşünün, yaşamınızın yarısı uykuda geçiyor, yalnızsınız... Birçok zamanınız ise kalabalıkta, **yalnız geçiyor!..** Belki eşiniz veya evlatlarınız ile iken dahi yalnızsınız! Buna rağmen yalnızlığınızı kabullenip; kendinizi, yalnız gideceğiniz gelecek boyuta hazırlamıyorsunuz, sistemin gerçeklerini fark edip; ona göre yaşamınızı düzenleyerek! Kâbuslu rüyalardan zevk mi alıyorsunuz; ki kendinizi yanlızlık ortamına hazırlamıyorsunuz?

Dostlarım...

Bilgi yüklü bilgisayarlar cennete gitmeyecek!.. İlim yüklü âlimlerin, ilimlerinin gerektirdiği şekilde yaşamamaları hâlinde; ilim kitapları yüklü eşeklere benzediğini anlatan âyeti hatırlayalım...

Bilgimiz bize gereken yaşamı getirmiyorsa; onu sırtımızda taşımaktan başka bir şey yapmıyoruz!

İnsan yaşadığı sürece, tövbe-pişmanlık kapısı açıktır. Zararın neresinden dönülse kârdır! İş ki nankörlerden olmayalım!

Bir insanın önde gelen zevkleri bedensel, dünyasal, kesretsel ise elbette bunun sonuçlarını da yaşayacaktır! O zaten bulmuştur bulacağını; **bâri siz onunla Allâh'tan perdelenip, kalbinizi zulmetle doldurmayın! Zira, onun yaptıklarıyla uğraştığınız kadarıyla, Allâh'tan perdelenmektesiniz**; bu da sizin **imansızlık hâlinizi** doğurur ve katmerlendirir!

Allâh Rasûlü bile tebliğle görevli iken, zorlayıcı değil iken; biz kim oluyoruz insanlarla mücadeleye girecek! Biz kavga için gelmedik!.. Sizi bilmem!

Ebu Cehil de Allâh Rasûlü gibi yedi içti, sakal bırakıp, onun gibi giyindi; oturdu kalktı; ama **O**'nun **imanını paylaşmadı!..** Kevser başında, **Rasûlullâh'ın yanından uzaklaştırılanlar da!..**

Eğer yaptıklarınızın heba olup gitmesini istemiyorsanız; **Allâh Rasûlü**'nün uyarısını ciddiye alın ve derhâl hâlinize tövbe ederek; **O'nun getirdiği iman esaslarına dayalı biçimde** rotanızı düzenleyin! Aksi hâlde, geçmişteki imansızların başına gelmiş felaketlerin, sizlerin de başına geleceğinden hiç şüpheniz olmasın!..

"ALLÂH'ın SİSTEMİNDE – Sünnetullâh'ta asla değişiklik olmaz"!

Her topluluk, başına belâ gelmeden önce mutlaka uyarılmıştır! **Allâh** sistemine kafa tutacak kadar kendini güçlü sanan gâfiller de, sonunda

belâlarını bulmuşlardır.

Bildiğim kadarıyla, **"AKIL ve İMAN"** isimli kitabımda **Allâh**'a ve diğer iman edilmesi zorunlu hususlara, nasıl iman edilmesi gereğini yazdım; **Allâh inayetiyle...** Bu inayeti değerlendirmeyenler, elbette sonuçlarını yaşayacaktır!

Tek başınayken bunları bilmek önemli değildir; önemli olan, insanlarla ilişki ve iletişimde, bu **imanın esaslarına göre yaşamaktır...**

Gönül alma etiketi altında yalan söylemek, aldatmak, kandırmak, dedikodu, gıybet yapmak; imanla bağdaşmaz ve kişinin imansız olarak ölmesine yol açar! Hayatı namaz-oruç-hacla geçse bile!.. Zira bu yanlış fiiller, "ALLÂH"ı inkâr düşüncesinden kaynaklanır ve imansızlık sonucudur!

İyi düşünün... **"ALLÂH"a iman etmiş veya bunun ötesine geçmiş bir insanın dedikodu veya daha beteri gıybet yapması mümkün müdür?** Yapıyorsa, o kişinin **"Allâh"a imanından** şüphe etmek gerekir! **Onun sözlerini ise, ancak anlayışı sınırlılar dinler!**

Dedikodu ve gıybet dinleyenler, ancak ahmaklardır!..

İnsan ilim için yaratılmıştır; ilim dinler; ilim konuşur!..

İlmi olmayanın dedikodusu boldur!..

İmanı olmayanın gıybeti bitmez!..

Gıybet ateşini, ancak iman suyu söndürür!..

Gıybet bir fitnedir ki, onu uyandırana, devam ettirene, ancak Allâh'ın belâsını isteyenler uyar ve devam ederler!..

Allâh hepimize aklın yolundan, imanın gereğini yaşamak suretiyle; Allâh Rasûlü'nün yolunda yürümeyi nasip etsin ve kolaylaştırsın.

19.2.1999

Wayne - New Jersey

29

UYARILMADINIZ MI?

Gerçekle yüzleşmek çok zaman acı geliyor insanoğluna...

Bu acı gelen gerçeklere **sükûtuhayal** diyoruz biz!

Bazen baba veya annesi; bazen eşi; bazen en yakın arkadaşı yüzünden sükûtuhayale uğrayabiliyor insan!.. Uzaklarından zaten böyle bir şey söz konusu olmuyor!

Ne var ki, bunlar sayılı Dünya günleri, saniyelerle ilgili bir şey! Sizi sükûtuhayale uğratanlarla, nihayet bu sayılı günler veya saniyelerle berabersiniz!

Ömür biter ve herkes yoluna gider!..

Sizin düşünce sisteminizi, bakış açınızı paylaşmayanla, artık o sonsuz hayatta beraber olmazsınız! Tüm beraberliğiniz et-kemik beraberliğinden ibarettir! İster doğuran veya doğurtanınız, ister yatakdaşınız, ister karındaş veya arkadaşınız!

Dünya'daki, bedensellik veya birimsellik kabulünden doğan çıkarcılığa dayalı ikiyüzlülük, yalancılık, kandırmaca ya da kendini saydırmaca, hep son bulur boyut değiştirmeyle birlikte! Parası veya organsal zevkleri için yaşayanların buna dayalı kandırmacaları ve ikiyüzlülükleri, tümüyle hüsranla son bulur boyut değiştirme deminde!

O günde ne parası fayda verir; ne malı mülkü, ne de yakınları! Selim kalp de edinmeye vakit bulamadı ki para veya bilmem ne(!) peşinde koşmaktan!

Gong çaldı... Başı iki eli arasında kaldı!

"Kırkından sonra zina yapanı tövbe-i nasuh etmedikçe Allâh bağışlamaz" buyuruyor! **Yalanı, ikiyüzlülüğü, kendini saydırmak, etraftan pâye alıp hürmet görmek için evliyalık görüntüsü verenleri bağışlar mı ki?..**

Dostlarım...

Kendimizi aldatmayalım...

Biz bilgi paylaşıyoruz!

Mürşid yok ortada ve bir mürşide bağlı nefis terbiyesi yapılmıyor! Herkes bu bilgileri kendine göre yorumlayarak kendine bir yol çiziyor ve olabildiğince kötülüklerden uzak kalmaya çalışıyor!

Mürşide bağlanmak, Yunus'un Taptuk'a bağlanışı gibi kimi zaman 40 yıla kadar varan nefis terbiyesini gerektiren bir iştir! Mürşid yanında yatıp-kalkmadıkça, her dem onun terbiyesi altında nefsini terbiye etmedikçe; **Muhammedî ahlâk ile ahlâklanmadıkça; vermek ve paylaşmak için insanların içine girmek her demlik fiilin hâline gelmedikçe, velâyet yolu açılmaz!**

Tasavvuf bilgisi edinmekle, evliya olunmaz!

Jiletle traş olunur; jiletle intihar edilir!

İnternetle tasavvuf bilgisi edinilip Kur'ân sırlarına erme yoluna girilir; internetle bedenselliğe dönük yaşam arkadaşı bulunur!

Kendinizi aldatmayın!.. Boyut değiştirme günü gelmeden boyut değiştirmiş gibi gerçekleri idrak edin ki; telâfisi mümkün olmayan sükûtuhayale uğramayasınız!..

O demde ne paranız fayda eder ne de bedensellikten doğan yakınlıklarınız!.. Ne sizi evliya sanıp karşınızda elpençe divan duran dostlarınız! Lütfen iyi idrak edin!

Dostlarım...

Vahdet ve vahdete dayalı olarak anlatılan tüm veriler kesin gerçek olmasına rağmen, nefis terbiyesinden geçmeyen kişiler için bu bilgiler deccallaşma(!) aşısı olabilir! 18 veya 58'inde fark etmez, nefs terbiyesi görmemiş kişiler, ALLÂH ve SİSTEMİNİ kavrayamadıkları için; tanrı kavramından kurtulma bilgisiyle birlikte bedenselliğin ve firavunluğun göbeğine düşüp, tasavvuf bilgileriyle kendilerini avutmalarına karşın, deccallaşmanın zirvesini yaşayabilirler.

Allâh için yaşayan, bedensel çıkarlarını düşünmez!

Ama mukallit de bunu anlayamaz!

Ancak "insan" Allâh için yaratılmıştır!

İnsan akıllıdır; Allâh için yaşar!..

Mukallit zekidir; bedensel zevk ve çıkarları için yaşar!

Zeki mukallit, akıllıyı değerlendiremez; çünkü herkesi en fazla kendisi gibi bilir!

Akılsız zeki, kısa vadeli düşünür ve dünya zevkleri veya çıkarları neyi gerektiriyorsa onun için yaşar! İstediği ya saygı görüp pohpohlanmaktır; ya cinselliktir ya da para! Herkesi de kendi gibi sanır!

Akıllı ise, sonsuzluğu-NU bilir ve Allâh için yaşar!..

Birinci için amaç olanlar, ikinci için belki araçtır; belki de o bile değil!

Kendisinin akıllı olduğunu düşünenler, Allâh için **Rasûlullâh** aynasına bir baksınlar! Aynada sakal bıyık değil, amaç arasınlar!.. **Ne kadar paylaşımları var Rasûlullâh ile! O**, ne için yaşadı, kendileri ne için yaşıyorlar?.. Fırsat buldukları anda oyun eğlenceye veya cinsi diğerle sohbete koşarak zamanını değerlendirenlerle, **Rasûlullâh** uğraşısının ne kadar uyumu var?..

Delikanlıdır; kanı dellenir, **androjeni** başına vurur; arar...

Delikanlıdır; kanı dellenir, **östrojeni** başına vurur; arar...

Andropoza girer; kişiliği dellenir; kendini ispata çalışır tükenmedim diye; viagraya, yohimbeye sarılır; arar...

Bu arada vicdanını tatmin için de tasavvufta teselli arar!..

Ne bulur? Hüsran! Er veya geç!..

Dostlarım...

Gelin gerçekleri görelim... Bu Dünya fâni, idrak edelim! Dostu, deccalden ayırt edelim!..

Kurabiyeleri bir yana koyup, Allâh için dostluklar edinelim!..

Şeytan ameli olan birbirimizi eleştirmeyi bir yana koyup; kendimizi yetiştirmeyi, eleştirmeyi, düzeltmeyi amaç edinelim!

Dostlarım...

Allâh, sistem ve düzenini yaratmış ve Rasûlleri aracılığıyla bize bu sistem ve düzeni tebliğ etmiştir... **OKU**yabilenler okumuş; **OKU**yamayanlara bildirilip **OKU**yamasalar bile iman ederek gerekenleri yapmak suretiyle kendilerini kurtarmaları teklif edilmiştir.

Bu sistemden dolayıdır ki...

Benim yiyip-içtiğim, senin karnını doyurmaz!..

Benim içtiğim ilaç, sana şifa olmaz!

Benim yaptığım zikir veya dua veya ibadetlerin sana bir katkısı olmaz!.. Herkes kendisi için gerekenleri yapmak ve karşılığını edinmek zorundadır! Yapmadığın çalışmanın getirisini kimse sana bağışlayamaz!

Zikri yapmıyorsan, beyninde gerekli açılım olmayacaktır; kimi tanımış olursan ol!.. Kurân'daki korunma âyetlerini günde yüz defa okumuyorsan, göremediğin varlıklardan korunamayacaksın; kimi tanırsan tanı!.. **"DUA ve ZİKİR"** kitabında naklettiğim **Allâh Rasûlü'nün mirâca çıkarken okuduğu duayı** günde sabah-akşam 21'er kere okumuyorsan, farkında olmadan etki altına girebilirsin büyük ihtimal

ile! Çünkü gerekli korunma alanını oluşturmuyor beynin; böylece zikirle daha yüksek kapasiteye ulaşan; alıcılığı daha da artan beyninle, göremediğin varlıklara daha açık hâle geliyorsun! Onların yönlendirmesiyle Allâh'tan uzaklaşıp deccallaşabilirsin!

Dostlarım...

Yemin ederim ki...

Bütün bunları yalnızca sizin iyiliğiniz için yazıyorum; kimseyi kınamak, eleştirmek, hor görmek değildir amacım! Bildiğim gerçekler bunlardır... Allâh şahittir ki... Yarın bu yazdıklarımın sonuçları karşınıza gelecek; sonra da sizlere, "UYARILMADINIZ MI?" denecektir!

Ya ilmimizin gereğini bilfiil yaşayalım Allâh Rasûlü'nün bildirdiği yolda yürüyerek...

Ya da sükûtuhayallere hazırlayalım kendimizi, yalnız kalacağımız günlerde!

Allâh bu satırların idrakını ve hazmını ihsan buyursun!

12.02.1999

Manhattan - NY

30

DOSTLARIMA...

Gelecekteki dostlarıma mektuptur bu yazım... Ulaşırsa ellerine bu satırlar; umarım anlarlar neden neleri yazamadığımı; ya da neden daha açık yazamadığımı!

Garîbim; yalnızım; fakîrim...

Konuları işlerken, yeni çıkmış yumurtayı tutma hassasiyeti içinde ele almak mecburiyetindeyim!

İnsanlarını düşüncelerinden bile değil; şiir okurkenki **NİYETİNİ bildiğini** söyleyerek **"NİYETİNDEN" dolayı** mahkûm edebilen bir yönetim altında, doğru olarak bildiklerimi-gördüklerimi ne kadarıyla yazabilirim?..

Göktürklerin **"GÖKTE TANRI var"** kabulüne dayalı din anlayışına **"İslâmiyet"** ve bunu kabullenenlere MÜSLÜMAN adı verilen toplumlarda; **Kurân'daki mecaz ve benzetmelerin işaret ettiği SİSTEMİN GERÇEKLERİNİ** ne kadar açıklayabilirim?..

1970 yılında **"İnsan Ruhu"**nun, beynin ürettiği mikrodalga ışınlardan yaratılmakta olduğunu yazıp; 1996 yılında müslümanlığı anlatan cemaat sözcülerinden, mikrodalgaların fırında üretildiğini, ruhun mikrodalga yapısı olamayacağını işittikten sonra; 1997 TUBİTAK yayını **"Evrenin Kısa Tarihi"** kitabında, **evrende sayısız mikrodalga ışınım bulunduğunu** yazdığını nasıl anlatabilirim?..

Beynin, henüz bilimin bilemediği, sayısız **anlamlı dalga boyu türleri alıp yaydığını; ölüm ötesi yaşam boyutunun böyle bir tür dalga**

boyutu âlem olduğunu; dalganın, ancak radyodaki orta-uzun-kısa FM dalgalardan ibaret olduğunu savunan okumuşlara nasıl anlatabilirim?..

Göktanrı için yapılacakları konu ederek, bu **din anlayışıyla dünyalığını edinen ve çıkar ilişkisi içinde olduklarından başkalarına yaşam hakkı tanımayan zihniyetin hâkim olduğu topluluklara, dinin hiçbir dünyevî çıkar için kullanılmaması gerektiğini** nasıl anlatabilirim?..

Nasıl anlatabilirim "*gökte-yukarıda Allâh var*" diyenlere, **yukarıda-gökte ancak bir tanrı olabileceğini, bunun da asla mevcut olmayıp**; yalnızca her zerrede tüm Esmâsıyla var olan **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**in **yöneldiğin her noktada algılanması** gerektiğini?..

Nasıl anlatabilirim **Kur'ân-ı Kerîm'de**; **"Tanrılık" kavramına dayalı "PEYGAMBER"** kavramından değil; **"ALLÂH İsminin İşaret Ettiği varlığa" dayalı NEBİ ve RASÛLLÜK vasıflarından** ve bunun getirisinden söz edildiğini?..

Nasıl anlatabilirim, Rasûlün dahi, insanları uygulamada zorlama yetkisi yokken; dinin gereklerini uygulamaya müslümanları mecbur etmenin, dinde kesinlikle yeri olmadığını?..

Nasıl anlatabilirim inancı dolayısıyla başörtüsü takan genç insanların okuma hakkının ellerinden alınmasının, **evrensel insan haklarıyla, özgürlük ve demokrasi** ile asla bağdaşamayacağını?..

Nasıl anlatabilirim **taklitle Din kabulü olamayacağını**; falanca veya filancanın taklit edilerek mesafe alınamayacağını; herkesin kendi aklıyla kendi yolunu çizmesi gerektiğini?..

Allâh Rasûlü dışında kimseye TÂBİ olunmaması gerektiğini; herkesin başkalarının fikirlerinden istifâde edip, sonuçta kendi mantığıyla yolunu çizmesi gerekliliğini; ölüm ötesinde, **yanlışa tâbi**

olmanın kesinlikle geçerli bir mazeret olmayacağını nasıl anlatabilirim?..

Daha Dünya'dayken muttali olduğumuz, *"acınılan, güçlü ve aç olandır; güçsüz yem olmaya mahkûmdur"* gerçeğinin; hazırlıksız gittiğimiz takdirde ölüm ötesinde bizlere nelere patlayacağını nasıl anlatabilirim?..

"ALLÂH ADIYLA İŞARET EDİLEN"in yaratmış olduğu SİSTEM ve DÜZENİN canlı bir organizma veya mekanizma olarak mikro ya da makro dediğimiz planda yaşamakta-çalışmakta olduğunu; insan, cin, melek, şeytan, zebânî isimleri verilen türlerin bu mekanizmanın çeşitli boyutlarının canlıları olduğunu nasıl açıklayabilirim?..

Allâh Rasûlü'nün bildirdiği **İslâm Dini**'nin gereklerini uygulamayan kimseye, ölüm ötesinde hiç kimsenin bir fayda temin edemeyeceğini... Dünya'da inkâr ettiklerini orada uygulayıp, semeresini elde etme şansının asla olamayacağını; bu yüzden de Dünya'da yaşarken hazırlık çalışmalarını yapmanın zorunlu olduğunu nasıl anlatabilirim?..

Nasıl anlatabilirim, Kurân'daki sembol ve mecazların, yalnızca Dünya ve insanın sonsuzluk boyutunun çeşitli evrelerine ait bilgilerin **RİSÂLET** kaynağından gelerek açığa çıktığını?..

Nasıl anlatabilirim, şefaatin ilim olduğunu? Şefaatin ulaşmasının, ilmin ulaşması olduğunu! Şefaate nail olmanın, ilmi değerlendirmek olduğunu! Şefaati tepmenin, ilmin gereklerini uygulamamak olduğunu!..

Velîlik şefaatinin-ilminin getirisini, günlük yaşamında Dünya'da değerlendiremeyene, ölüm ötesinde, o kişiyi tanımanın hiçbir yararı olmayacağını; bal sevenin, bal yemedikçe, yararına eremeyeceği gerçeğini fark etmek mecburiyetinde olduğumuzu, nasıl anlatabilirim?..

Hangi asırda Dünya'ya gelirse gelsin, o **insanı geleceğe dönük geliştirmek için nâzil olan Kurân**'ın, insanları geçmişte bloke etmek için gelmediğini; aksine, geri gidilmez sınırlar koyup, bu haklar üzerinde ilerlemeyi tavsiye eden bir **RUHU** olduğunu nasıl anlatabilirim? Bu **Kur'ân "RUHU"YLA yaşamanın**, *Kurân'ı değiştirmek olmadığını;* bu **anlayışı kıtlara** nasıl anlatabilirim?..

Nasıl anlatabilirim, **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"e imanları olmayanların**, bu davranışlarının sonuçta **kendilerini ve kendilerindeki kuvvetleri inkâr etmek** olduğunu; bu yüzden, cennet boyutuna geçemeyeceklerini!..

İslâm Din'ine uymayanların, **yaşadıkları "Sistem ve Düzen"e ters düşmek** sorunuyla yüz yüze olduklarını; bunun pahasını ölüm ötesinde çok ağır ödeyeceklerini, nasıl fark ettirebilirim?..

Kurân'ı "RUHU"yla **"OKU"**yup değerlendiremeyenlerin, ölüm ötesinde vahim pişmanlıklar yaşayacaklarını; **Kurân'ın** lafzında kalmanın çok büyük faturalar getireceğini nasıl açıklayabilirim?..

"İNSAN" olanın, **"Halife"** olduğunu fark edip, gereğini yaşamak isteyenin, her konuda, her zaman, önyargısız, objektif ve kapsamlı, derinlikli düşünce sistemiyle karşısındakine yaklaşıp, olayları da **Allâh ahlâkıyla** değerlendirmek zorunda olduğunu, nasıl anlatmalıyım?..

İnsanın, en acil ele alınması gereken sorununun, içinde yaşadığı toplumun şartlandırmalarından arınmak ve her olayı evrensel bakışla değerlendirip; gereğini yaşamak olduğunu, nasıl anlatmalıyım?..

Yaşadığınız zamanın ve ortamın şartlarıyla kendinizi kayıtlayarak, o toplumun kölesi olmak yerine; özgür düşünen bir birey olarak yaşamı değerlendirmeniz gerektiğini nasıl fark ettirebilirim?..

Hayalî kavramlar ve ne olduğu bilinmeyen **hayalî pâyeler** eşliğinde pazarlanan yapay din anlayışının komisyonu olarak, dünyalığını temin

eden din tacirlerinin her köşe başında karşımıza çıktığı milyarlık müslüman camiasında; saf müslümanların sermayesinin, kısa yoldan insanlara ilmi ulaştırmak yerine, bina yapımlarına harcanırken; en öncelikli işimizin, **insanlara karşılıksız olarak gerçek Din bilgilerini iletmek** olduğunu nasıl idrak ettirebilirim?..

Zorbalığın ne **İslâm Dini'nde** ne de **insanlık âleminde** yeri olmadığını, zorbalara nasıl kabul ettirebilirim?..

Lütfen beni anlamaya çalışın!..

AHMED HULÛSİ

11.10.1998

Antalya

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965

yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

<u>**İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte** (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde**</u> kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları <u>**günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan**</u> **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
   (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.
Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/ İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(*Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi

2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR
1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi’râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz’ün Seyri
20. Tek’in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI
1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI
1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI
1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR